

ROMÂNIA A INVINS JUGOSLAVIA!

După un match palpitant, disputat într-o alură drăcească timp de 90 minute, în fața a 35.000 de spectatori, România a învins echipa națională a Jugoslaviei cu 3—2 (1—1), câștigând cupa Regele Carol II.

Fotografiile noastre înfățișează o fază palpitantă la poarta Jugoslaviei, și pe Voevodul Mihai înmănând cupa căpitanului echipei române, Albu.

Inaugurarea „Lunii Bucureștilor” și a parcului Național „Regele Carol al II-lea”

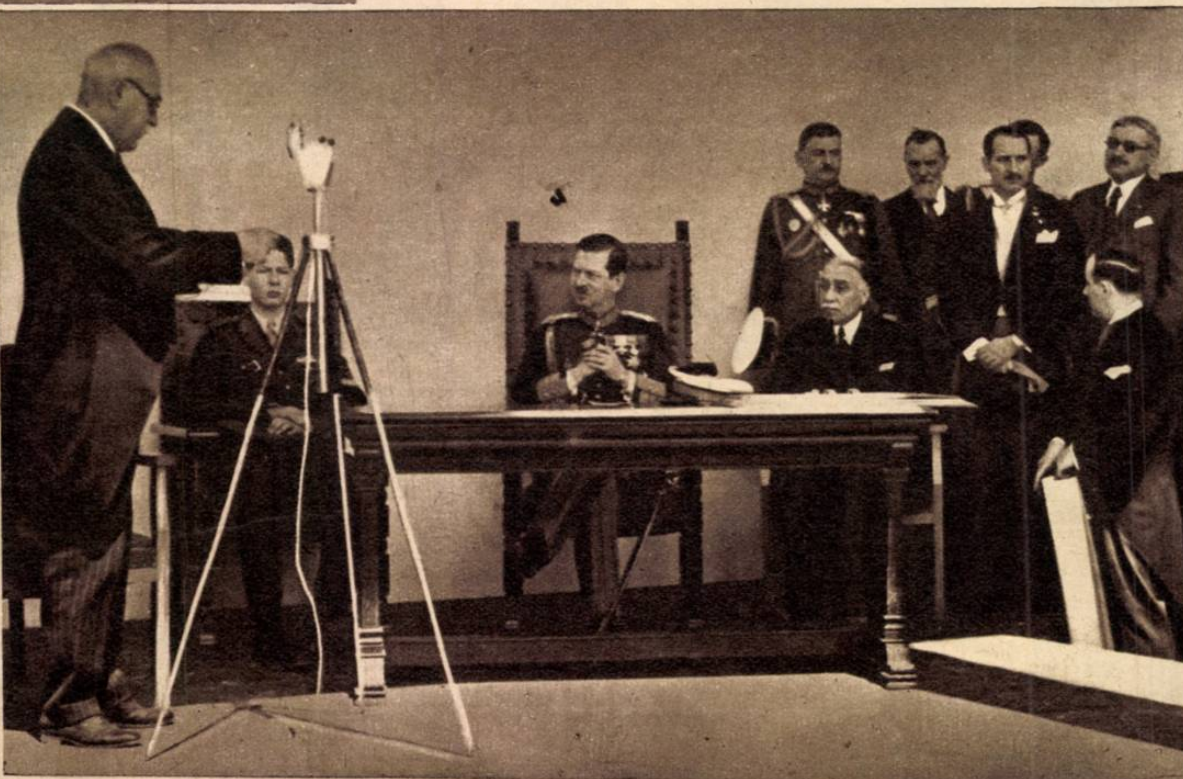


Cu o deosebită solemnitate a avut loc Duminică inaugurarea „Lunii Bucureștilor”. Fotografiiile pe care le publicăm înfățișează diferite aspecte prinse de reporterul nostru cu prilejul festivităților de inaugurare.

Vedem astfel slujba religioasă, apoi vizitarea satului de către Suveran, înconjurat de autorități, apoi trei fruntași național-țărănești: d-nii Armand Călinescu, Virgil Madgearu și Mihail Ghelmegeanu, la festivități.

Vedem însfârșit pe domnul primar general Al. G. Donescu, conducând pe suveran prin toate pavilioanele expoziției și pe dl. dr. C. Angelescu, ministrul Instrucțiunii, rostindu-și discursul la inaugurarea săptămânii festive a cărții.

(Foto Berman)



București DE AZI

ANCHETA UNUI PROVINCIAL

Un cetățean, dintr'un orașel de provincie, venind după 30 de ani în Capitală, spre a vizita expoziția „Lunei Bucureștilor” povestește impresiile sale.

UN prieten din copilărie, pierdut într'un orașel de provincie, mi-a scris c'ar dori să revadă Capitala, cu prilejul Lunei Bucureștilor, după vreo treizeci de ani de lipsă dintre noi.

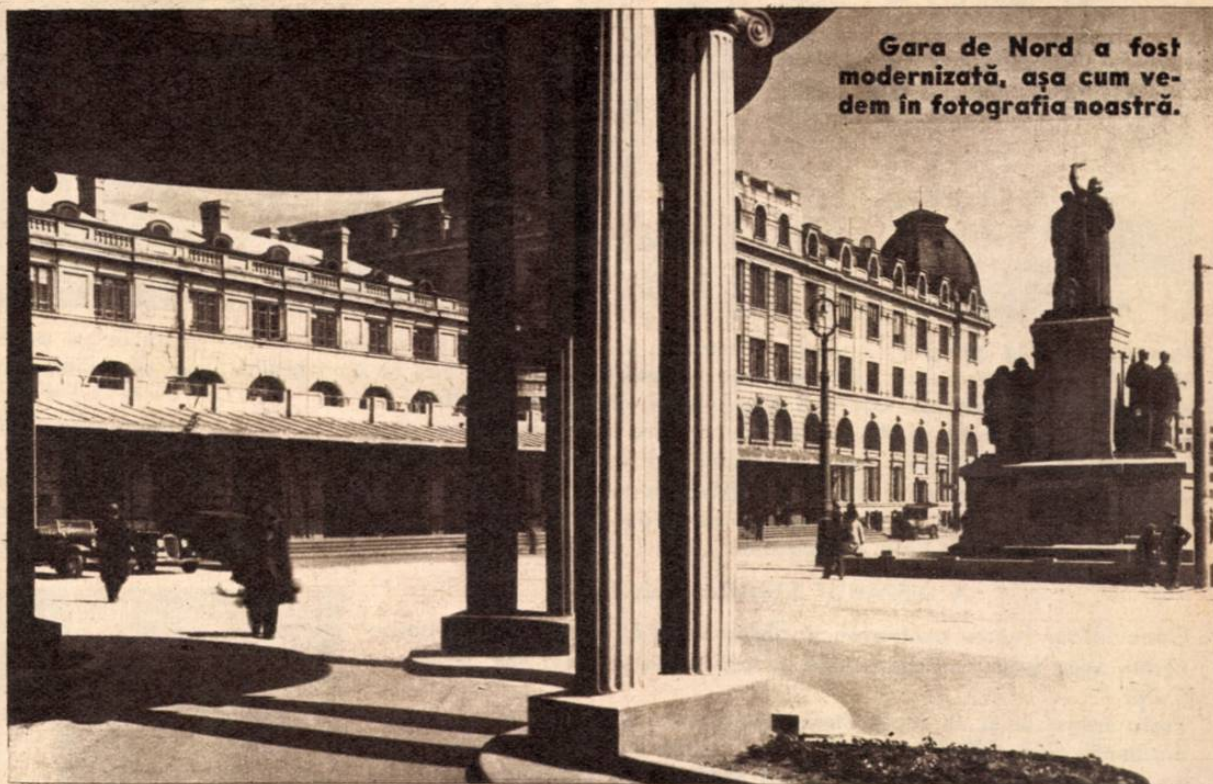
Să nu vi se pară prea curios, deoarece sunt chiar bucureșteni, cari n'au văzut Capitala cine știe decând. Am găsit, de pildă, o lucrătoare, la fabrica de tutun, care nu fusese niciodată pe Calea Victoriei. Se măritase de tânără și îmbătârnise în cartier, luată mereu de treburile casei, de copii, gospodărie, necazuri, lucru prin fabrici. N'avusese încă prilejul să vadă orașul.

Astfel și amicul meu, „conu Iorgu”, amâna mereu sosirea la București, luat de treburile și nevoile sale zilnice!

„Acu nu vreau să mor, mon cher, până ce n'oi vedea și eu Turnul Telefoanelor — mi-a scris el — că am auzit că al Colții s'a dărâmat. M'aș urca și în Foișorul de foc, o dorință a mea din copilărie, pe care n'am putut-o realiza până acum. Aș vrea să văd toate minunățiile Bucureștilor vostru, preschimbat de nu-l mai cunoști. Dar pun rămușag că tot am să mă simt ca acasă la mine. Pentru asta nu-ți scriu când vin, ca să nu mă aștepți la gară. Vreau să mă descurc singur...”

PRIMA IMPRESIE A LUI CONU IORGU

Când am sosit întâi în stație, cu rețelele alea de șine multe și încurcate, cu halele și acoperișurile de fer nesfârșite, printre cari mă rătăciam, și mai ales când am ieșit prin portalul grandios, cu stâlpii groși, cât ai unor copaci de trei sute de ani mai înalți ca Ateneul, nu știam unde mă aflu. Voi fi greșit gara? — mă întrebam. Poate am adormit în tren și am ajuns prin vreun oraș din străinătate? Auziam vorbindu-se diferite limbi în jurul meu... dar deslușiam mai mult graiu românesc. Luându-mă după lume, am ieșit pe un bulevard cu straturi de flori pe de lături. Mare minune?! Asta să fie Calea Griviței? Dar unde's grătarele cu mititei? Unde's toate tarabele negustorilor?...



Gara de Nord a fost modernizată, așa cum vedem în fotografia noastră.

Mi-am luat inima în dinți și, cam rușinat, am întrebat pe un trecător: — Mă rog, domnule, asta e Gara de Nord a Bucureștilor, sau am ajuns în alt oraș?

— Da, domnule, ești la București — mă asigură cetățeanul.

— Atunci unde e Calea Griviței? Că eu știu, că Gara de Nord era, pe vremuri, pe Calea Griviței și luam de acolo tramvaiu cu cai, de mă duceam la Teatrul Național, apoi prin str. Biserica Enei și prin strada Colții, până la prietenul meu, Alecu, dela Sf. Gheorghe.



Teatrul Național și Palatul Telefoanelor ridicat pe locul fostei terase Oteteleșeanu care mai trăește doar în fotografia noastră.

TRAMVAIUL NO. 6.

În fine, m'am suit într'un vagon, pe care l-am văzut numerotat cu cifra aceasta.

Și merg eu, nene, merg, de nu se mai sfârșește. Văd cărciumi, văd prăvălii, văd și un cinematograful. Deodată apare pe de lături un cimitir... Apoi iar cărciumi, iar prăvălii, o farmacie... Și o mulțime de lume. Am rămas încurcat, mai ales din pricina cimitirului. Totuși un pasager din tramvai m'a asigurat că „suntem într'adevăr pe Calea Griviței”.

Și tot mergând mereu așa, m'am pomenit la Bucureștii Noi și Dămăroaia, adică aproape de Chișinău.

Bucureștenii sunt foarte îndatoritori, dau fel de fel de deslușiri și nu-și bat joc de un străin care greșește drumul.

— Ați luat într'adevăr tramvaiul no 6, dar



Muzeul Simu din Capitală



Fotografia luată pe locul din Parcul Carol în fața muzeului militar.

intr'o direcție greșită. Băgați de seamă în tramvaie și autobuze, la direcția în care merg, căci te poți pomeni la Cioplea, sau la Colentina, sau cine știe prin ce comună depărtată din județul Ilfov.

La marginea aceasta a Municipiului, unde fără voie sosise conu Iorgu, a aflat că locuște sfătosul Moș Toma „Bunicul Bucureștilor”, acela care — anul trecut — a povestit ziariștilor atâtea lucruri interesante, despre trecutul orașului nostru. Poate că ar fi nimerit ca Moș Toma să nu fie uitat nici în acest an, cu prilejul „Lunii Bucureștilor”.

A DISPĂRUT STRADA COLȚII.

Conu Iorgu, foarte contrariat, a observat că nicăieri nu se mai poate vedea vreo tablă indicând unde a fost odinioară bătrâna stradă a Colții.

Peste trupul ei și al altora străzi învecinate, ale căror case au fost dărâmate fără milă la pământ, trece acum un bulevard larg, care va avea 50 de metri lățime. Când stai pe un trotuar și te uiți peste drum, vezi omul mic — observă vizitatorul nostru.

Casa unui mare dregător, care gătuia bulevardul în apropiere de spitalul Colțea, și care se încăpățănase să stea ani de zile în mijlocul drumului, în inima orașului, a fost dărâmată. S'a tăiat și o parte a grădinii spitalului Colțea. E vorba să fie dărâmat chiar spitalul... „Strada Colții” al cărui nume a fost aruncat în grămada celorlalte uitate, ale vechiului București a avut un trecut glorios.

S'ar putea povesti atâtea despre Mănăstirea Colții, despre școala bucureșteană de slavonește și românește, care a continuat fără întrerupere și în tot cursul secolului al XVIII-lea; despre spitalul, chiliile pentru săraci și odăile pentru odihna străinilor, ridicate de Mihail Spătarul, ajutat de fericitul întru pomenire Radu Colțea.

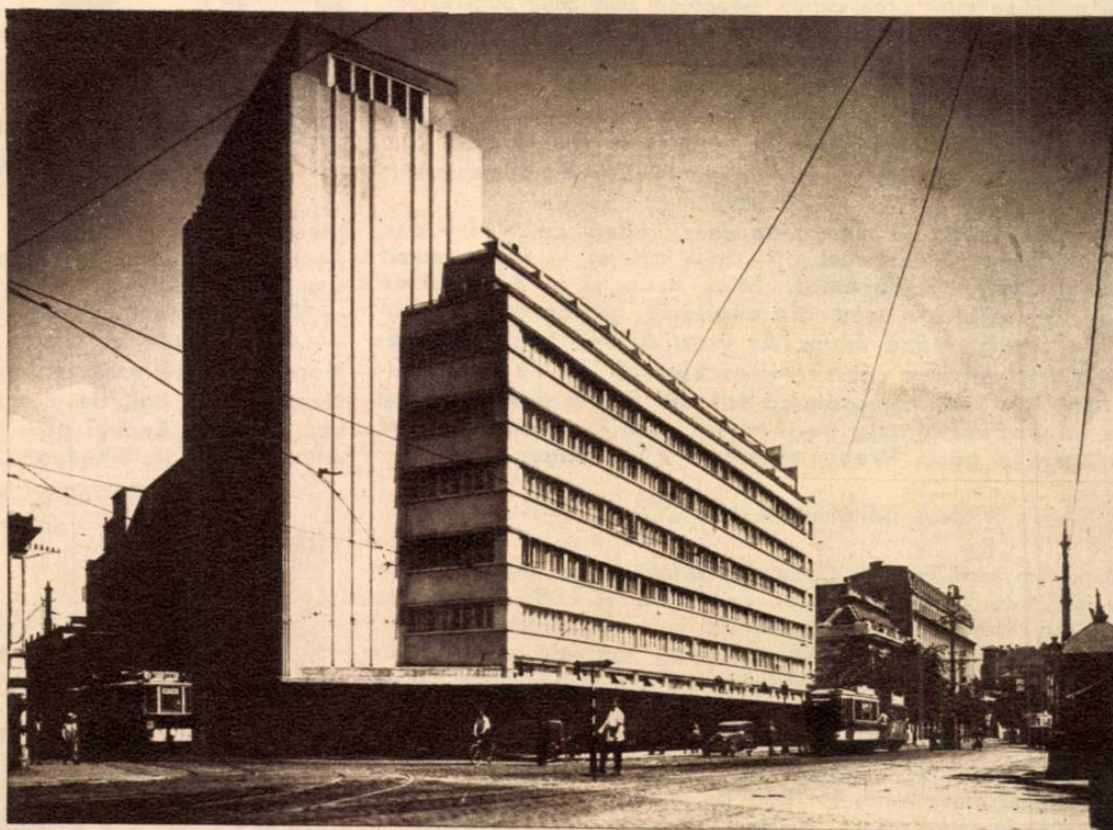
CE NU SE MAI POATE VEDEA LA BUCUREȘTI?

Musafirul nostru a căutat zadarnic multe din clădirile lui cunoscute și

vestește pe prietenii din provincie, cari n'au mai fost de mult prin București, ca să nu mai caute următoarele localuri:

Teatrul Edison, din dosul Băncii Naționale, unde jucau acum 30 de ani, celebrii artiști francezi, s'a desființat.

Nu mai e nici Teatrul din Grădina Blanduziei, nici cel din Parcul Oteteleșeanu. Dealtfel nu există nici parcul, nici grădina cu numele de mai sus. Cofetăria „Frederic”, cu delicioasele ei prăjituri, care era pe lângă legația țaristă, nu mai există. Din clădirea legației n'a mai rămas, nici din ea, vreo că-



Unul din cele mai impozante blockhausuri din Capitală.

Somptuosul aspect al fațadei Parlamentului.



rămidă. Vechea clădire a prefecturii poliției, în care pe vremuri a locuit și Kiselef, a fost înlocuită cu un palat, cu nu știu câte caturi.

În locul Terasei Oteteleșeanu este palatul cu zece etaje al poștelor, iar în locul cafenelii Eliseu, un alt palat asemănător.

„Muscalii cu cauciuc”, odinioară fala Bucureștilor, au dispărut din piața Teatrului. Le-au luat locul automobilele. Cine vrea să-și amintească, cum arăta acum 30 de ani acest centru al Capitalei, ar putea trece prin piațeta Rossetti, unde Serviciul circulației a instalat de curând o stație de birje, cu cai.



Aceste birje, de după războiu, nu sunt atât de luxoase ca acele ale lui Mișka, sau ale vreunui alt muscal depe vremuri, ai cărui cai arăpești sau rusești alergau în trap avântat la șosea, pe când vizitiul de capră, învestmântat în catifea și brâu de mătase roșie, cu mâinile întinse, abia putea stăpâni nobilele animale. Birjele dela Rosetti, niște trăsuri destul de frumoase, prin grupul lor numeros și prin alinierea din fața unei case mai arătoase de acolo, amintesc oarecum aspectul de odinioară al Pieții Teatrului Național.

Ce clădiri de acum treizeci de ani au mai dispărut?...

A ars magazinul Luvru, din strada Sărindar colț cu Calea Victoriei, iar pe locul lui s'a ridicat azi palatul cafenelei Royal, din fața lui Capșa.

Capșa e la fel cum a fost! A păstrat tradiția. Coșurile de zid, de pe acoperiș, dovedesc că hotel n'a introdus nici măcar calorifer, deși are atâtea alte mari și numeroase hoteluri, în jur, cari îi fac concurență.

Iată două fotografii care înfățișează mai bine ca orice rapiditatea cu care a evoluat Bucureștiul. Fotografia de mai sus a fost luată acum câțiva ani pe Bulevardul Brătianu în dreptul bisericii italiene și casei Singer, iar fotografia alăturată înfățișează Bulevardul Brătianu de azi.



În locul hănelor dărâmate, va fi o enormă și elegantă piață. Altă piață a fost croită în fața Universității.

Asanarea lacului Băneasa și asanarea lacului Herăstrău pot fi privite ca una dintre cele mai importante opere urbanistice, pornită în zilele noastre, pentru civilizarea Capitalei.

Reconstrucția unei străde pitorești a Bucureștilor vechi, în Parcul Carol I, Grădina botanică înfrumusețată, vechiul nostru Cișmigiu, împodobit ca de sărbătoare, atâtea muzee noi și expoziții, răspândite pe toată suprafața Capitalei, Teatrele de vară și mai ales recentele lucrări făcute la noul „Parc Național”, cu prilejul „Lunii Bucureștilor” din acest an, participarea Jugoslaviei și Cehoslovaciei la Expoziție, toate aceste — ne spune cu multă convingere conu Iorgu — îți iau ochii prin măreția și frumusețea lor, fiind menite să vrăjească pe toți cei cari vor avea norocul să poată veni în Capitală, cu prilejul „Lunii Bucureștilor”.

Alex. F. Mihail

Librăria Socec, tăiată de vreo două sau chiar trei ori, tot mai înaintează în Calea Victoriei. E sortită să fie din nou amputată.

Dealtfel, mai sunt atâtea palate noi și case block cu câte opt și zece etaje, clădite de curând, menite să fie dărâmate, spre a corespunde noului plan de sistematizare al Capitalei.

LUCRĂRI RECENTE URBANISTICE

Dâmbovița — atât de mult cântată odinioară — începe a deveni un canal subteran al Capitalei. Planșeul actual și splaiurile de odinioară, unite, alcătuiesc o stradă largă de vreo 60 metri.

S'au desființat Halele Centrale... Din Piața Bibescu n'a mai rămas nimic, iar Dealul Patriarhiei, o bijuterie a Capitalei, a căpătat o splendidă perspectivă.

Acelaș puternic Soare
de Primăvară, care
deschide într-o zi
mugurii
încearcă puterile
sale și pe tenul Dvs.
obișnuit cu Iarna



Deaceea Parola pentru Primăvara este NIVEA

Aceasta menține pielea catifelată, fină și o apără contra arșitei. O piele uscată primăvara, dovedește lipsa de grăsime a pielii și aceasta se înlocuiește prin Nivea cu ajutorul conținutului ei de Eucerină. Astfel evitați arșita soarelui, atât de periculoasă tocmai Primăvara, și dați tenului Dvs. tonul arămiu sănătos — sportiv.



Crema NIVEA
Lei 17.-Lei 77.-

Ulei NIVEA
Lei 26.-Lei 80.-



M. S. REGELE CAROL II

D. AL. G. DONESCU,

Expoziția SATULUI

DE VORBĂ CU MEȘTERI
ȘI MEȘTERIȚE



MĂRTURISESC că plecasem către Expoziția Satului — care va fi permanentă — cu o prejudecată: că ideea era admirabilă, că vom vedea în sfârșit mizeria bietului popor românesc adunată la un loc, că ne vom hotări de aci înainte să dăm foc vizuinilor de lut și lemn, spre a construi sate igienice, orașe rurale. N'am avut dreptate!...

Locuințele sătești se valorifică nu numai prin trăinicia lor — unele pot dăinui câte două sute de ani — dar și printr-o frumusețe specifică, adevărat simbol al peisagiului, din care și-au adunat materialele de construcție, precum mierea are culoarea nuanțată și parfumul florilor din jurul stupului.

Dacă vreodată se va găsi arhitectul de geniu și constructorii asociați, care să reclădească satele și târgurile românești, adaptându-le câtorva legi elementare de urbanistică — ei vor trebui să porceadă de la aceleași elemente de stil, descoperite de geniul țaranului nostru, pe regiuni. Casa modernă de la munte, de la șes, de lângă ape, va trebui să aibe neapărat frumusețea și materialele casei de azi, dacă vom voi să dureze și să fie adoptate de localnici.

Alături de casa cu cinci camere încăpătoare din **Lanț** (Năsăud), meșterul Valer Sângiorzan, cu o bardă în mână, ne dă lămuriri prețioase:

— Oamenii din satul nostru nu-și părăsesc locurile niciodată, nici ei, nici copiii lor. Trăim din lemnele pădurii grănicerești și din creșterea vitelor. Avem o școală cu cinci învățători — și am

dori mai mulți! D'apoi casele noastre nu-s eftine: Ele ne țin cam douăzeci și opt de mii de lei!...

— Cum nu-s eftine? răspund. O casă ca a dumnitale la București costă cam o jumătate de milion...

— Atât?...

— Atât!...

Meșterul Valer Sângiorzan rămâne o clipă pe gânduri și apoi îmi răspunde, ca să-mi dea dreptate:

— De bună samă. La București o jumătate de milion nu-i mult, c'acii aveți și praf mai mult și vâjâit de automobile...

Meșterul casei din **Sibiu** e plecat acasă, de unde trebuie să mai aducă vre-o câteva bârne. Ajutoarele lui însă lucrează de zor, la casa pusă pe pioare



D. Gusti, autorul expoziției,
și d. Aderca, autorul raportului de față.



Stăpânul casei din Șanț (Năsăud)
împreună cu redactorul nostru.

Casă din Satu-Mare.

înalte, în odaia de mijloc cu un cuptor uriaș, iar în cele două odăi laterale, cu sobe mai mici, înveselite cu multe culori, în care birue albastrul.

Nici meșterul casei din **Valea Arieșului** nu e de față — dar casa lui e gata: scundă, cu o căciulă fuguiată, de trei ori mai înaltă, de paie. Cum de nu se teme de un chibrit, sau numai de-o scântee?...

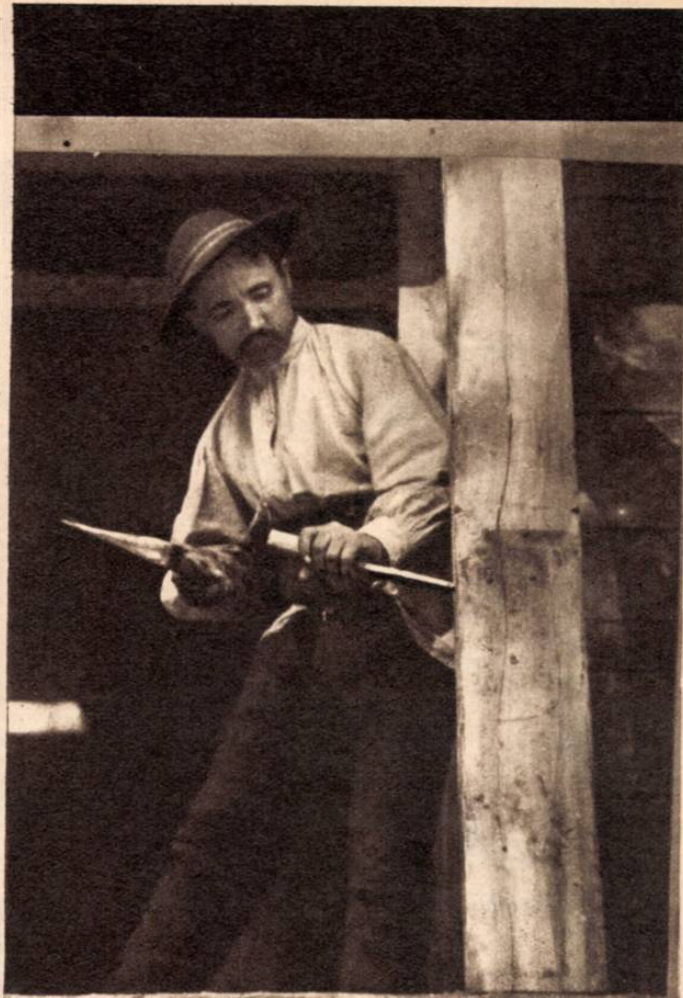
Pe Ștefan Țirea Ciontu din **Hunedoara** îl găsim în șura la care lucrează cu alți trei lucrători. Casa e gata, cu cerdac de lemn proaspăt, cu un aco-



Meșter din Ba-
nat.

Meșter din Hu-
nedoara.

Soția gospoda-
rului din Stă-
nești.



periș înalt de șindrile, care face o vultură de o
grație neasemuită. În cerdac femeia lui, ca să
nu piardă degeaba vremea la București, toarce lână.

— Scumpă casa, Moș Ștefan?..

— Da de loc, răspunde meșterul, ieșindu-mi înainte,
în vreme ce fotografii se silesc să-i convingă soția
să fie fotografiată. Cam patruzeci de mii de lei...
Adică la noi în sat. Aici la București e mai efțină...

— Cum este?..

— Nu costă nimic! O făcure boerii fără bani, așa,
de frumusețel..

Cele două case, din Șuici (Argeș) și Stănești (Mus-
cel) sate în care oamenii se țin din prunărit și cre-
șterea vitelor, sunt de o simplitate și de-o grație,
care le apropie de spiritul porumbarelor. Aștepți să
iese din ușile strâmte, în cerdacul prelung, nu oa-
meni ci porumbei.

În acel moment ne surprinde ținând oamenii din lucru,
meșterul suprem al sociologiei românești, profesorul

Gusti, întovărașit de artistul multiplu Victor
Ion Popa și de câțiva ingineri.

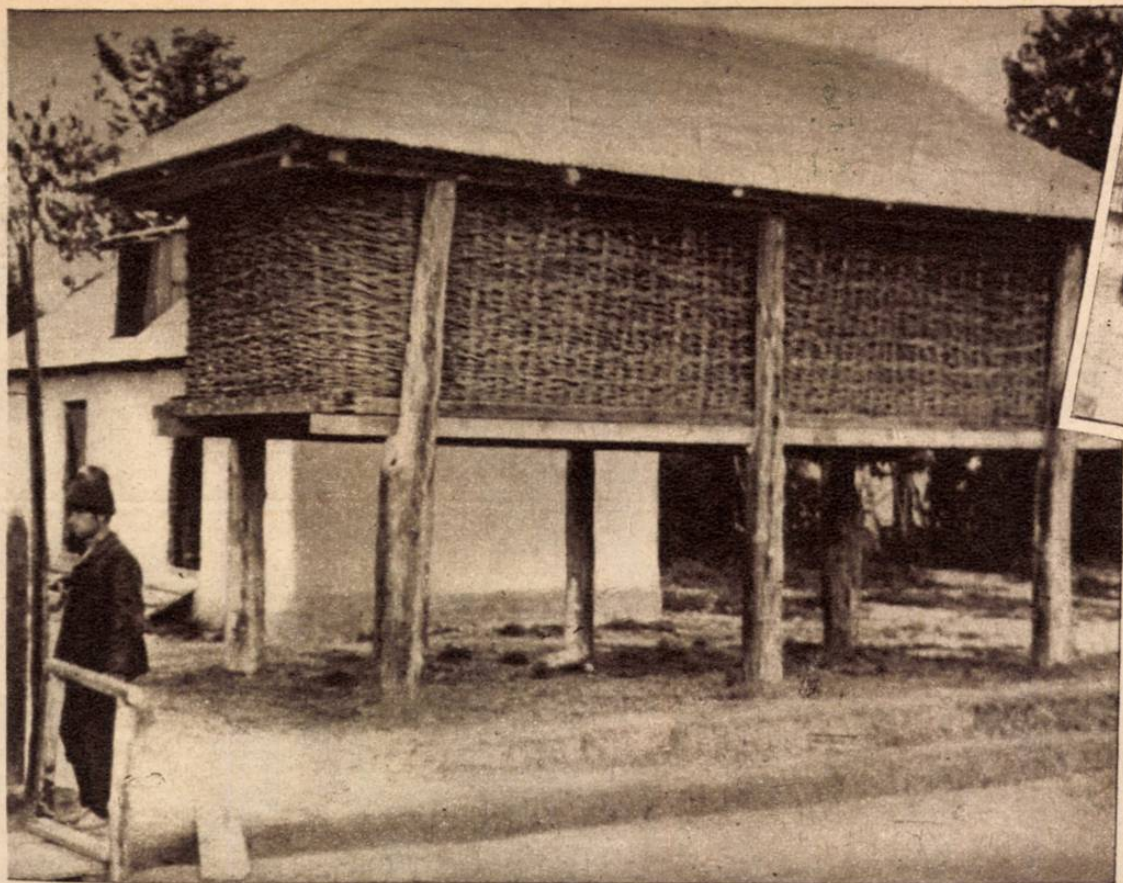
— Dacă și dumneata faci monografie sociologică,
îmi strigă maestrul, cooptăm! cooptăm!...

S'ar mai putea face altceva, de când în câmpul
arid al abstracției sociologice d. profesor Gusti a
adus iia țărănească, jocul, cântecul, casa și unealta
Românului, primele elemente ale aceluia „specific
național” pe care unii orășeni culturali îl defineau,
înainte de a-l fi căutat la el acasă?...



Casă din Șuici, Argeș.

Țărani pe prispă la Stănești, Muscel.



Expoziția satului nu poate fi redată în câteva linii și câteva fotografii: Ea merită un album de fotografii, cu textul unui poet bine documentat — ca să rămâie, alături de această minune, ridicată aievea, în marginea Bucureștilor, de voința Regelui, de știința profesorului Gusti, din larga înțelegere a primarului Donescu și de colaborarea a numeroși artiști anonimi. Nimeresc, nu departe de o poartă gorjană, monumentală și artistică, cel puțin cât o friză elenă, într'un colț dobrogean — o curte imensă, de jur împrejur cu ziduri de lut galben, acoperite de stuf. O femeie cu cinci tovarășe tocmai lipesc un cuptor savant, cu numeroase încăperi. Orățeniile își au și ele micul lor palat de cărămizi, de paie și pământ galben, iar galeria prelungă a oilor cu lâna mare, o zidesc sub ochii noștri din șindriile albe și cu trestii lungi, galbene, doi lipoveni cu bărbi mari, ca doi trimiși ai lui Dumnezeu de la Dunăre, la lacul Herăstrău.

F. Aderca



Pui de meșter din Ardeal

Pățul din Argeș.

Piuă în lucru.

SĂ PLEC ORI SĂ RĂMÂN ACASĂ?

Nu vrem să vă dăm nici un sfat, ci vă împărtășim o simplă informație care vă poate fi de folos. Astăzi e posibil de realizat un tratament la propriul Dv. domiciliu, cu băi de iod, tot atât de eficace ca o cură într-o localitate balneară.

SAREA NATURALĂ DE IOD DE BAZNA

dă oricui posibilitatea de a face o asemenea cură acasă evitând orice cheltuială de deplasare și întreținere într-o localitate recomandată de medici. Reumatismul, scrofuloza, durerile de încheeturi și de oase, bolile de piele și cele de femei își găsesc vindecarea radicală în urma unui tratament cu renumitele băi de SARE DE IOD BAZNA, care se găsește de vânzare la toate farmaciile și drogueriile în pachete originale a 1 Kg.

PARFUMERIA
MONNA VANNA
S'A MUTAT
PASAJUL ROMÂN



In slujba umanității

Din toate domeniile științei, medicina a fost de totdeauna cariera cea mai plină de răspundere, dar și cea mai nobilă. Căci medicul, având în seama lui însăși viața oamenilor, s'a legat prin jurământ să-și închine lumina minții sale întru alinarea și mântuirea suferinței omenirii, — chiar cu riscul și jertfa propriei sale ființe. Veți înțelege deci de ce în afară de articolele noastre despre „Tonoglobine Irradié”, am dat publicității și aprecierile unui însemnat număr de medici din Capitală. Căci preparatul „Tonoglobine Irradié” care a stăruit numai cuvinte de laudă și de recunoștință din partea

zecilor de mii de suferinzi, de convalescenți, de surmenați și de anemici, avea nevoie și de recunoaștere deplină a medicilor, care l-au prescris pacienților de sub îngrijirea lor. Astăzi avem satisfacția de a fi putut contribui într-o măsură la popularizarea unui tonic contra organismelor debilitate și neurastenizate, și de a situa „Tonoglobine Irradié” printre medicamentele clasice, care stau în slujba umanității, fiind la îndemâna oricui. Atragem cu acest prilej atențiunea că vinul și siropul „Tonoglobine Irradié” e perfect asimilat la orice vârstă și în orice anotimp.

Dece a zâmbit Mona Lisa?

Fiindcă se bucura de o sănătate perfectă, care-i lumina toată fața cu zâmbetul rămas celebru dealungul secolelor. Organismul femeii însă este un tot foarte sensibil; iar proasta funcționare a glandelor ovariene atrage după sine o întreagă serie de neajunsuri: dureri de cap, grețuri, spasme nervoase; astfel că epoca acestor turburări inerente se transformă într'un calvar insuportabil. De când, savanții au descoperit

preparatul „Menoklin” s'ar putea spune, că s'a pus oarecum capăt suferințelor femeii. Căci „Menoklin” înlătură toate fenomenele morbide care se ivesc în perioada critică a femeii, ea simțindu-se calmă și liniștită, nechinuită de nici un fel de dureri. Preparatul se găsește de vânzare la Farmacia „Thoiss”, calea Victoriei 124 și se expediază contra ramburs de lei 125.

EXCELENTELE
produse „TABAN”

PENTRU ÎNGRIJIREA TENULUI SE GĂSESC LA INSTITUTUL DE ÎNFRUMUSEȚARE

Calea Victoriei Nr. 1
Telefon 3.09.60

BĂILE BUZIAS

NAUHEIMUL ROMÂNESC

Cu renumitele lor surse foarte bogate în acid carbonic radioactiv și feruginoase, cu efecte mari în boli de inimă aortite, arterioscleroză, hipertensiuni, boli nervoase, boli de femei, anemii etc. Hoteluri și pensiuni de primul rang. Confort modern. Prețuri moderate. Bucătărie și Dietică specială. Bazin modern de înot. Reducere pe liniile C. F. R. Muzică militară permanentă. Cură de băi pe preț global prin birourile de voiaj „Europa”. Saisson dela 15 Maiu până la 1 Octombrie. Prospekte la cerere. Direcțiunea Băilor, Buzias (Banat).

Casa nebunilor din Dicio-Sânmartin



Bolnavele pe
una din terase.



Două catato-
nice.

Bruck,
simpatia obștei
(cea cu picioa-
rele desculțe).

N zumzetul pe care-l fac glasurile bolnavelor, se înalță prelung un cântec, în care plânge desnădejdea în stihuri nemeșugite:

Curgeți lacrimi, căci deacuma,
S'a dus fericirea mea,
Nu mai am clipă senină,
Mângâere a-mi mai da!

Cântă o femeie din grupul care se îngheșuie pe terasa de jos a spitalului de boale mintale și nervoase din Diciosânmartin. Ochiul se pierde pe alei înflorite, printre copaci cari răsfâng o umbră plăcută. De jur împrejur pacea idilică face și mai mare contrast cu sbuciumul neliniștit al celor din spital. Suntem întâmpinați de o societate sgomotoasă. Reporterul nostru fotograf întreabă pe una dintre paciente.

— Vrei să te fotografiezi?

— Mulțumesc, dar n'am bani.

— Cum, nu câștigi deloc?

Femeea face o strâmbătură care vrea să însemne superioritate și desinteresare materială:

— A, eu sunt liberă și dau lecții la particulari, dar nu iau bani. Medicul primar ne lămurește cazul:

— E o femeie care se substitue câte unui animal, adesea își închipue că e un cal. Femeea ne-a auzit.

— Da da eu am obraz de cal... și apoi fără tranziție:

— ...sunt întocmai ca o mătă, am ochii mici ca puil.

Pe un scaun, o fetiță cu părul roșu aprins, stă liniștită și lucrează sârguincios la o broderie artistică. Ni se pare că s'a făcut o eroare cu această fată. Nu se poate să fie o dementă.

Medicul ne explică:

— La fel cu mulți alții, fetița asta e în majoritatea timpului liniștită și nu are decât perioade de



O poză originală ce se oferă
fotografului nostru.



agitație. Dar acestea sunt atât de violente, încât necesită izolarea ei. Niște țipete ascuțite ne atrag în salon, spre un pățuc. Un copil de o slăbiciune cadaverică se pitește sub plapumă fiindu-i teamă de oameni. Mamă-sa, care e sănătoasă, îl veghează mereu. Ea s'a exilat lângă această odraslă nefaricită și ne surâde cu zâmbetul de resemnare eternă pe care-l găsim pe icoanele Maicii Domnului.

— Ce te doare, puiule? — întrebăm noi de copil.

— Bubă, — geme copilul, ca un miel înjunghiat.

Atât știe să spuie.

— Bubă, bubă... repetă el plângăreț. La acest cuvânt se rezuma întregul său vocabular. Deși în vârstă de 10 ani, intelectul său nu diferă de al unui copil de un an. E un caz de idioție microcefalică, datorit sifilisului ereditar.

Când vezi asemenea sdrențe omenești înțelegi cât de necesară ar fi legiferarea certificatelor de căsătorie și dreptul medicului de a întrerupe sarcinile care în mod sigur vor fi nenorocite.

Suferințele unora lasă cu totul nepăsătoare pe celelalte paciente și depe terasă ne vine svonul unei veselii sgomotoase. Bruck, o femeie vioaie, neastâmpărată, de o exuberanță fără frâu, râde, se schimonosește, joacă, sare. E mică, subțire și mlădioasă, ne face cu ochiul, imită răgetele cornutelor, se saltă în mișcări furtunoase, stărnind o veselie unanimă. Ea isbutește astfel să distreze pe tovarășele ei, îndepărtându-le pentru răstimpuri scurte din lumea lor de himere. Văzând că are mai mulți spectatori și ca să redea întreaga măsură a talentului ei, Bruck se trânteste pe jos și începe să se dea peste cap. Are gesturi febrile și trece cu o viteză uimitoare dela un număr de program la altul. Se produce și cu un concert vocal, compus din guițări. La urmă se aplaudă singură, scoțând chiote. Dar laurii pe care i-a câștigat Bruck, trezesc gelozia blondei Jenny, care spre a îndepărta o rivală nu găsește altceva mai bun de făcut decât s'o apuce de păr. Bruck ripostează și-și infixe și ea mâinile în coatele despletite ale adversarei. Dacă n'ar fi intervenit cu blândețe dar cu hotărâre doctorul cine știe cum ar fi putut degenera această încăerare.

În tot acest timp, o bătrână a rămas impasibilă de o parte, alături de o femeie tânără, al cărui chip pare ca de ceară. Ambele fac mpresia că nu văd nimic, că sunt cu totul străine de acest loc.

Două demonstrații coregrafice în sunetele armonice pe terasă.



Sex nedefinit.



Sunt cazuri de confuzie mintală, cu accese de melancolie. Sunt consecințele unor intoxicații cu stupefiante. Regimul din spital le va tămădui.

Două epileptice se îndeamnă una pe alta să ne informeze asupra boalei lor, și în cele din urmă vorbesc amândouă, completându-se și îndreptându-se: — E o boală de cap, spune una.

— Ași amețeli de cap, rectifică cealaltă.

Totdeauna ne-apucă noaptea, ne trânteste la pământ și inima ne bate în partea ailaltă.

— Se lasă în partea dreaptă.

— Se face o negură mare în cap, de nu mai pot vedea lumea. Eu sunt mânăioasă, fug de ea, dar lumea e prietenoasă cu mine, dar eu aștept ca să-i mănânc.

— Dela inimă vine mai mult și m'aruncă jos până mă slăbește de tot.

— Am dat 2000 lei de acasă până aici. Le-a adus frate-meu și erau și niște hârtii, dar nu știu ce stă în ele, dragă domnule. Din noaptea Crăciunului.

O sfătuim să aibe încredere în infirmieră, c'o să se vindece.

— I-aș cădea în genunchi și i-aș săruta picioarele.

Toată povestea ei incoherentă e însoțită de gesturi fără nici o legătură cu vorbele.

Într'un colț, o pensionară ne fixează crunt și cu dispreț, frământând între degete un petec de ziar.

O acostăm blajin:

— Ești supărată?

Ne privește batjocoritoare, printre gene.

— Ce te prefaci? Nu te-am dus eu să te mărit Duminică, la Urziceni? Tresar la această bruscă schimbare de sex, dar mă mângâi repede, pentru că și pe colegul meu îl transformă:

— Ce-ai uitat c'am fost colege? Și dece ți-ai gonit bărbatul? și lovind cu degetele în crâmpeliul de gazetă pe care-l are în mână, ne îndeamnă să privim ilustrația de acolo:

— Sunt eu aici? Sunt eu aici? Suns eu aici? ne întreabă ea tot mai imperativ.

Îi facem pe plac și ne plecăm deasupra chipului înfățișat: e cântărețul Richard Tauber și logodnica lui. Încerc să-i iau hârtia, cu gândul că poate găsesc vreo însemnare pe ea. Dar primesc o lovitură peste mână care mă face să renunț la planul meu.

— Trebuie să mă respecti, îmi spune iritată. Ce ai uitat cine sunt?

* * *

O babă blajină, cu capul în basma, vine cu o armonică. Își trage un scaun lângă ușa, la un loc care se pare mai potrivit pentru execuțiile ei muzicale, așa încât întreaga asistență se poate desfăta. Și lucru uimitor, ea isbutește într'adevăr să cânte un tango. Aceasta îndeamnă pe una dintre

paciente să înceapă să se legene, în mlădieri languroase. Bruck o înhață și începe s'o târască în mișcări zvăpăiate. Dar dansul e contagios, alte două se lansează într'un dans, în timp ce câteva, din cealaltă parte, schițează pași de foxtrot. În mijlocul firii nepăsătoare, cu grădinile întinse și cu pajiști odihnitoare, spectacolul acestor femei care țopăie în chip grotesc, are ceva distonant și dureros.

* * *

În saloanele lungi, ce nu se mai termină, o bolnavă s'a baricadat în patul ei, fugind de orice contact cu ceilalți oameni și refuzând cu încăpățănare orice alimentație. Suferă de mania persecuției. E încredințată că fiecare vrea s'o chinuiească și că în fiecare îmbucătură s'a îmbibat otrava. Nu e liniștită decât atunci când crede că ceilalți i-au uitat existența și cu riscul unei anemii ucigătoare, vrea să rămână într'o izolare perfectă. O cană cu lapte care i se oferă o îndeamnă să-și întoarcă capul cu încăpățănare, bătându-se cașicum ar voi cineva s'o ducă la locul de execuție:

— Tulai Doamne! Ce-aveți cu mine? Lăsați-mă! Ce mă chinuiți? Și într'un refren sfâșietor repetă mereu: „Tulai Doamne! Tulai Doamne!”

Zadarnice sunt rugămintele, amenințările sau chiar violențele. Rămâne încăpățănată în spaima ei și ca să nu moară de foame e nevoie să fie hrănită artificial, cu sila.

Neinteresându-se de ce se petrece — căci dementele trăesc, fiecare, o viață proprie, străine de tot ce le înconjoară — bătrâna cu armonica se apropie de noi voind să ne arate că e maestră și în arta jongleriei. Ne oferă o reprezentație, svârlind în sus patru cartofi pe cari isbutește să-i prindă, deodată, cu multă dexteritate.

Nu toate nebunile sunt la fel de comunicative. O pelagroasă, bunăoară, stă zile întregi cufundată în prostrație. Ea nu mai așteaptă nimic dela viață, e o adevărată ruină omenească: picioarele îi sunt arse, pielea jupuită, ochii înecați în lacrimile cari i-au stins. E o victimă a hranei proaste, otrăvitoare, a mizeriei. E condamnată fără nici o posibilitate de scăpare. Lângă ferestre, dealungul peretelui, stau la rând multe nenorocite, dintre care două atrag îndeosebi atenția. Stau pe câte un scaun, una lângă alta, poate pentru că și boala lor are caracter comun la origine: sunt **catatonice**. Una din ele e bolnavă de demență precocă: tremură, e pradă halucinațiilor, vorbește singură, schițează gesturi bizare, e absentă la tot ce se întâmplă în juru-i, își scoate un pantof și apoi — cu el în mână zâmbește privind într'un colț unde, fără îndoială c'a zărit vreo figură, în legătură cu mișcarea făcută.

Vecina ei stă nemișcată, cu ochii închiși și mâinile împreunate, de parc'ar fi o figură de ceară pe colțul de scaun pe care stă. Ore și zile întregi poate rămânea în această atitudine.

E uimitor cât de mult interesează pe fiecare sdruncinarea mintală a omului, inexplicabilul întuneric în care se cufundă bolnavul. În Evul Mediu oamenii, îngroziți de nebunia semenilor, chinuiau nebunii sau îi ucideau. În zilele noastre, sentimentul de ură a făcut loc unui sentiment de milă pentru aceste biete făpturi cu mintea întunecată, și care s'au întors aproape la animalitate. Iată două care năvălesc spre noi cu rânjete oribile și întinzând mâna, într'o supralicităție de cerșit:

— Dă două!
— Dă șapte!
— Bănuți... bănuți...

Atâta sunt în stare să spună și repetă aceste cuvinte până la saturație;



La Ateneul Popular din orașul Siliștră a avut loc recent un spectacol interpretat de copii: „Valurile Dunării” sub conducerea d-nei M. Teooreanu. Fotografiiile noastre înfățișează pe micii interpreți ai spectacolului.



— Dă două!
— Dă șapte!
Inercăm să le constrângem la un gând nou.
— Uite patru lei!
Experiența a reușit. Monedele exercită asupra acestor ființe aceeași atracție ca și în lumea de afară.
— Dă opt! spune cealaltă care n'a primit nimic. Dar prima nu se lasă.
— Eu, domnu', șaptesprezece!
Cum nu le răspundem, ele revin la refrenul vechi:
— Dă două!
— Dă șapte!
Intervine o a treia, care, îmboldindu-le ca pe niște vite, vrea să facă ordine.

— Ho! Ho!
Am putea crede că aceasta este o supraveghetorie cu gesturi mai brutale, dar iată că deodată, uitându-și rolul, începe să cânte cu un glas răgușit, un cântec fără șir.

* * *

În grădină, un bărbat culege mazăre. Credeam că e un servitor al sanatoriului, dar aflăm că e tot un bolnav, dintre acei cari pot fi folosiți la servicii domestice. Acești demenți liniștiți, alcătuiesc așa numitele „colonii familiare”. Dar despre acestea, într'un articol viitor.

A. NORA



IMPRESIONANT INSTANTANEU, LUAT LA CURSELE DE PE HAWTHORN HILL

Reporterul fotograf a reușit să prindă această fotografie unică. Jockeyul a fost aruncat de cal și nu mai are nici un punct de sprijin.



REGINA CĂLĂREȚELOR DE CIRC

Iată-o în fotografia noastră pe Dorothy Herbert, regina călărețelor de circ d.n America, executând o periculoasă săritură fără mâini. Ilustrația noastră înfățișează cele șase faze ale săriturii.



Bălciul copiilor de indieni la Calcuta.

Pe semne, nu-și dau seama oriunde, persoanele cu o activitate, nu sunt scrise pe frunte! Nici un alt târg n'are o modestă și în același timp cinul lui, care împarte „ceva vrednic de a se vedea” sub cerul liber afacerilor, chiar face paradă, va muștrătoare a străinilor, critică și batjocorire. Chore Hat însă preferă de ulicioare înguste, unde nu poate să pătrundă, care se deslușesc mărfa, intrarea în taințele sale, tul ei propriu zis: o candelă neluat în seamă, fără a fi între două ziduri, lipsită de spărtură. Vrând s'o caute timp și de răbdare, de mererești intrarea în hărmale. Și, cu toate astea, e o parte a locului și să-i și capeți numai decât o zămbi, poate, și-ți va urma.

Uneori această căutare dignată că i s'a furat glonț să le caute acolo bună parte din lucrurile Alături de intrarea îngustă chiat pe o rogojină: la o adică, pot să sluje

TARGUL HOTIILOR

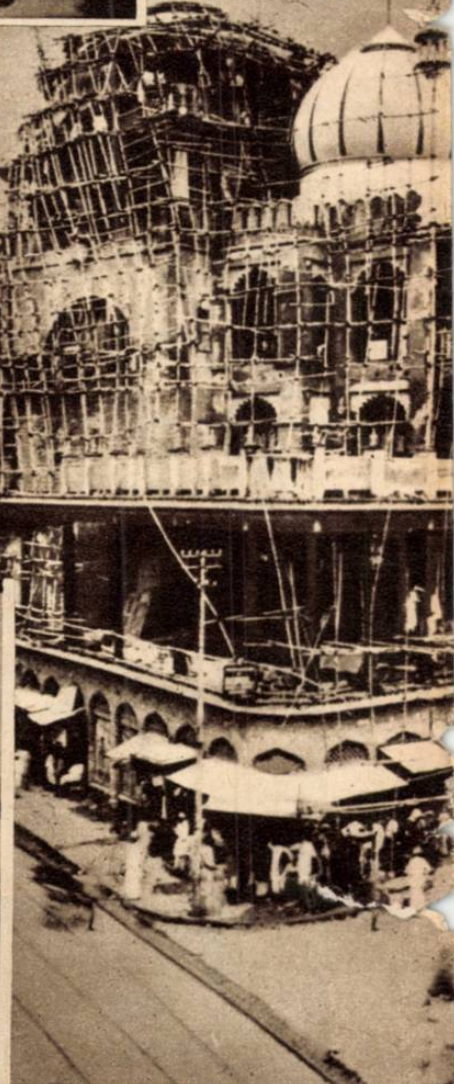
„CHORE HAT”

CHORE HAT e una din cele mai cunoscute și mai banale curiozități ale Calcuttei, adică ale unui oraș în care India înfățișează prea puțină culoare locală, într'atât sunt de asemănătoare aspectele lui cu acelea ale oricărui important târg mondial. Așa dar, Chore Hat e o piață mare și cu tot numele, sau mai bine zis porecla ce i s'a dat — „hat” înseamnă pălărie — ea, din nenorocire, cu pălăriile n'are nici în clin nici în mănecă, ci mai de grabă reamintește faimosul „Caledonian Market”, atât de sgomotos și împrăștiator de mirosuri stranii. Negreșit, în privința aceasta, Chore Hat îl întrece pe confratele londonez deși, la fel cu el, oferă asortimentul cel mai pestriț de mărfuri pentru cumpărătorii nepretențioși și un câmp de activitate rodnică pentru toți mijlocitorii, traficanții și în general acea teapă de oameni cari trăesc numai și numai de pe urma acestui fel de bazaruri. Numele probabil că nu e englezesc, căci în limba hindustană, Chore Hat înseamnă exact „târg de hoți”, ceea ce nu împiedică să fie frecventat și de oameni cumsecade.

Ba, turiștii cari se abat de multe ori pe acolo, cu toată precauțiunea cuvenită, ca să vadă scena ce-o înfățișează piața, deobicei se întorc înșelați în așteptările lor. „Toate bune — pare că zic ei — dar hoții unde sunt?”.



Gandhi fotografiat cu prietenii lui la un recent congres pentru boicotul fabricațiilor engleze,



Compatriotul nostru Ionescu, cu un fakir indian în centrul orașului Calcuta. Luptătorul Ionescu a reușit cu mare greutate să facă această fotografie, căci fahirii refuză să se fotografieze cu străini.

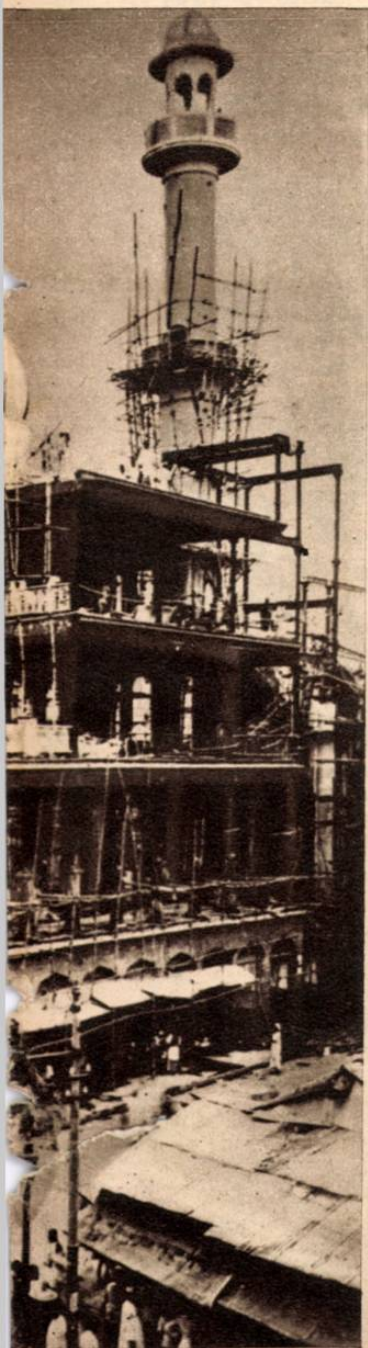
ama că în India, ca de altfel se îndeletnicesc cu acest soiul atât de naive, ca s'o poarte

utea să ofere o priveliște mai mp serioasă. **Bow Bazar**, ve-cu **Chore Hat** gloria de-a fi "pențiune" în Calcutta, închee lui multiforme, ba, dintr'asta, ând parcă să sfideze privirea curioși, totdeauna înclinați spre

i să se ascundă într'un labirint de lumina cinstită a soarelui și unde însăși lumina zilei, sub irile, e modestă, discretă. Chiar are ceva de ascuns, în aspecteschidere îngustă, aproape de umăr sau nime și care conduce de orice podoabă: un fel de i singur, înseamnă pierdere de scă ții cu tot dinadinsul să niosul de străduțe unde e pitită. estul să oprești un trecător din optești: „Chore Hat?”, ca să eslușirea trebuincioasă. El va rătă, scurt, cu mâna, drumul de

o face câte o gospodină, intactămurile din casă. Se duce unde, fără îndoială, ajung o ce se fură în Calcutta.

istă, șade un bătrân, ingenun-gă el sunt două scânduri cari, ască prea bine de capac unui



ea mai mare moschee din dia fotografiată la Cal-ia, în timpul construcției.

tografie luată cu prilejul ei mari festivități indiene Calcuta.

coșciug. E taraba lui pentru desfacerea mărfii. Acolo tronează statuete de scrobeală, plăci vechi de gramofon, sticlute de farmacie goale și cea-sornice stricate. În spatele lui, o litografie ori-bilă, arată peisagii înflorite, cu zeități hinduse, în atitudini mai mult sau mai puțin grațioase. Nu se înțelege bine dacă și litografia e de vânzare, sau stă acolo ca să împlinească funcția de inger păzitor. Pare că bătrânul, cu bazarul lui curios, face un fel de gardă, la intrarea în Chore Hat, spre a-i da o aparență de onestitate. Mergând înainte pe strada târgului, ideea aceasta e confirmată de multe alte constatări. Se văd stocuri de mărfuri, dintre cari cea mai mare parte trebuie să aibă o istorie cât de cât ciudată. De exemplu, un ceainic de argint, lăfăindu-se între un cauciuc de automobil — nou, foarte nou cauciuc! — și o pagină în culori, din „La vie Parisienne”.

Mai departe, se poate vedea un superb aparat fotografic, oferit cu preț cam sărat: poate fiindcă e vorba de un obiect în stare perfectă. Totuși, te isbește faptul că aparatul este uzat tocmai acolo unde ar trebui să fie inițialele fostului său proprietar. Alături, în mijlocul altor mărfuri, deși toate de proveniență cinstită, răsare un baston de plimbare, cu mânerul de fildeș lucrat, între o tabacheră de argint și o pereche de mănuși. Combinația e cât se poate de potrivită, dar vizitatorul se întreabă, pe drept cuvânt, unde vor fi fost acele obiecte elegante, înainte de a-și găsi o soartă atât de obscură, în Chore Hat? Lângă obiectele elegante, un întreg maldăr de nimicuri: o estampă veche, cu efigia lui Napoleon III, un vas de culoare albastră, un clopoțel de alarmă, căruia îi lipsește limba și o vioară care, pe vremuri, trebuie să fi avut coarde.

Vânzătorul, care citește un roman de Edgard Wallace, în limba hindus-tană, pânđește cu coada ochilor pe cumpărătorii eventuali, dar se preface că nu-l interesează mișcările lor. E îmbrăcat în chipul cel mai straniu care se poate închipui: în picioare poartă o pereche de saboți grei de lemn, trupul e încotoșmat într'un frac de două ori mai larg decât el, peste care a îmbrăcat o manta unsuroasă de șofer, iar pe cap o beretă bască.

Într'o prăvălie murdară, cu firma pompoasă de **Smart**, se poate vedea trei mașini de scris, roase de rugină, cu jumătate din clapele literelor lipsă și, alte trei, dimpotrivă noui-nouțe și strălucitoare; apoi, una peste alta, trei scări de lemn, un morman răvășit de covoare turcești originale, un crucifix, un chipiu de ofițer superior colonial, două samare de cai, uzate dar bune, o pușcă de vânat, bucăți de pânză fină și câteva kilograme de cărți, mai mult sau mai puțin pornografice.

Labirintul neîntrerupt de ulițe al rârgului e un amalgam cu neputință de descurcat pentru neinițiați, deoarece ele nu conduc în vreun



Tăierea tijeilor în India

punct oarecare, ci răspund doar una'ntr'alta. Rătăcindu-te pe acolo, ți-ar trebui multă caznă până să ieși la lumină. Și se poate să reu-șești, însă numai după ce-ai întâlnit un pungaș de buzunare care, profitând de încurcătura d-tale, îți va face cinstea să te ușureze de câte ceva.

Despre Chore Hat se povestesc multe și felurite istorioare. Așa, de pildă, se spune că cineva, după cercetări îndelungate, a regăsit o tabacheră, ce-i fusese furată, dar când ieși din piață, băgă de seamă că-i dispăruse ceasornicul. Un automobilist, căruia i se furase mascota, foarte scumpă de altfel, a găsit-o sau a crezut c'a găsit una la fel, în Chore Hat. Peste câteva zile, îi dispărea și aceea, pentru ca pe urmă s'o regăsească iarăși în Chore Hat.

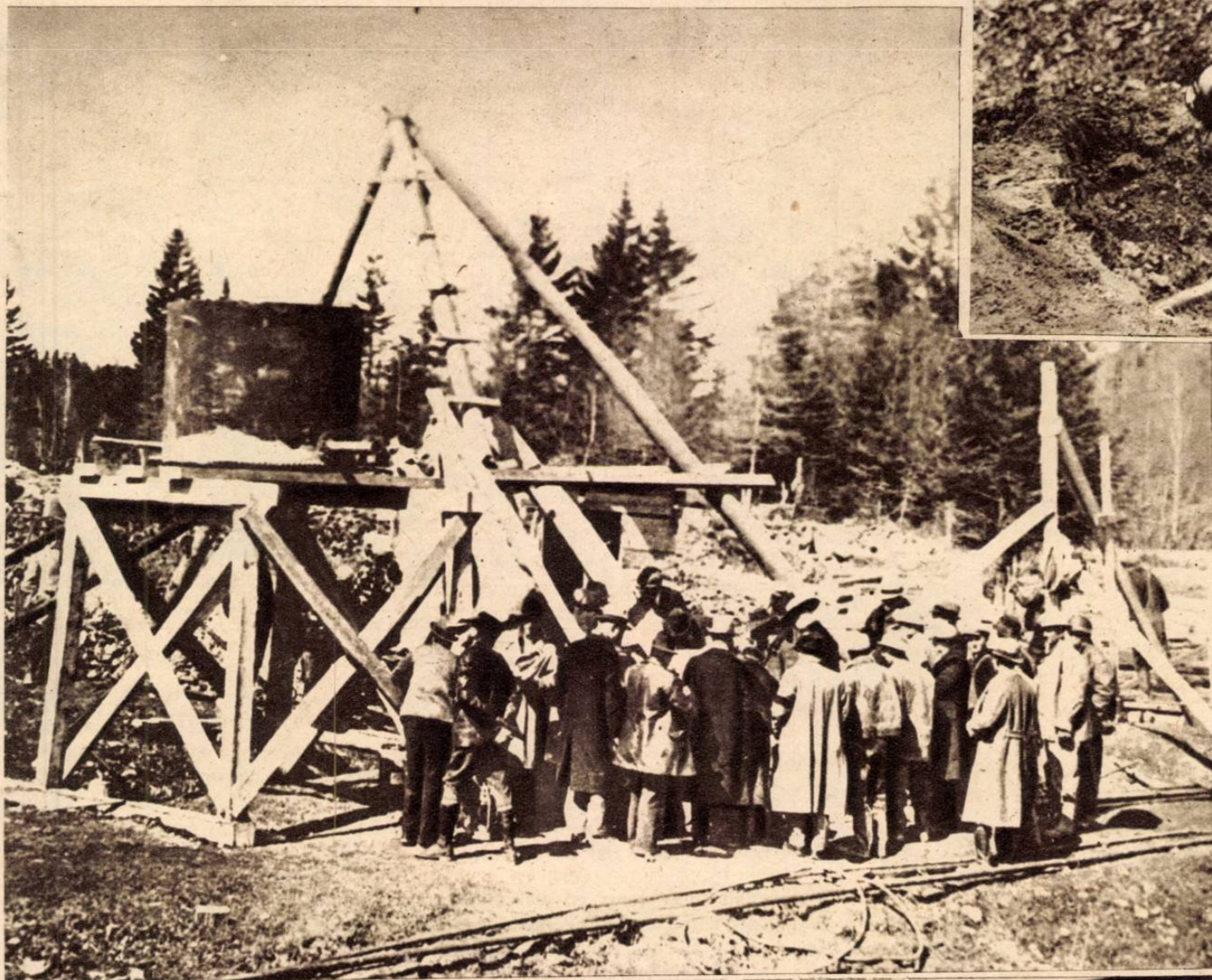
Și, înfârșit, se povestește experiența curioasă a unui ins, care s'a dus pentru cumpărături în „târgul hoților”. A cumpărat omul, destul da eftin, o pereche de ghete pe cari a pus să i le împacheteze, sub ochii lui, într'o cutie de carton și s'a întors acasă, nu fără a se opri ici-colo spre a vedea și marfa expusă în alte barăci. Când deschise cutia, nu găsi înăuntru altceva decât o peatră, învelită în hârtie. Nu mai încapă îndoială că se tăiase fundul cutiei, iar ghetele fuseseră scoase, fără ca el să observe manevra dibaciului pungaș. A doua zi veni din nou în Chore Hat și același vânzător îi oferi aceeași pereche de ghete, cu un preț ceva mai scăzut.

Dar Poliția? veți întreba dv. Poliția din Calcutta nu se interesează de cele petrecute în Chore Hat, deoarece știe dinainte că vânzătorul de obiecte furate are totdeauna zeci și sute de alibiuri, ca să-și dovedească buna credință. Așa că, dacă vreun naiv se adre-sează polițistului, spre a-i denunța „cazul”, întâmplat lui la Chore Hat, polițistul se va mărgini să-l măsoare de sus până jos și să ridice din umeri, zâmbind...

Pelerinul Pasionat



Catastrofa minieră din Statele Unite



salvare au fost atât de grele încât acei care făceau parte din echipele de salvare erau să-și găsească moartea. Abia după zece zile s'a reușit să se scoată de sub pământ pe cei trei sinistrați. Unul dintre ei a fost găsit mort. Fotografiiile alăturate înfățișează: Lucrătorii din echipa de salvare lucrând la săpături; sinistrații în clipa scoaterii lor din groapă și soția unuia dintre sinistrați vorbind la telefon cu soțul ei din fundul minei.

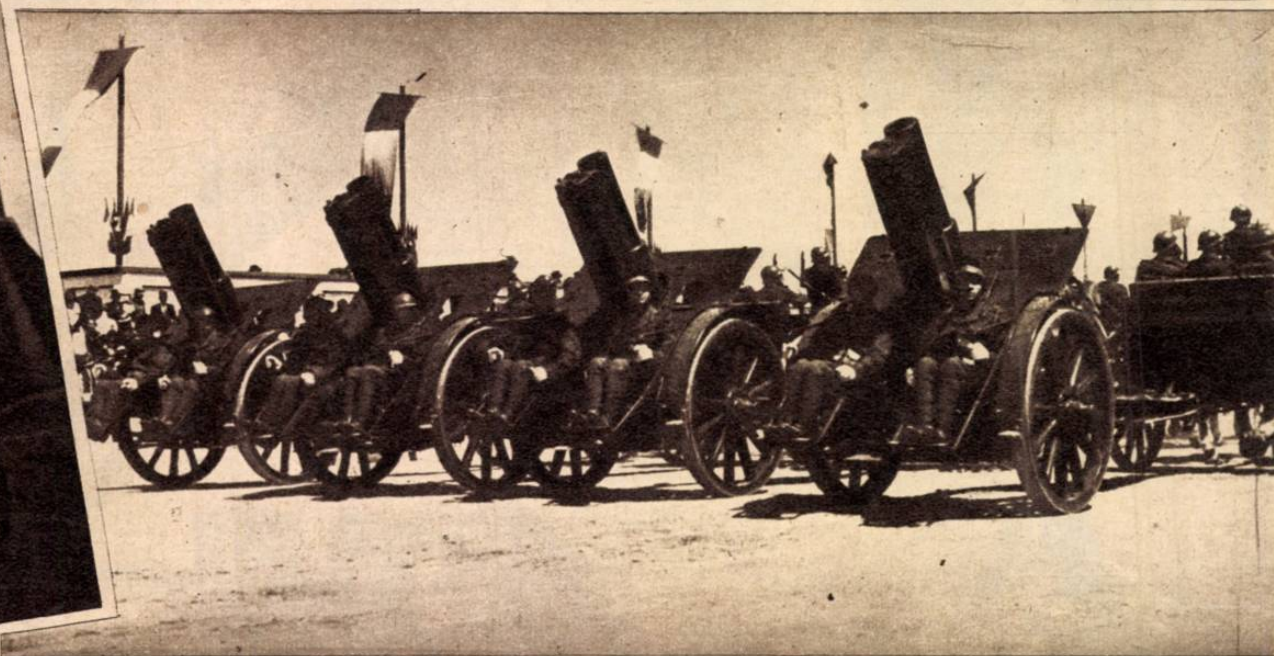
La Mooze River (America) s'a întâmplat recent o impresionantă catastrofă minieră. Trei oameni, dintre cari doi erau chiar proprietarii minei de aur, au fost îngropați de vii în mină. Operațiile de





M. S. REGELE CAROL II, ÎNTOVĂRAȘIT DE D. N. G. DONESCU, PRIMARUL GENERAL AL CAPITALEI, ȘI DE CELELALTE OFICIALITĂȚI, LA INAUGURAREA „LUNEI BUCUREȘTILOR” ȘI A PARCULUI NAȚIONAL—REGELE CAROL II

SĂRBĂTORIREA ZILEI DE 10 MAI



Prin festivitățile de 10 Mai din acest an, s'au sărbătorit 70 de ani dela întemeierea dinastiei române.

Fotografia noastră reunește pe cei trei regi ai acestei dinastii: Carol I, Ferdinand I și Carol II, împreună cu familia regală.

Voevodul Mihai a defilat în rândurile elevilor școlii dela Mănăstirea Dealului.

A produs mare impresie și a fost mult aplaudată defilarea obuzierelor Skoda, pe care le vedem în fotografia noastră.

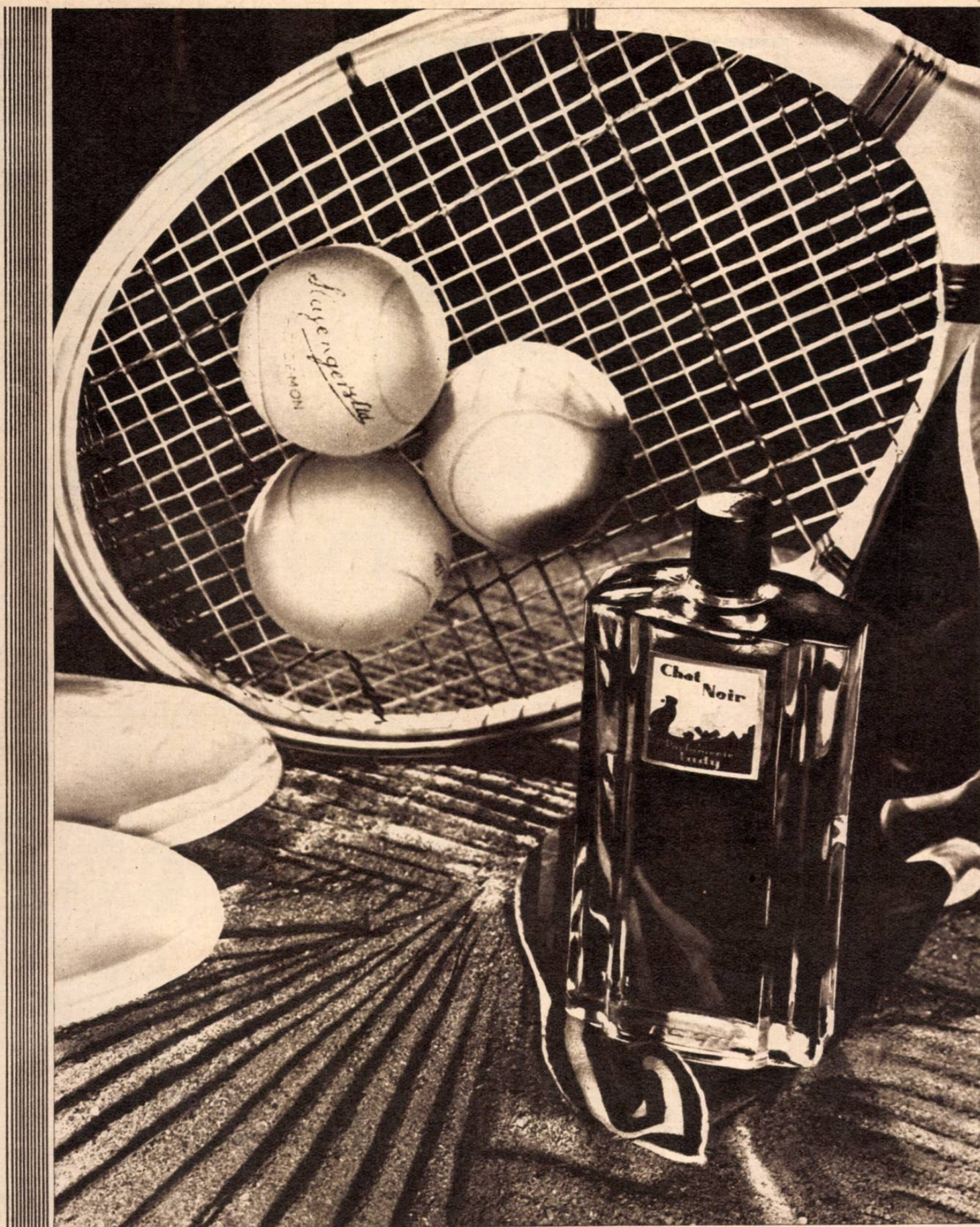
Un colț din loja regală; Mareșalul Franchet d'Esperey, mareșalul Prezan și nunțul papal, monseigneurul Valerio Valeri.

Suveranul decorează drapelele.

În timpul slujbei religioase: M. S. Regele Carol II, Voevodul Mihai, Regina Maria, Principesa Elisabeta, Principesa de Hohenlohe, Principele Nicolae, d. Gheorghe Tătărescu și membrii guvernului.

(Fotografii Berman)





Pe lângă

**COSTUMUL^{DE} SPORT,
RACHETA
ȘI MINGILE DE
TENIS,**

*flaconul de
Chat Noir e
indispensabil*

Chiar și după cea mai
obositoare zi de
activitate sportivă, femeia
trebuie să aibă o înfățișare
plăcută, atrăgătoare.

O fricțiune cu
apa de Colonia **CHAT NOIR**,
înviează, vă redă farmecul
și frăgezimea.

APA DE COLONIA

Chat Noir *Lady*



România - Jugoslavia

3-2 (1-1)



Echipele Jugoslaviei și României, fotografiate înainte de match.



Tribunele stadionului din Dealul Spirei au avut Duminică un aspect neobișnuit. 35.000 de oameni s'au îmbulzit dela ora 2 după amiază ca să apuce un loc mai bun pentru matchul care avea să înceapă trei ore mai târziu. Este într-adevăr un record de asistență pentru sport căci e prima oară când un număr atât de mare de spectatori asistă la un match de football.

Această afluență considerabilă a fost atrasă de matchul Jugoslavia-România, singura partidă care este termometrul clasei noastre internaționale. Football-ul românesc a cunoscut în ultimii ani o umilitoare decadență iar Jugoslavia, adversarul nostru de Duminică, ne-a administrat într'un singur an două bătăi, categorisindu-ne printre ultimele formații din Balcani. Football-ul românesc e mult mai bun decât îl cred mulți străini. Nu este așezat pe treapta care o merită din pricina oficialilor care în loc să facă o echipă bună, își permit luxul unor aventuri politice.

Massa sportivă, acest mare dictator al imperativelor naționale, a cerut o echipă

în care să figureze și bravi jucători din ținuturile alpine. Federația a fost nevoită să asculte acest desiderat și astfel România a învins Jugoslavia, urcând din nou pe pedestalul celei mai bune echipe din Balcani.

Treizecicinci de mii de spectatori au invadat terenul, au ridicat pe brațe pe victorioșii reprezentanți ai poporului român.

CUM A INVINS ROMÂNIA

Echipa noastră națională dărește victoria unui singur om: Bodola. Acest jucător a marcat singur cele trei goaluri românești. Chipul cum le-a marcat, derutând o apărare de faima celei sârbești i-a atras laude unanime, căci le-a obținut în momente prielnice.

Nu este un secret pentru nimeni că Jugoslavia are o echipă mai tehnică decât a României. Cu această superioritate, Sârbii ne-ar fi dominat și poate chiar ar fi marcat mai mult. România a marcat primul punct iar oaspeții au egalat. În repriza a doua, în primul minut, Bodola a ridicat scorul surprinzător ca apoi, un minut mai târziu, să obțină un al treilea goal. Totuși matchul a atârnat de un fir de păr căci Sârbii au reușit un al



Din echipa jugoslavă s'a remarcat mult portarul Glaser. Cele trei fotografii pe care le publicăm au fost luate la poarta Jugoslaviei, și-l înfățișează pe Glaser, în trei atitudini impresionante.

doilea goal și n'ar fi lipsit mult să egaleze.

Dacă Bodola nu obținea cele două puncte din repriza a doua care au desconcentrat pe Jugoslavi, rezultatul ar fi fost altul.

Jocul a fost inegal. Au fost faze care au entuziasmat spectatorii după cum au fost momente care n'au întrecut în calitate un match obișnuit de campionat.

Spectatorii au fost însă încordați de faptul că soarta succesului nostru era în joc și de aceea au urmărit cu interes fiecare fază.

VIGOAREA ROMÂNILOR

Echipa învingătoare s'a impus în deosebi prin elanul cu care a jucat. Mereu pe balon, jucătorii n'au precupețit energia să ducă matchul la bun sfârșit. Au luptat din răzputeri pentru victorie și dacă au reușit să înfrângă tehnica Sârbilor, aceasta se datorește numai acestui elan.

Pare curios că echipa României

a corespuns, deși nu s'a antrenat împreună înainte de match. Explicația este însă simplă când ne gândim că atacul era compus din patru oameni dela Ripensia și unul dela CAO. Dealtfel, omogenitatea atacului a fost factorul determinant al victoriei, căci halfia n'a dat completă satisfacție.

Pentru Balcaniadă echipa va fi schimbată. Suntem informați că vor fi înlocuiți Vintilă, Feraru și Ciolac, modificări cari vor avea darul să dea echipei echilibrul de care are nevoie.

Arbitrajul d-lui John Langenus, adus cu mari sacrificii din Belgia, nu a corespuns. Acest domn care ne-a indispus matchul cu Cehoslovacia dela Trieste a făcut și Duminică două greșeli care erau să ne coste victoria. Ar fi de dorit ca pe viitor să se apeleze la arbitri mai puțin celebri dar mai atenți.

Art. Vogel

DIN TOATĂ LUMEA

AGENTUL HITLERIST WESEMAN CONDMNAT LA 3 ANI INCHISOARE

Fotografia aceasta a fost luată la tribunalul din Basel, în cursul procesului intentat răpitorului lui Berthold Jacob, agentul hitlerist Hans Weseman. În picioare în fața judecătorilor, Berthold Jacob își depune mărturia. Dreapta în profil: Hans Weseman care a fost condamnat la 3 ani închisoare.



CONFERINȚA ÎNȚELEGERII BALCANICE

La Belgrad s'a întrunit recent conferința înțelegerii Balcanice. În fotografia noastră, dela stânga spre dreapta: d-nii Nicolae Titulescu (România), Tewfik Aras (Turcia), Metaxas (Grecia), Stoiadinovici (Jugoslavia).



„REALITATEA ILUSTRATĂ” propune o problemă cititorilor săi 1000 lei premiu!

Numărul trecut al revistei noastre, la fel cu acesta, se prezintă într-o formă deosebită: are două coperti, iar paginile se urmează în așa fel, încât pare că avem două reviste întoarse. În felul acesta, „Realitatea Ilustrată” n'are sfârșit, și se înfățișează într-o formă neobișnuită până acum la noi. În același mod apare însă ediția de Duminică a marelui ziar francez „Paris-Soir”.

Care e motivul ce-a determinat direcțiunea revistei — și ziarul Paris-Soir — să aducă asemenea schimbare? „Realitatea Ilustrată” oferă 1000 lei celui cititor care va răspunde la această întrebare.

Răspunsurile se primesc până la 15 Mai crt., la redacția revistei noastre str. Const. Mille 7-9, menționându-se alături de adresă: „Problema 1000”.

Premiul se va acorda în ziua de Duminică 17 crt. între răspunsuri identice hotărând sorții.

În urma cerinței celor mai mulți dintre cititori, începând cu numărul viitor, „Realitatea Ilustrată” re apare în vechea ei formă, adică într-o succesiune normală de pagini.



MAREȘALUL FRANCHET D'ESPEREY LA PALATUL REGAL

Regele Carol al II-lea a dat un mare dejun la Palatul Regal în cinstea mareșalului Franchet d'Esperay, sol al Franței aliate și amice. Fotografia noastră înfățișează pe M. S. Regele Carol al II-lea întreținându-se cu Mareșalul Franchet d'Esperay, după dejunul de la Palatul Regal.

(Foto Berman)



PUDRĂ și PARFUM IMPREUNĂ!

Câte femei, atâtea tenuri; de aceea, fiecare doamnă trebuie să dispună de pudră-bar din care își poate alege nuanța care i se potrivește frumuseții ei individuale. Minunata inovație cosmetică a fost introdusă la New-York de către firma BAEDER sub numele de pudră-parfum Ca-o-la. Pudra este produsă pe bazele științifice cele mai moderne, conform tuturor datelor biologice, din materii prime de cea mai bună calitate. Grație unui procedeu francez, pudra este atât de concentrată parfumată, încât poate sluji ca parfum pentru toaleta zilnică. Iată deci marea realizare: pudră și parfum împreună! Pentru a introduce însă această pudră în cercuri cât mai largi, fabrica a dispus punerea în vânzare a unei cutii cu lei 30, în loc de 40, aceasta în mod pasager, până ce produsul se va face cunoscut. Grație unei largi acțiuni de propagandă doamnele care vor cumpăra între 10 Mai și 10 Iunie, două cutii de pudră vor obține a treia gratis. Toate trei cutii sunt elegant ambalate, și conțin trei nuanțe diferite și lămuririle necesare, astfel ca fiecare doamnă să-și poată combina nuanța de pudră care o avantajează mai mult.

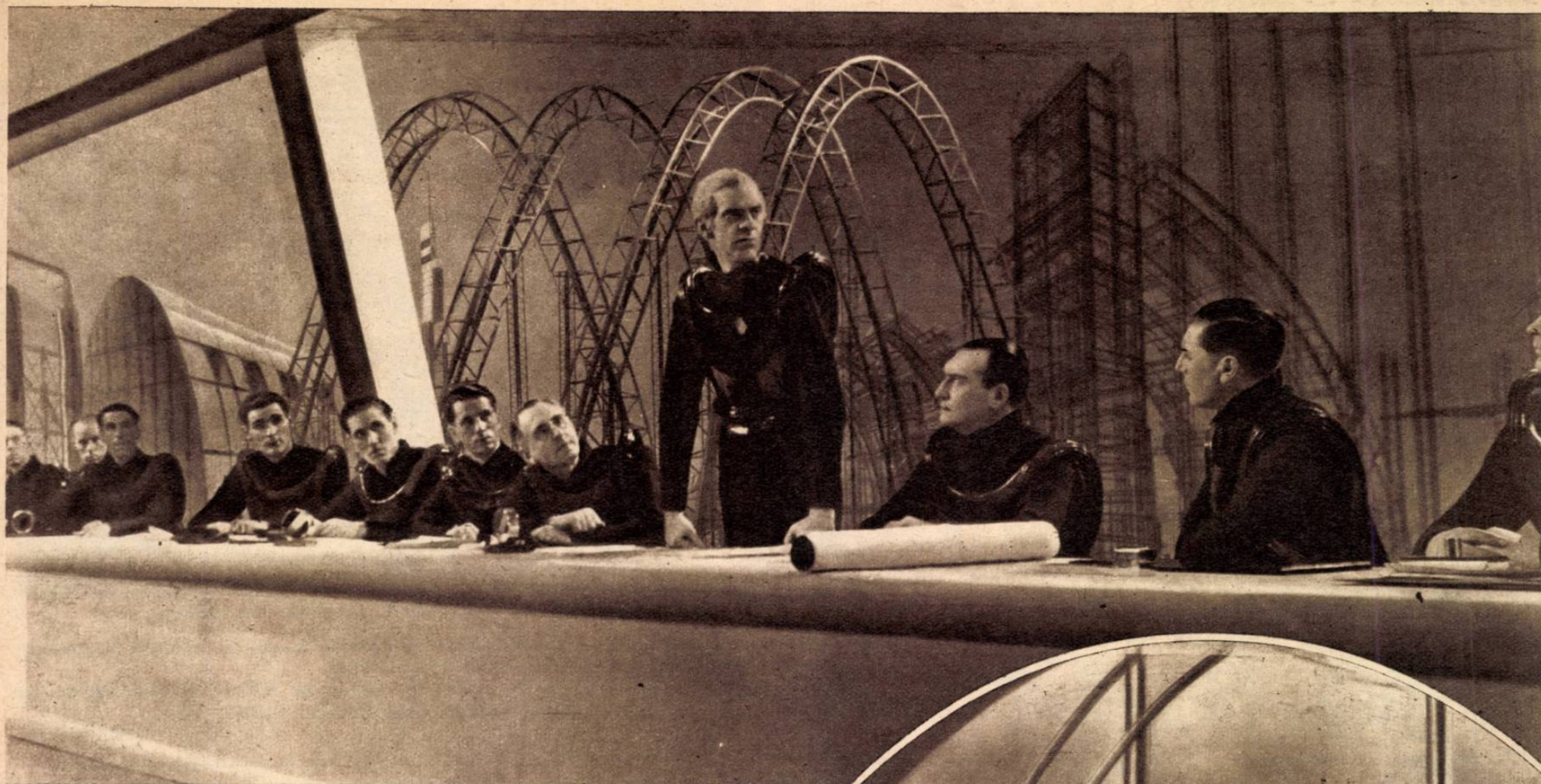


Pudra



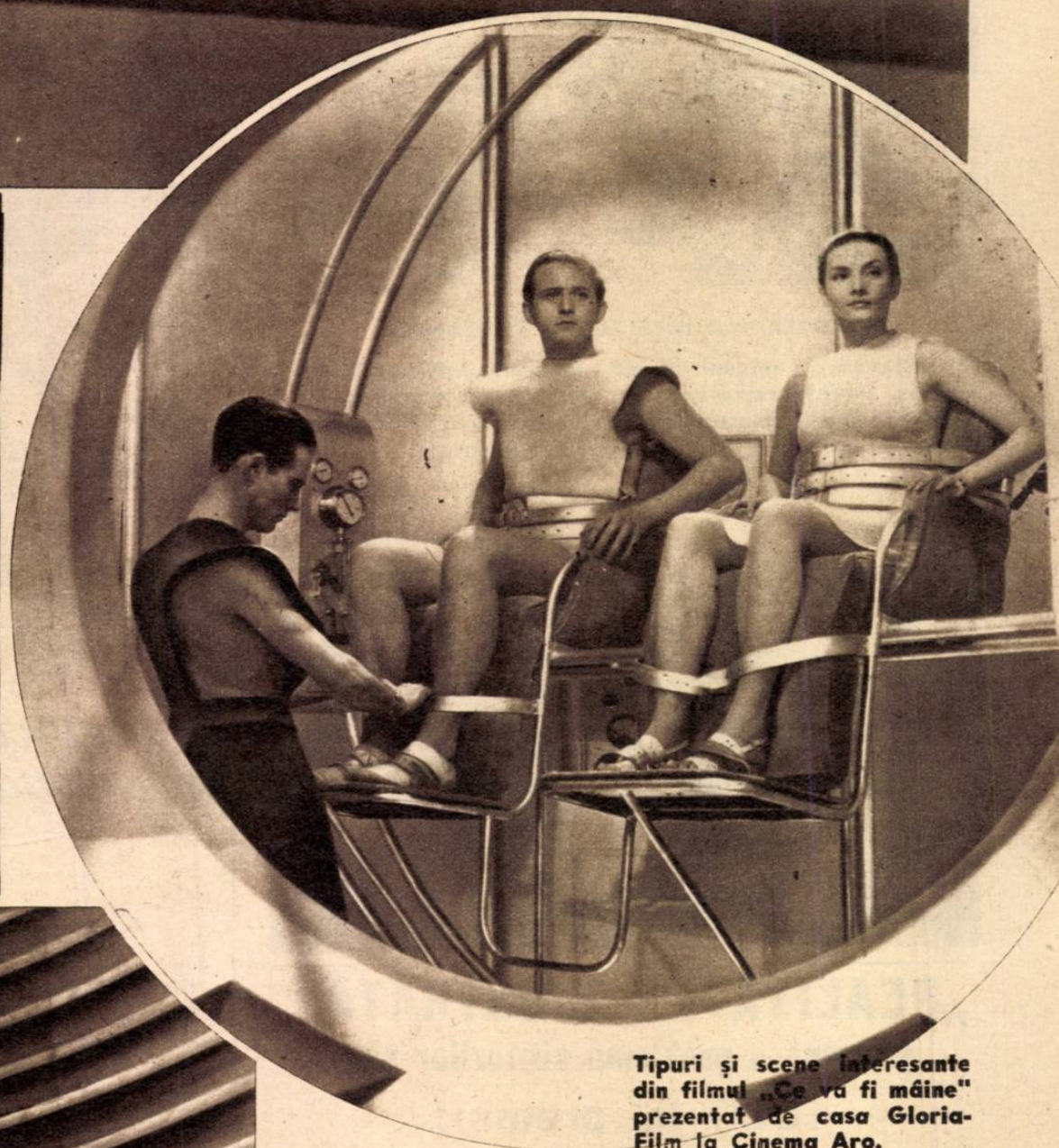
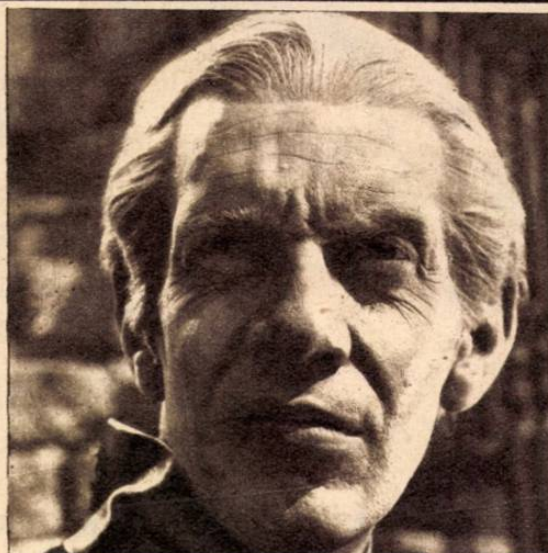
FACEȚI ȘI DV. O INCERCARE!
NUMAI ÎNTRE 10 MAI ȘI 10 IUNIE.

Se obține în orice magazin de specialitate



Ce va fi mâine?

DE totdeauna oamenii au voit să cunoască viitorul. Ce va fi mâine? A fost și este o întrebare de arzătoare actualitate. Dar câți din noi îi pot răspunde? Carul nemilos al destinului ne târăște deopotrivă după el, iar cei cari pot sfâșia vălul, ce ne acoperă privirea în viitor, sunt sau mari iluminați sau oameni de știință. Totuși în dorința de a satisface curiozitatea multor, scriitori — deveniți celebri — au reușit grație fanteziei lor bogate să vadă în viitor. Jules Verne, acest minunat povestitor a prevăzut realizarea tan- curilor, submarinelor și



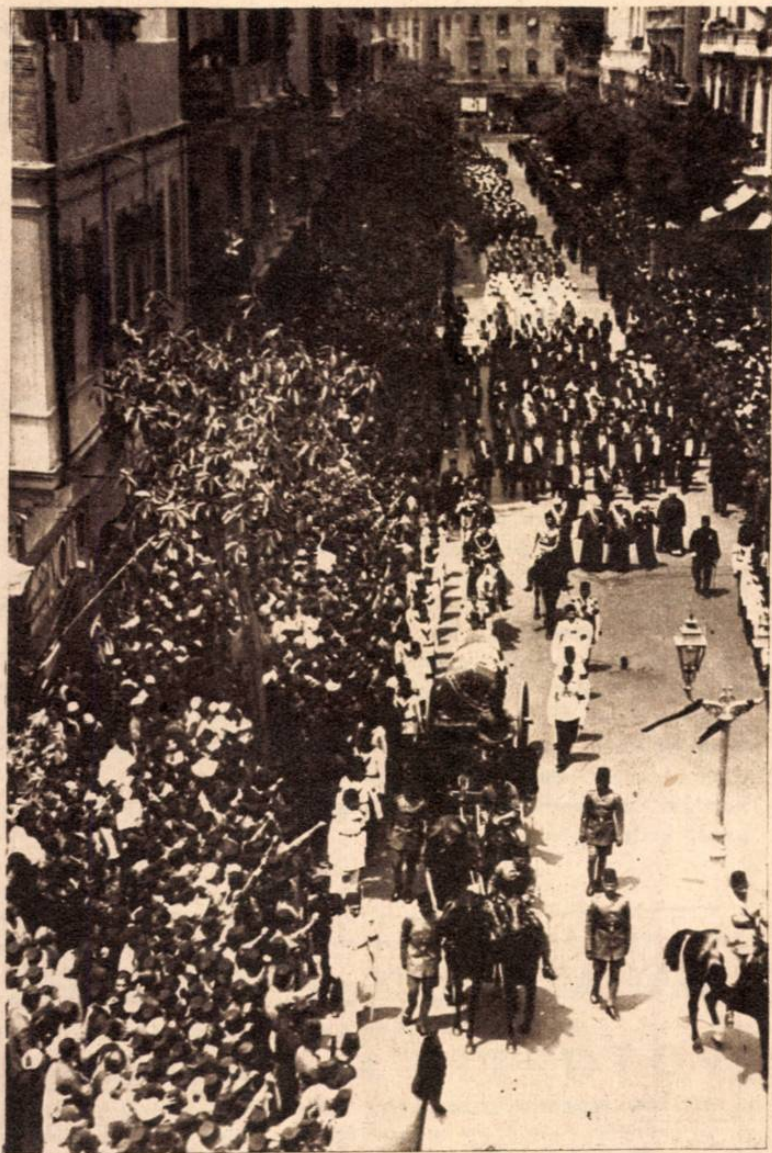
Tipuri și scene interesante din filmul „Ce va fi mâine” prezentat de casa Gloria-Film la Cinema Aro.



aeroplanelor. Iar acum, mai în spre noi H. G. Wells în romanul său intitulat „La vie future” ne deschide o poartă spre secolul viitor. El ne descrie în mod magistral aventurile unei familii dealungul a 100 ani, începând din timpurile de azi și până în anul 2036. Alexandru Korda, cunoscutul regisor cinematografic încântat de măreția subiectului, a pornit la realizarea lui. Timp de aproape doi ani de zile el a ocupat vastele ateliere dela Denham. A creat orașe noi, orașe ale timpurilor ce vor veni, toate făcute din sticlă, cu ascensoare rapide, cu ecrane de televiziune, cu instalații de microunde, iar clou-ul filmului constă în grandioasa rachetă ce urmează să-și ia drumul spre spațiile interastrale. Dela „Metropolis” și „Femeea în Lună”, marile realizări ale lui Fritz Lang, cari au revoluționat pe vremuri întreg cinematograful, nu s'a mai făcut un film de asemenea anvergură.

O montare extraordinară, un cadru uriaș, o acțiune captivantă, înălțue pe spectator dela început. Succesul filmului „La vie future” a cunoscut în Anglia, în Franța, la Viena și Budapesta culmi neîntrecute. La noi filmul va fi prezentat de casa „Gloria-Film” sub titlul „CE VA FI MÂINE?” și va constitui programul pe care cel mai mare cinematograful „ARO” l-a rezervat pentru Luna Bucureștilor.

Reporter



FUNERARIILE REGELUI FUAD

Intr'un cadru măreț și cu atât mai impresionant au avut loc la Cairo, funerariile regelui Fuad al Egiptului. Publicăm aci aspecte emoționante ale trecerii cortegiului pe străzile orașului. Cu deosebire impresionantă este tăerea vitelor pe stradă chiar în timpul trecerii cortegiului, ca sacrificiu pentru odihna în pace a sufletului fostului suveran.



MINUNEA SEZONULUI

*este frumusețea
și estinătatea stofelor noastre*

LA VULTURUL DE MARE CU PESTELE IN GHIARE

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

STR. BAZACĂ 1 / STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 / STR. HALELOR 21

CREMA COSMETICĂ Profesor Dr. VERESS

Ingrijiti-vă tenul cu **CREMA COSMETICĂ** preparată după indicațiile distinsului profesor dermatolog **Dr. VERESS**

Ea nutrește, conservă și regenerează tenul

Prețul 200 Lei la farmacii și drogerii

Dep. general Farmacia „THOISS”, București Cal. Victoriei, 124

SE EXPEDIAZA COTRA RAMBURS

Operațiuni de CORECTURA și PLASTICĂ

(fără cicatrice)

a nasului și urechilor, a feței,
gâtului și pieptului.

Indepărtarea operativă a ridurilor

Dr. RUDOLPH HOFFMANN

fost asistent la clinica univ. din Berlin
București, B-dul Domniei 30 bis
Tel. 4.19.50 — Informațiuni gratuite

O raită prin expoziția „Lunei Bucureștilor“

Ce se poate
vedea în fugă?



Suveranul vizitând expoziția Lunei Bucureștilor

AM numărat pavilioanele mai mari. Sunt vreo douăsprezece — dacă n'am greșit — în afară de restaurante, cofetării, etc. N'am pus la socoteală nici pitoreștile case țărănești, moara de vânt și bisericile de lemn, nici diferitele instalații și motive luminoase depe insule și curtea cu dale mari de piatră, depe malul lacului, cuprinsă între cele două „pavilioane ale regalității”, unite între dânsule printr'un șir de coloane. Din această curte te cobori pe niște trepte, în formă de terase, spre lacul asanat, pe care se leagănă bărci cu pânze, grafi-oase ca niște libelule, luntii cu vâsle, conduse de brațe vânjoase — și bărci cu motor, cari se strecoară vijelios.

Pe pereții exteriori ai celor două pavilioane regale, se vede de o parte harta în relief a vechiului regat, iar de cealaltă, harta țării întregite. În acest cadru, sub bolta albastră, având în depărtare perspectiva mai multor coșuri de fabrică, vile cochete de odihnă și biserici, în mijlocul acestui decor, parcă simbolic, sunt expuse: caleașca-poștalion, cu roți solide, îmbrăcate în șine de fer, cu care-a sosit în țară domnitorul Carol I-ii. Principele a străbătut în 1866, drumul dintre Turnu-Severin și București cu opt cai înaintași, drum plin de hopuri, gropi și noroaie, trecând prin vadurile râurilor, fără poduri, așa cum se călătorește pe atunci, când nu era nici un kilometru de cale ferată în țară.

În aceeași curte, a pavilioanelor suveranilor, se vede automobilul cu care regele Ferdinand I, a făcut inspecții pe front, în timpul războiului de întregire, din 1916—1919.

Apoi cele două avioane Potez și Farman, cu care regele Carol al II-lea a sosit în țară, la 6 lunie 1930.

Cuceririle politice, ca și cele de teritoriu, progresul economic precum și cel cultural, realizate într'un timp atât de scurt, în cursul domniei glorioase a celor trei regi, sunt parcă ilustrate de cele trei vehicule, atât de deosebite, și totuși din timpuri nu prea depărtate, cari stau astăzi alături, la umbra pinilor înalți depe malul pitorescului lac.

Cu gândul de-a reveni, spre a vizita pe îndelete interiorul pavilioanelor regilor, am trecut la pavilionul culturii.

CARTEA

În pavilionul fundațiilor culturale se adunaseră cei mai mari scriitori ai noștri, fruntașii gândirii românești. Erau tocmai în așteptarea Suveranului, care urma să sosească spre a vizita expoziția Cărții, organizată de societatea scriitorilor și asociația editorilor români.

Totul este expus aci cu mult bun gust și eleganță. Pe lângă pavilionul Fundațiilor culturale, pornește un drum nou, o largă potecă pentru pietoni, care ocolește tot lacul Herăstrău, având o priveliște minunată asupra insulelor.

Una din acestea, pe care este un restaurant, este legată de mal printr'un elegant pod arcuit, cu trepte, sub care pot luneca bărcile cu pânze înalte. Podul e de beton armat și va rămâne. Pe cealaltă insulă a fost construit un motiv luminos, un fel de templu, cu mult efect în timpul nopții.

Dealtfel este de remarcat că lacul și toată expoziția este feeric luminată, prin lumini indirecte, adică de puternice proiectoare ascunse. Este prima încercare, de acest gen, care se face la noi și ale cărei efecte au fost studiate nopți în șir, în ultima săptămână, înainte de deschiderea expoziției.

CURTEA DE ONOARE

Să ne întoarcem în „curtea de onoare”, de unde am plecat, larg spațiu mărginit de piloni dela intrare și diferite pavilioane, având în mijlocul ei o oglindă de apă, cu izvoare țâșnitoare. Pavilioanele regalității — despre care am vorbit mai sus — mărginesc, spre lac, această curte de onoare.

În dreapta „curții de onoare” este situat celălalt pavilion al Fundațiilor regale, flancat la rândul său, de alte patru pavilioane mai mici.

CELE PATRU PAVILIOANE DIN DREAPTA

În dorința de-a fi o călăuză oareșicum folositoare pentru cititorii noștri, să spunem câteva cuvinte și despre aceste clădiri.

În pavilionul financiar al Municipiului se pot studia statistici interesante, expuse în tablouri sinoptice, grafice și machete. Este oglinda progreselor realizate de orașul nostru.

Pavilionul industriei casnice și cel al miciei industriei oferă multă desfătare ochilor, precum și obiecte interesante de examinat.

În pavilionul asistenței sociale se poate observa străduința municipiului București, pe acest tărâm. Un grup alegoric, în sculptură, șomeurul, o femeie cu un copil mic în brațe, orfanul, întrușipează pe cei de cari se ocupă „Asistența”.

În apropiere am găsit și un interesant pavilion al Federației de chirurgie al Miciei Intelgeri și țărilor limitrofe. Aci se văd expuse obiecte prețioase, din timp de pace și din timp de război, unele foarte impresionante, ca aparate și mese de operație, cari au fost improvizate pe câmpul de luptă, sfărâmaturi de obuze și schije extrase din corpuri omenști, adică din trupurile luptătorilor, depe front și alte asemenea mărturii ale vitejiei eroilor luptători, precum și a celor puși în slujba nobilă a alinării suferințelor omenști.

Să citez pavilionul poștelor și telegrafelor, unde se expun obiecte din trecutul acestei instituții și unele din prezentul ei.

PAVILIOANELE STRĂINE

În stânga grandioasei curți de onoare, se află cele două pavilioane, ale Cehoslovaciei și Jugoslaviei, deoparte și de alta a pavilionului României, organizat de oficiul național de turism în colaborare cu Ministerul de Externe. Se pot vedea în aceste trei pavilioane, fotografii, diorame, machete.

PE MARGINEA LACULUI.

Din „Pavilionul României”, prin geamurile din fund, se deschide o perspectivă îmbietoare spre noile realizări ale „Parcului Național”. N'am putut rezista și am făcut drumul destul de lung, pe jos, până la grațioasa „fântână a Mioriței”, din apropiere de locul unde șoseaua a

fost adâncită, astfel că trece acum pe sub linia ferată. Acest aspect nou merită să fie văzut... În apropiere de „Fântâna Mioriței” în cuprinsul „Parcului Național”, s'a ridicat un restaurant... Nu departe de acesta, într'o altă clădire, este o cofetărie... De vale, debarcaderul pentru vâslași.

SATUL DIN POVESTE

În partea opusă, aproape de arcul de triumf. — care se pare că va da Dumnezeu să-l vedem și pe el terminat, cam pe la anul! — este satul de sinteză, numeroasele case țărănești, interesante și pitorești, o moară de vânt, o biserică, aduse, câte una, din fiecare județ al țării.

Dacă expoziția „Lunei Bucureștilor” din anul trecut, din parcul Carol I, a fost mai mult o privire spre trecut, expoziția de acum este o viziune a viitorului. Pavilioanele în stil modern, depe malul lacului civilizat, sunt parcă o promisiune pentru viitor, o proorocie pentru evoluția Bucureștilor, care are tendința să devie o metropolă a Orientului european, capitala unei țări, în plină dezvoltare ea însăși, fruntașă a civilizației. D. Alex. Donescu, primarul Municipiului, și toți inimoșii săi colaboratori merită să fie admirați și felicitați, pentru entuziasmul lor, pentru priceperea, pentru dragostea cu care au lucrat, pentru puterea de muncă și pentru sacrificiile personale ce au făcut, astfel ca toate să fie gata la vreme, și să fie bine făcute. Timpul a fost atât de scurt, încât putem spune, că s'a realizat o minune.

Salutăm cu mândrie „Luna Bucureștilor”, care de aci înainte a intrat în tradiție.

Alex. F. Mihail

MAGAZINUL Dvs. FOTOGRAFIC

s'a deschis la 1 Maiu a. c. și se numește:

FOTOPTIC Bulevardul Elisabeta, 3

CEL MAI MODERN LABORATOR FOTOGRAFIC al țării vă stă la dispoziție: în 4 ore se dezvoltă negativele Dvs. și vor fi livrate împreună cu copile:

PENTRU FOTOGRAFIILE predate până la ora 9 dimineața obțineți după ora 12 la amiază copile:

FOTOGRAFIILE predate până la ora 3 d. a. le veți putea ridica după ora 6 d. a.

LEICA sau ori ce negative mici vor fi dezvoltate de specialiștii noștri în dezvoltajul „TETENAL” și mărite artistic.

APARATE FOTOGRAFICE, modele speciale găsiți întotdeauna în depozit. Înainte de a vă cumpăra un aparat fotografic, consultați

MAGAZINUL FOTOPTIC unde găsiți aparate speciale, care nu se găsesc nicăieri.

MATERIALE FOTOGRAFICE, numai mărci controlate de noi, ținem în depozit.

FACEȚI O ÎNCERCARE și vă veți convinge că:

FOTOPTIC Bulevardul Elisabeta, 3

este magazinul fotografic, pe care îl așteptați de mult.

Imitația n'are valoare!

Când e vorba de imitarea unui produs sau al unui obiect oarecare, atunci imitația n'are valoare! Dar când e vorba să imiți pe vecinul tău, care s'a vindecat de o boală luând „Gastro D.”, atunci imitația e un noroc, căci ea te poate salva chiar de la moarte. „Gastro D.”, datorită proprietății sevei dintr'o plantă americană de curând descoperită, are darul unic de a vindeca

boli grave de stomac și intestine, colite, ulcere, precum și turburări în funcțiunea rinichilor sau a ficatului. „Gastro D.” care și-a creat un renume mondial, se obține la farmacia „Thoiss” din București, Calea Victoriei 124, sau contra ramburs de lei 130. Luați cu încredere acest medicament, căci el a vindecat milioane de suferinzi în toate colțurile lumii.

Pentru a digera bine

Luați după fiecare masă o jumătate linguriță de Magnesia Bisurata în puțină apă. Magnesia Bisurata asigură perfectă asimilare a alimentelor împiedicând intoxicația stomacului. Cele mai multe turburări stomacale precum: dispepsia, indigestia, arsurile, acrelile, etc. sunt datorite sau acompaniate de un exces de aciditate. Magnesia Bisurata neutralizează imediat acest exces și calmează peretele stomacului, ceea ce asigură o digestiune sănătoasă și normală. Magnesia Bisurata se găsește de vânzare la toate farmaciile și drogueriile la prețul de lei 75 sau în format mare economic Lei 110.

Institut medical cosmetic

Str. Brezoianu 9, București III
Telefon 3-5922. Consult. 11-1, 5-8 sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctořițe din Berlin.

Sfaturi și îngrijiri date de către specialiști în toate tărîmurile cosmetice.

Înlăturarea radicală a perilor de prisos, prin diatermie, îngrijirea frumuseții și a trupului etc.

MODA

CE LANSEAZĂ PARIS, BERLIN, LONDRA

Colier din fructe, de un
desăvârșit aspect practic.

Bette Davis, vedeta ameri-
cană, poartă o jachetă
albă, dintr'un fel de clo-
qué, cu niște mâneci ce
par decupate din fotogra-
fia unei bunici.



Anul acesta mai mult decât oricând avem o infinită libertate de a manifesta în domeniul modei orice dispoziție. Libertate de care femeile ca niște actrițe înăscute ce sunt, vor putea să profite, până la abuz. Culori sobre și linii de o rafinată simplitate, realizează acea apariție „Grande dame” atât de scumpă femeilor înalte. Iar dacă la ordinea zilei este ingenua, efectul se obține cu ajutorul a câtorva metri de organdi, cu flori și volănașe. Varietatea este nelimitată, o sursă de uimiri și de amuzament pentru sexul opus.

Interesant de relevat, sunt reminiscențele de la începutul acestui secol care apar din ce în ce mai frecvent și mai precis în noile modele.

Linia delicată a bustului și suplețea taliei, înlătură impresia de ridicul pe care ne-o fac de obicei, siluetele 1900.

La Hotel Kaiserhof din Berlin, au defilat zilele trecute, creațiile caselor de modă germane. Dăm aci trei modele, ce reflectă unul din efectele superbe izolări a țării frumosului Adolf. Gustul german pur, lăsat la propriile-i resurse.

O altă fantomă a trecutului, prin pălărie, jabou și mâneci ne amintește de 1890.

O interesantă noutate a modei este acest șal imprimat cu cifre.





O NOUĂ MEZALIANȚĂ ÎN FAMILIA REGALĂ A SUEDEI

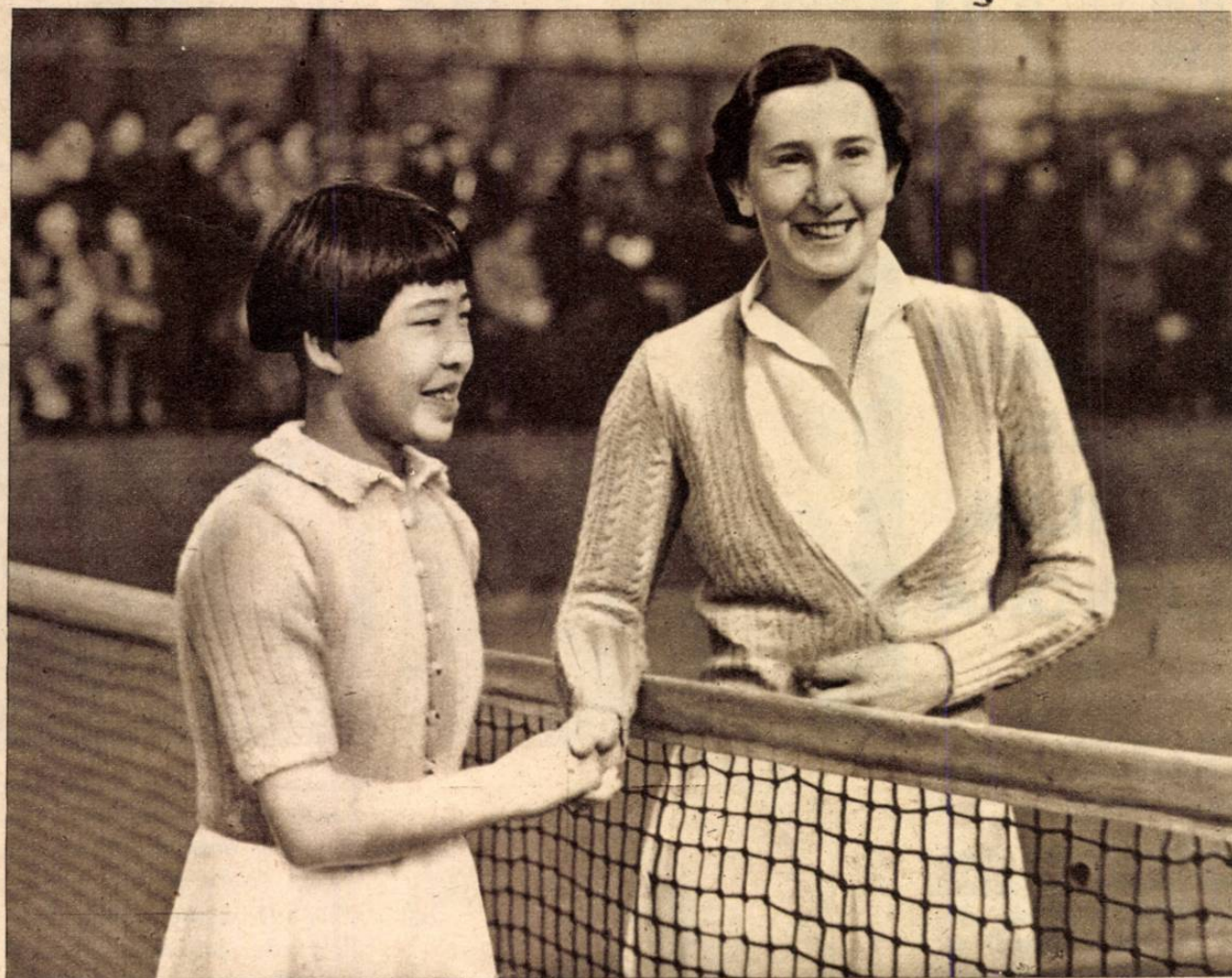
În timpul cât a stat la Nissa, regele Gustav al Suediei a primit vizita nepotului său prințul Berthyl care i-a cerut autorizația să se căsătorească cu o fată din burghezia suedeză, d-ra Marguerite Brambeck, o tânără și fermecătoare modistă, pe care o vedem în fotografie noastră.

REGINA FRUMUSEȚII ÎN COSTUM MEDIEVAL

Fotografia noastră o înfățișează pe Miss Phyllis Snell, care a fost aleasă „regină a sărbătorilor statului”, ca reprezentantă a statului Massachussetts. De remarcat costumul pe care-l poartă această regină, care amintește de costumele cavalerilor din Evul Mediu.



FEMEI DESPRE CARE SE VORBEȘTE



CAMPIOANA DE AZI ȘI CAMPIOANA DE MÂINE

D-ra G. Oahing, o chinezoaică în vârstă de 13 ani și jumătate a dobândit performanțe excepționale în lumea tenisului. În recentele campionate care au avut loc la Londra, ea a întâlnit pe cea mai bună jucătoare a Angliei care nu a învins-o decât la mare luptă. Fotografia noastră ne înfățișează pe cele două rivale, dându-și mâna după match.



"Realitatea Ilustrată" e formată
din trei părți:
16 pagini mari, reportagii,
anchete, actualități.
8 pagini mari, sport, modă,
cinema.
24 pagini suplimentul: "De
toate pentru toți".





REGELE AUTOMOBILELOR PREFERĂ DANSURILE VECHI

Fotografia noastră îl înfățișează pe Henry Ford, regele automobilelor, dansând cu soția sa cadrilul, la o serată. El a declarat că dintre toate dansurile lansate în ultima vreme nici unul n'a reușit să-l atragă, așa încât a preferat să rămână la bătrânul dar sănătosul cadril.



LINȘAJUL MAI ESTE LA MODĂ ÎN STATELE UNITE

De când există negri în Statele Unite, există și linșajul lor. Substituindu-se justiției oficiale, albi spânzură de copaci pe negrii acuzați de furturi sau crime. Acum câțva timp un negru din Georgia în vârstă de 50 de ani acuzat de violarea a două femei albe a fost spânzurat de un arbore după ce a suferit lovituri groaznice. Fotografia noastră înfățișează cadavrul în sânge al nenorocitului înconjurat de acei cari au făcut „dreptate”.

IATĂ O MINUNATĂ REȚETĂ DE INFRUMUȘETARE A DINȚILOR D-VS.

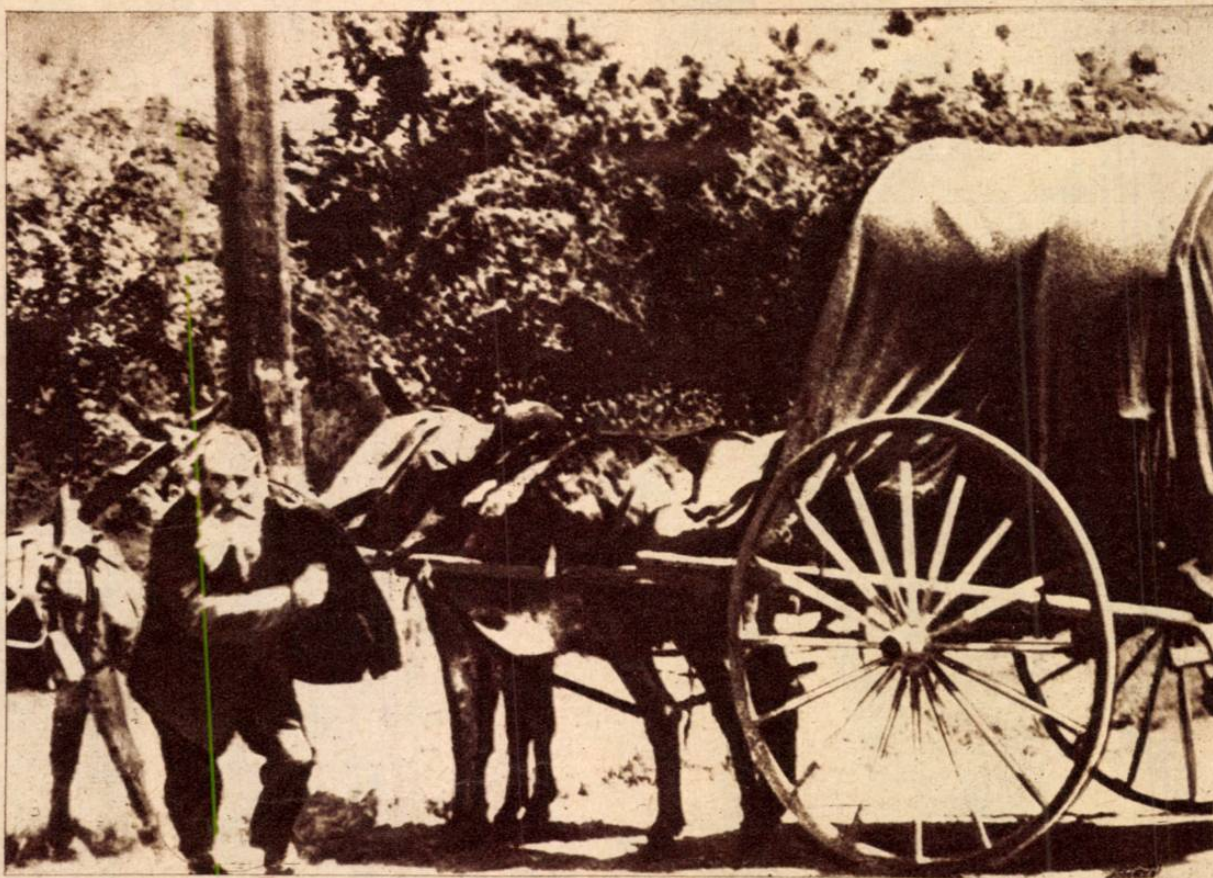
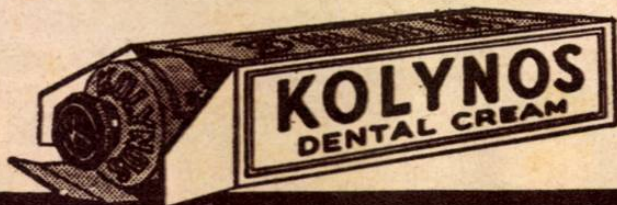
O metodă antiseptică
care curăță și dă dinților
strălucire nouă și al-
beață naturală

Pentru a fi frumoasă și atrăgătoare dinții trebuie să aibă strălucirea nestematei. Acest rezultat îl obțineți urmând exemplul miilor de persoane care au adoptat Kolynos-ul.

Aplicați un centimetru de Kolynos pe o periută uscată. Imediat spuma antiseptică Kolynos pătrunde în cele mai mici interstii distrugând milioanele de microbi, care atacă dinții Dvs. În scurt timp aceștia devin albi, strălucitori și în gură rămâne o senzație de o curățenie înviorătoare.

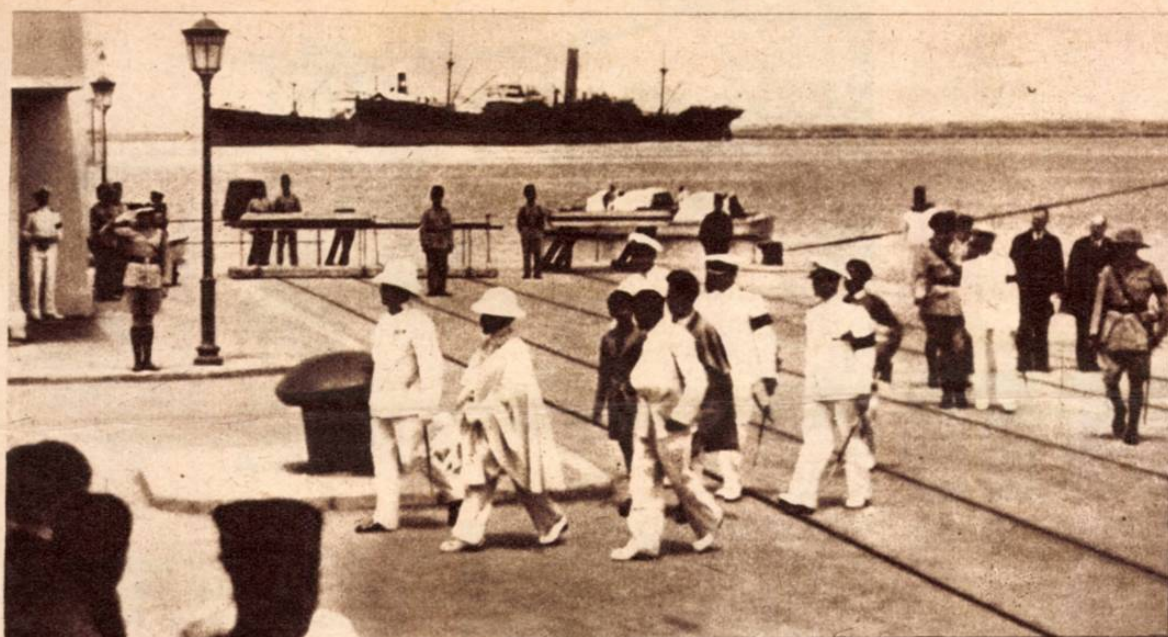
Veți fi surprinși cum transformă Kolynos dinții pătați și decolorați.

Cumpărați tubul mare — e mai convenabil.

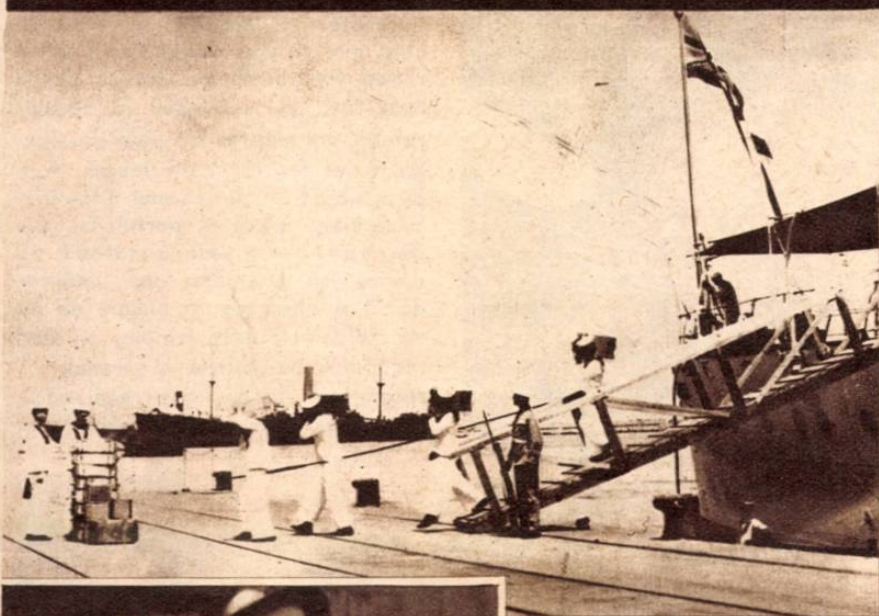


FOTOGRAFIA ACEASTA S'A FĂCUT CU PREȚUL... VIEȚII

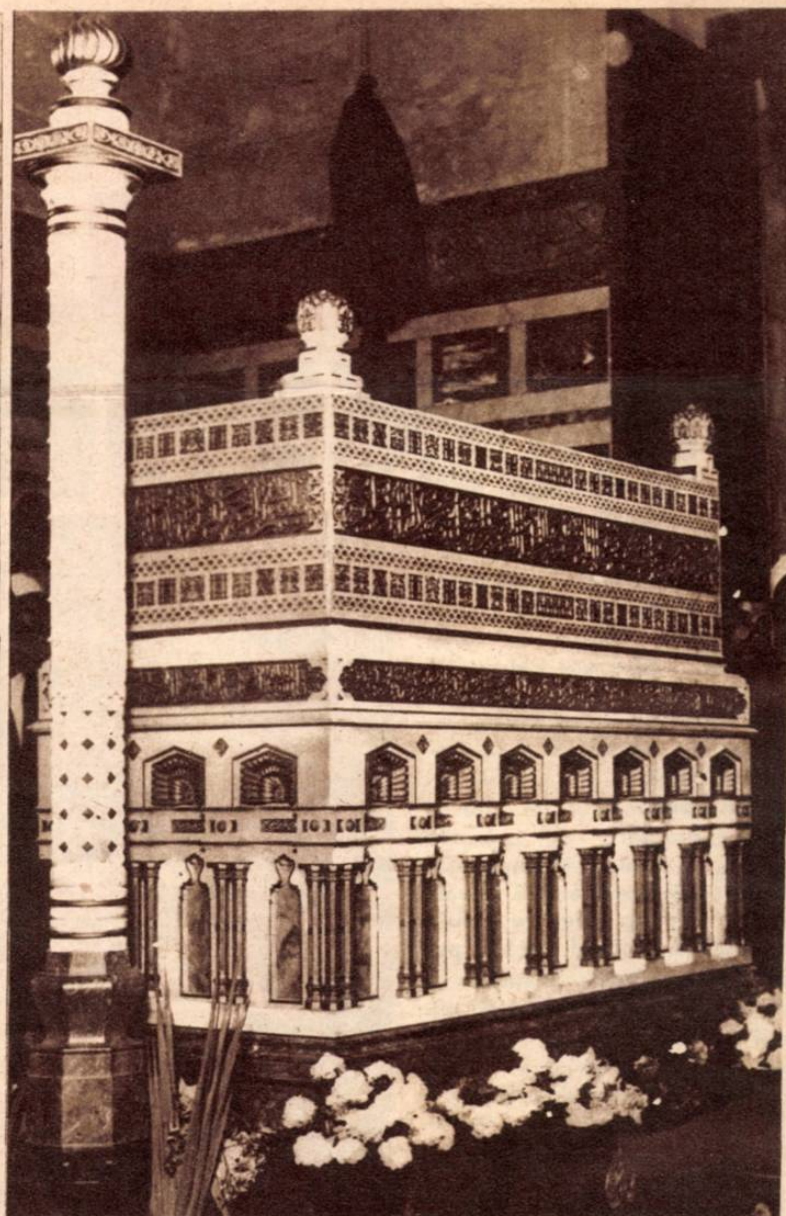
Cu moartea a plătit această fotografie un turist care se afla în trecere prin districtul Morgan Hill, al Californiei. D-rul Gattuccio, încântat de pitorescul acestei căruțe și de ciudata înfățișare a proprietarului său Peter Voiss, un bătrân explorator, a luat clișeul de față unde-l vedeți pe moșneag sărind furios de pe capră și dând fuga să-și ia pușca. La câteva secunde după luarea acestei fotografii, Gattuccio a fost rănit mortal. Autoritățile au dezvoltat clișeul găsit în aparatul său, iar Voiss a fost arestat. Se spune că la interogatoriu el și-ar fi recunoscut crima, arătând că trăsese pentru că D-rul Gattuccio, un dentist din San Jose refuzase a-i plăti cu o altă ocazie, suma de 50 cenți pe care el i-o pretinsese pentru a-i permite fotografierea căruții sale.



SOSIREA IMPĂRATULUI ABISINIEI IN PALESTINA



Pe crucișătorul „Entreprise” împăratul Haile Selassie al Abisiniei a sosit la Haifa, în Palestina. El a fost primit acolo de oficialități. Fotografiile noastre îl înfățișează pe împărat imediat după debarcare și, — coborîrea de pe crucișător de către marinarii englezi a lăzilor cu bogății dintre cari 150 cuprind dolari aur.



**PRIMA FOTOGRAFIE A MORMANTULUI
REGLUI FUAD AL EGIPTULUI**

Mausoleul regelui Fuad al Egiptului în moscheea El Rifai în care a fost înmormântat. Regele Fuad a lăsat să i se construiască mausoleul încă în timpul vieții.



ANA SAGE, DENUNȚĂ OAREA LUI DILLINGER A SOSIT ÎN ROMANIA

Ana Sage, „femeia în roșu” care l-a denunțat pe faimosul bandit Dillinger, „inamicul public No. 1” al Americii este originară din Banat și a sosit acum câteva zile în țară. Se știe că în schimbul denunțului Ana Sage a primit un premiu de 10.000 de dolari, iar la plecarea din Chicago i s'a promis că i se va trimite prin Banca Națională încă 5.000 de dolari. Fotografia noastră o înfățișează pe Ana Sage la sosirea în portul Hamburg.



**Un ciorap ca într'un vis!
... dar cum trebuie spălat?**

Cine cumpără fulgi de săpun „LUX” a deslegat această problemă! Fiindcă în spuma fină a fulgilor de săpun „LUX”, ciorapul cel mai delicat își păstrează întreaga sa frumusețe și elasticitate, ca în momentul când l-ați cumpărat.



ORIGINAL NUMAI ÎN CUTIA ALBASTRĂ.

Negusul fotografiat o zi înainte de plecarea sa din Addis-Abeba.

FUGA LEULUI ABISINIAN



DESTINUL împăratului Abisiniei e cumplit și emoționat. Zadarnice

au fost toate încercările lui din ultimul timp, plecarea lui însuși pe front, unde era cât pe-acisă să piardă viața din cauza gazelor otrăvitoare, zadarnică asasinarea în închisoare a pretendentului la tron, care trăia legat cu odgoane de fer, de un preot răspunzător de prezența aceluia, zadarnice strigătele sfâșietoare ale împărătesei în văduhuri, prin aparatul de emisie radiofonică, cerând ajutor popoarelor civilizate, mamelor și soțiilor din restul lumii. Nici ofițerii suedezi, încadrați în armatele **rașilor** n'au putut preschimba triburile negre în cohorte macedonene! Cetățile suprapuse, de bazalturi, cu metereze și prăpăstii naturale, cari alcătuiesc configurația fizică a Abisiniei, au fost escaladate de Italiani cu o ușurință surprinzătoare.

Acolo unde n'ar fi putut înainta decât patrule răzlețe, au mers tankuri grele, iar de-asupra genunelor, unde s'ar fi putut ascunde tunuri antiaerlene, au sburat avioanele grele de bombardament, ca de-asupra unui teren de foot-ball. S'ar fi putut crede că războiul italo-abisinian va ținea cel puțin cinci ani, iar în cancelariile diplomatice ale Europei se aștepta ca Italia să fie doborâtă de istoviri, mai înainte de-a da vreo luptă serioasă cu Abisinienii.

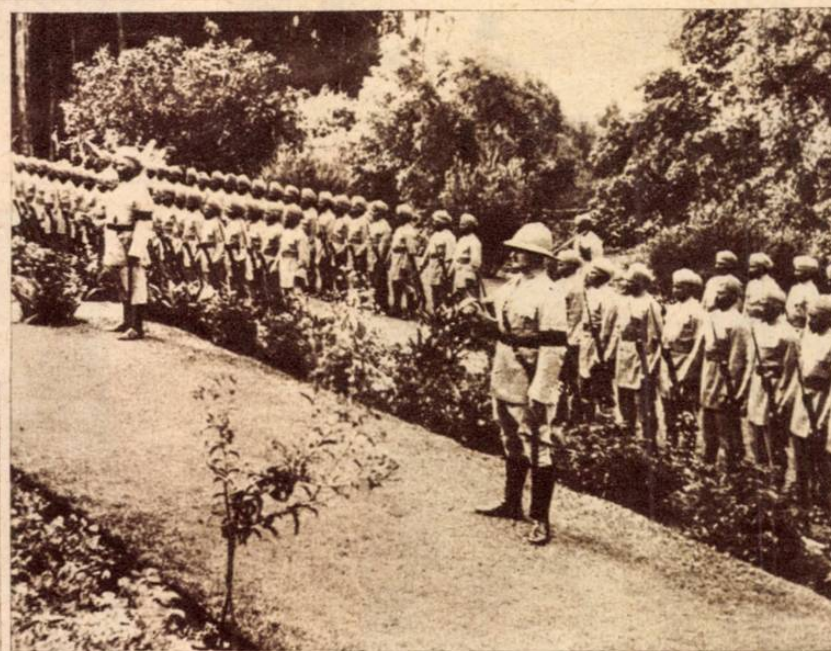
În mai puțin de un an, Italia, care avusese de biruit dificultăți neașteptate în Europa și în Mediterana, cucerește un adevărat imperiu african, cu jertfe minimale.



Iată alăturat o fotografie luată din avion asupra Addis-Abebei, orașul care a fost trei zile teatrul celor mai cumplite atacuri banditești.

Impăratul negru, pe al cărui blazon figurează de milenii „leul înfricoșător al Judeii”, a fugit în chip mai rușinos decât s'ar fi putut crede vreodată. S'a ascuns, ca un dezertor, prin mănăstiri, s'a strecurat ca un făcător de rele de-alungul liniei ferate, care leagă Addis-Abeba de țărmul Oceanului Indian, până la portul francez Djibuti — și aci a trebuit să depue un jurământ mai umilitor decât o abdicare și anume că nu va ridica niciodată armele, ca să-și recucerească patria și tronul. A recunoscut însuși, spre a-și scăpa viața, că cele două destine s'au

Legatia britanică din Addis-Abeba a adăpostit mai bine de o mie de cetățeni în timpul devastărilor. Fotografiile noastre înfățișează clădirea Legatiei și garda care astăzi în permanență de pază în jurul ei.

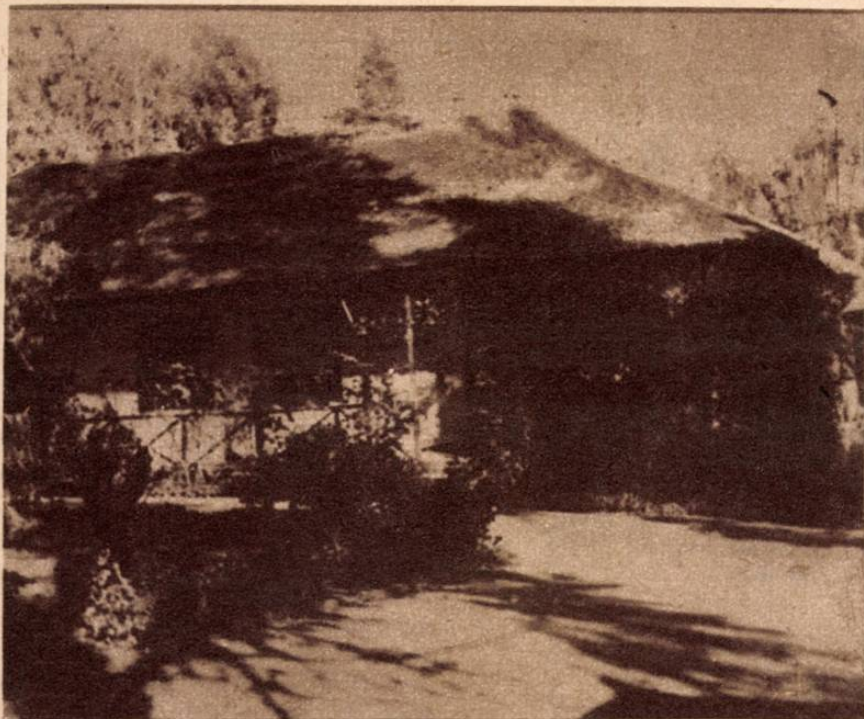


desfăcut și că oricare-ar fi soarta Abisiniei, ea nu mai avea nimic comun cu fostul Impărat.

Pe un puternic vas de război englez, Hailé Selassié, înconjurat de câțiva rași rămași credincioși, precum și de familia lui îndurerată de atâta umilire, a fost transportat la Haifa, port sub protectorat britanic, și de-acî s'a mutat la Ierusalim, locul de baștină al strămoșului său, regele Solomon, înțeleptul. Încercările de-a scăpa din acest prizonierat evident, cu toate aparențele-i împărătești, au dat greș: Fostul împărat n'are voie să intre în Anglia, unde nădăjduia să găsească un sprijin și nici la Geneva, unde n'ar mai fi ascultat de nimeni.

Lăzile cu aur pe care le-a transportat cu sine la Ierusalim nu-





Legatia franceză din Addis Abeba care a adăpostit în zilele devastării mai bine de 1500 de europeni.



pot folosi mult, și bijuteriile care îi împodobeau măreția imperială, par acum o farsă de care nu mai cutează să se apropie.

Selassié n'a fost un suveran lipsit de inteligență. Dimpotrivă. Unele gesturi și fapte dovedesc că avea o pricepere de diplomat rutinat și de mult prevăzuse pericolul celui amenința și căruia nu i-a scăpat. De mai bine de zece ani a înscris Abisinia în Liga Națiunilor, unde plătea regulat sume uriașe, drept contribuție pentru menținerea forului internațional. Și într'adevăr numai Liga Națiunilor l-ar fi putut salva de la o invazie a vreunui din popoarele cu scopuri imperialiste. Dacă Franța — din considerații de politică europeană — n'ar fi dat Italiei un extraordinar ajutor diplomatic, Abisinia ar fi și azi o țară liberă. Selassié nu s'a mulțumit cu atât. Pentru apărarea drepturilor Abisiniei, în cadrul justiției internaționale, își tocmise un jurist eminent, pe profesorul Jèze de la Paris, care și-a îndeplinit misiunea până la a îndispune guvernul francez al d-lui Laval.

De ce toate acestea n'au ajutat la nimic?...

Fostul împărat al Abisiniei are acum răgazul să cugete în liniște la nenorocirea care l-a lovit și desigur că fina-i inteligență și delicata-i simțire trebuie să-i arate ce ar fi fost cu cale să săvârșească într'adevăr în Abisinia de ieri, ca împăratul ei fugat să fi putut rămănea de-apururi în toată strălucirea, la Addis-Abeba, el și urmașii săi.

Împăratul surghiunit la Ierusalim își dă seama acum — dar prea târziu! — că n'ar fi trebuit să se mulțumească doar cu semnarea unui edict de interzicere a sclaviei, ci să fi suprimat sclavia în fapt. În locul fricii de rașii imenselor provincii, cari domniau și jefuiau asemenea unor despoți orientali, ar fi trebuit să-i aducă la Addis-Abeba, să alcătuiască un un consiliu de Stat, să fi acordat tuturor locuitorilor drept de vot, să fi adunat un parlament — oricât de imperfect, oricât de nepriecut — care să fi organizat o viață de stat, după modelul popoarelor europene. În răstimp de douăzeci de ani, Abisinia s'ar fi putut acoperi de școli pentru copii, de ateliere, de fabrici, de șosele și căi ferate.

În locul unei culturi barbare, teritoriile fertile ar fi fost puse în valoare științific, și ar fi dat recolte mult mai prețioase, decât aurul cules rudimentar, din nisipurile Nilului Albastu — căci ar fi contribuit în același timp la ridicarea și înmulțirea populației.

Pentru marile lucrări m niere, pentru marile uzine de transfor-



Negusul a cumpărat la Londra un palat pe care-l vedem în fotografia noastră. Aceasta ar fi un indiciu că împăratul Abisiniei intenționează să se stabilească în capitala Angliei...

...Palatul cumpărat de Negus va fi decorat în stil abisinian sub supravegherea principesei de origină abisiniană Asfa Yilma pe care o vedem în fotografia noastră împreună cu soțul ei și cu doi copii ai ambasadorului Abisiniei la Londra.

mare a uriașelor cantități de materii prime, Negusul ar fi trebuit să cheme reprezentanți de-ai tuturor popoarelor civilizate, să fi acordat capitalului și inteligenței tehnice europene o situație privilegiată, care-ar fi folosit în primul rând prosperității Imperiului.

Din aceste bogății, ușor s'ar fi putut scoate mijloacele de zidire a fortificațiilor strategice, de creare a unei armate moderne, de care popoarele imperialiste n'ar fi cutezat să se apropie atât de ușor — și poate că nici n'ar mai fi avut nevoie.

Dar aceste reflexii vin Negusului prea târziu... Și de-ar fi măcar o lecție pentru conducătorii celorlalte popoare!

A.

Tactica Italianilor pentru a-și atrage simpatia populație abisiniene constă în distribuirea alimentelor, indigenilor înfometați. Vedem în fotografia noastră un grup de copii abisinieni întinzând mâinile pentru a prinde bucăți de pâine pe care le-o oferă clemența italiană.



Impresii OPERAT

REPORTAJ NEFANTEZIST

A M intrat în sanatoriu mai mult pentru a pune capăt controverselor medicilor, destul de numeroși, pe care-i consultasem în ultima vreme.

Dilema era aceasta: sufăr sau nu sufăr de apendicită? În dreptul acestui organ atât de inutil (apendicele), fusesem deseori pipăit de mâini experte. Și se întâmpla că dimineața, un adept al lui Hypocrate mă asigură: „Suferi de apendicită și trebuie să te operezi,” pentru ca în după amiaza aceleiași zile, un alt închinător al aceluiași Hypocrate să-mi spuie tot atât de convins: „dacă dumneata ai apendicită, să-mi razi mie o mustață; dumneata trebuie să fii regim”. Chiar examenul radiografic n'a putut să puie capăt acestor controverse și mai ales — și aci văd importanța lucrului — suferințelor mele, cari nu puteau fi tăgăduite, cel puțin de mine.

Conveniți și dumneavoastră că dilema aceasta a doctorilor mei, nu putea contribui la alinarea durerilor mele.

Și luând hotărârea să mă operez, m'am gândit că prin mijlocul acesta, deși oarecum riscant pentru pielea mea, voi putea „de visu” să-mi dau seama de partea cui era dreptatea, mai ales că fiecare din doctori avea argumente puternice pentru susținerea respectivelor puncte de vedere. Vasăzică, o oarecare curiozitate perversă.

Prieteni toți, cei cari suportaseră o operație de apendicită și cei cari nu suportaseră — în special aceștia din urmă — mă asigurau că „totul e un fleac”, — „știi cum ți-ai scoate o măsea”.

După o epocă de suferință, omul exasperat fie el cât de puțin curajos din fire, cade într'un fel de nepăsare disperată care-l face să spuie: „Ce-o fi să fie”. Cred că sub imperiul

în sanatoriu și în același timp o anunță că „măine operează”.

Prima grijă a administratorului e să te întrebe „unde locuiești”. Tie, imediat îți zboară gândul: „ha, ha, ca să știe unde s'anunțe că operația reușește, dar operatul nu se mai deșteaptă”.

— Ocupați camera 31! — îți spune aproape poruncitor, un domn în halat alb. Superstițios și timid, am avut totuși curaj să spun:

— Iartă-mă, domnule, dar nu primesc acest număr, care-mi poartă ghină; e 13 întors și nu primesc!

Am lăsat pe omul în halat să facă niște considerații asupra nepotrivirii stadiului nostru de civilizație cu superstițiile, dar eu înfipt în tinda biroului, gata — gata să părăsesc sanatoriul, ca un mușteriu căruia nu-i convine prețul cerut — i-am dat să 'nțeleagă că nu sunt dispus să cedez.

Preopinutul meu s'a uitat pe o tabelă și după oarecare gândire mi-a spus:

— Atunci camera 36!

Trei și cu șase fac nouă și trei înmulțit cu doisprezece fac treizeci și șase — am făcut eu în gând o rapidă socoteală

— Primesc!

— Pofțiți vă rog!

IN REGATUL OAMENILOR CU TALENTE

Un ascensor imens și greu m'a purtat la etajul al II-lea, unde am intrat în regatul oamenilor în halate albe și scufii. Când mi s'a deschis ușa camerei am avut impresia că sunt la băi, la vre-un hotel. Toate scilipeau de curățenie. Ordonat — așa cum nu sunt de obicei, mi-am aranjat lucrurile și îmbrăcând o proaspătă pijama, m'am întins în pat, abandonându-mă cu totul soartei.

Cam peste un sfert de ceas, și-a făcut apariția o „soră”, cu un pahar de „citronadă”. Cei, cari nu v'ați operat de apendicită, trebuie să știți că înainte cu aproape două zile de operație, nu mănânci decât bomboane englezești, dar în schimb iei o cuprinzătoare doză de unt de rețină. Și cum și mâncarea este chestie de antrenament, dacă te desobișnuiești de ea, ajungi la un moment dat când mai că te poți lipsi de ea.

Sala de operație



Asistentul prepară instrumentele pentru operație.

Chirurgul operează.

acestei stări sufletești, insul e capabil de fapte de eroism.

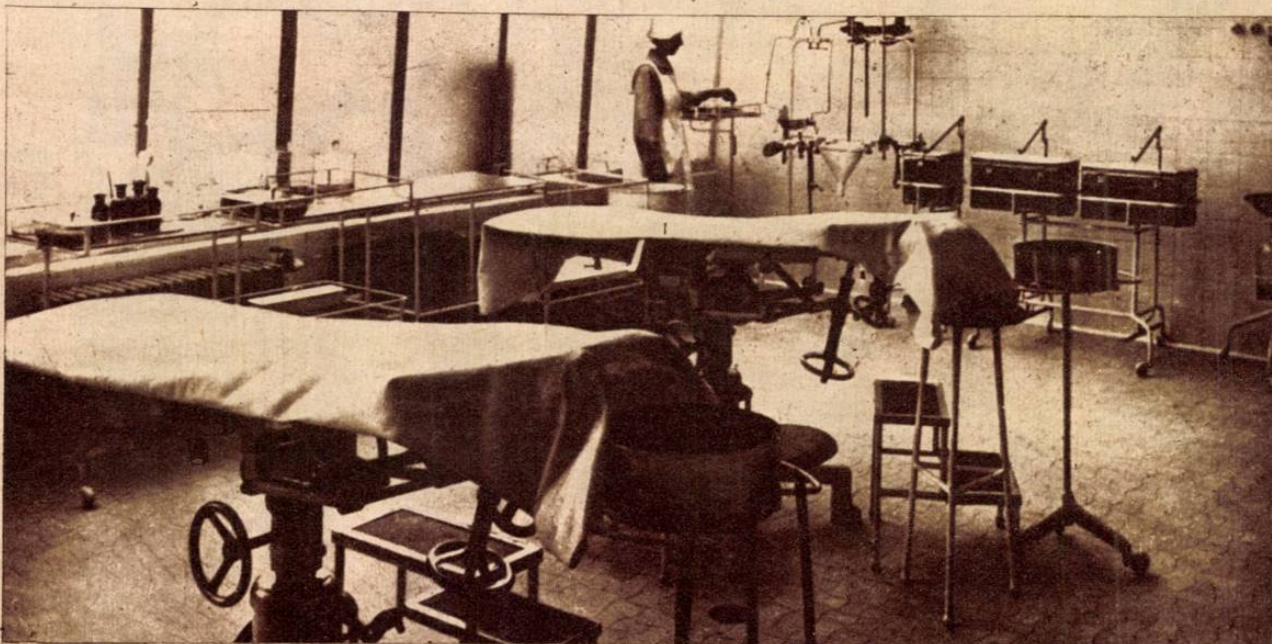
Și dacă cu două zile înaintea operației, omul are firești momente de enervare, cari îl fac să spuie: „să se isprăvească odată!” — în minutul când își face bagajul pentru a intra în spital, se simte stăpânit de un calm desăvârșit.

Cu gesturi puțin grăbite își face bagajul de par'că ar pleca într'o călătorie și când își părăsește casa, nu se poate abține să nu-și rotească privirea, în camera în care și-a dus o bucată din viață și pe care cine știe, — poate că n'o va mai revedea.

SUPERSTIȚII

Ajuns la poarta sanatoriului, simți o ușoară și trecătoare strângere de inimă. În mod involuntar, privești clădirea în întregul ei și-ți spui în gând: „Uite domnule, unde mi-a fost scris să mor!”

Nu prea ai timp însă să faci asemenea sumbre reflecții, pentru că un portar se și repede să-ți ia geamantanul din mână. Ești îndreptat la administrația sanatoriului. Aci, prezinți un bilet al chirurgului prin care „roagă” administrația să te primească



„Sora”. mi-a spus că o cheamă Käthy, că trebuie să beau limonada, ea probabil intrând în „toaleta” operației. Resemnat am dat paharul pe gât. Afară începuse să nopteze. Ultimele raze ale unui soare ofticos se jucau prin transparentul mecanic.

Pe urmă a venit un tânăr, tot cu halat alb și scufie.

— Ce poftiți, domnule doctor? (Nu știu de ce tuturor îmbrăcați în halat sunt ispitit să-i consider doctori).

— Mie să-mi spuneți Miron sunt „instrumentist”.

— Instrumentist?

— Da și aș dori să vă fac o mică toaletă intimă.

M'am supus, după cum în acele momente eram dispus să fac tot ce mi se cerea.

A venit apoi „sora Käthy” pentru a-mi lua temperatura, inaugurând astfel o tabelă de deasupra patului meu.

Însfârșit, și-a făcut apariția „omul care trebuia să mă taie”, a doua zi, doctorul Costică Ghițescu, munte de om, cât garderobul de mare, dar cu zâmbet de ingenuă și cu mână ca fulgul.

Pasă-mi-te, bunul doctor o fi venit să-mi dea curaj, lucru de care nu duceam lipsă în momentele acelea. A privit hârtia cu însemnarea temperaturii, m'a bătut pe umăr, având aerul să spună: „lasă că o să fie bine”, și la plecare a adăugat:

— Măine dimineată!

— La ce oră, domnule doctor?

— Lasă c'ai să vezi.

— Domnule doctor, te rog să nu mă chinuești ca pe Hauptmann.

În seara aceea n'am mai primit nici o vizită și deși nu era ora mea obișnuită de culcare, ocrotit de Dumnezeu operațiilor, am adormit tun, până a doua zi de dimineată, când am fost deșteptat de aceeași grijă soră Käthy, venită din nou să-mi ia temperatura. Graficul meu termometric își începuse zigzagul.

ZIUA OPERAȚIEI.

Mi-am făcut toaleta ca deobi-

ceiu, ba, în mod excepțional, mi-am pus mai multă brillantină pe păr.

Și a venit apoi o domnișoară doctoriță, înarmată cu o cutie de metal în care se țin sirin-gele. „Domnișoara doctor” era smează, palidă, cu buzele carminate, fină și cu cascheta pusă strengărește. De cum am văzut-o, par'că nu mi-a mai fost atât de indiferentă viața:

— Cu ce-mi faceți injecție domnișoară?

— Cu curej! — mi-a răspuns doctorița, zâmbind.

„Instrumentistul” și de încă două surori.

„Pentru că operația te face să transpiri”, m'am lăsat desbrăcat în voie și am acceptat cu mai multă sau mai puțină plăcere invitația „urcați-vă, vă rog”.

După ce m'am urcat — ah, cu câtă plăcere! — pe masa de operație, am primit o altă invitație: „lăsați-vă moale”. M'am lăsat „moale”, pentru ca să fiu bine legat.

Domnișoara doctor s'a apropiat de mine, și mi-a spus: „uită-te la mine, respiră adânc și numără”.



Grupul surorilor de caritate

Domnișoara doctor A. F. îmi făcuse o injecție cu pantopon. Am cerut un ziar, dornic să iau cunoștință de ultimele știri, mirându-mă în același timp de unde atâta curaj pe capul meu. În ziua aceea, Negusul fugia. Tristă zi pentru Regele Regilor și pentru umila mea persoană...

GOLGOTHA...

Sora Käthy, cu simpaticul ei accent săsesc, m'a poftit la... operație.

Mi-am îmbrăcat un halat de casă și — drept să spun — drumul acesta până în sala de operație mi-a amintit de Golgotha. În sala de operație am dat de doctorul Ghițescu, cu mască, un alt doctor, domnișoara doctor,

Am răspuns domnișoarei doctor că e o adevărată plăcere pentru mine să mă uit la domnișoara, am respirat adânc, eterul mi-a năpădit nările, simțeam că mă sufoc și am început să număr. Mi s'a făcut negru înaintea ochilor și aveam impresia că, într'un ascensor extrem de rapid, mă cobor într'o mină fără fund. Aceeași impresie trebuie s'o ai când mori.

POST FESTUM...

Peste două ore, m'am trezit simțind o durere atroce în partea dreaptă. Pe locul dureros se afla o pungă cu gheață. Dacă foamea nu-ți dă încă ocol, în schimb o sete năpraznică pune stăpânire pe tine. Paharul cu limonadă îți este mai mult

plimbat pe la buze. Intretimp, își fac apariția rude, pentru a vedea dacă trăești.

A avea pretenții să adormi în prima noapte după operație, înseamnă a cere vieții mult prea mult. Culcat pe spate ore întregi, făcând mari eforturi pentru a te întoarce puțin pe dreapta, vezi cum se face ziua și în minte îți vine mosorul miraculos al prințisorului din povești, cel care avea putința ca trăgând din mosor să facă să treacă și timpul. Fericești pe prințisor, deși sfârșitul lui a fost tragic.

A doua zi, altă luare de temperatură, alte citronade și încep vizitele cari constituiesc o adevărată plagă. În pofida anunțului: „Bolnavul doarme — intrarea oprită”, sunt oameni cari se simt obligați să vie să te vadă. Pentru numele lui Dumnezeu, nu vizitați bolnavii imediat după operație!

Halimaua însă este cu aceia cari se cred pricepuți, profesorii, medicii fără diplomă, cari țin neapărat să-ți impună metodele lor terapeutice. Un domn, foarte binevoitor, mi-a spus ca nu cumva să mișc piciorul, să stau adică țepăn, iar un altul că nu trebuie să vorbesc. Această din urmă recomandare mi-a convenit, mai ales că operatului nu i se poate cere să aibă conversație.

A treia zi, ridicarea din pat, pentru evitarea emboliei. Ținându-te de paturi și de ce îți iese în cale, faci vreo câțiva pași, triumfător de par'că ai fi luat cursa dela Marathon. Poți să bei în voie și foamea începe să-ți dea târcoale.

O NOAPTE DE GROAZĂ

A cincia noapte a fost groaznică. Câteva ore după miezul nopții, un răget sinistru, ca din gură de șarpe, mă trezește dintr'un aproximativ somn. Răgetul asemănător acelor pe cari le dau vitele la tăiere, s'a repetat după un scurt interval. Vecinul meu se chinuia sărmanul. Pe coridor forfoteală mare. Un nou născut de alături a început să țipe — infiorătorul

țipăt de copil mic în miez de noapte — și, ca un făcut, un câine a nceput să urle.

Vecinul meu a țipat încă odată mai tare și pe urmă s'a lăsat o tăcere grea. Instinctul mi-a spus că vecinul meu murise. S'au auzit apoi pași mărunți, târșiți, de oameni cari purtau o greutate.

În dimineața următoare, când sora s'a prezentat din nou să-mi ia temperatura, am întâmpinat-o! — Soră, a murit cineva alături.

— Nu e adevărat. Acuma e chiar foarte liniștit.

N'am replicat, dar nu am crezut pe sora Käthy.

În sanatorii se ține secretul morților, asta ca să nu impresioneze pe bolnavi: Grafica temperaturii mele a marcat un pronunțat zig-zag, în sus. Cred și eu, după o asemenea noapte...

În dimineața următoare am făcut cunoștința „superioarei” care m'a întrebat ce vreau să mănânc. Și zilele trec, suferințele se uită și aceasta este mare fericire pe pământ. Omul este un animal care se obișnuiește cu toate. Aproape că în ziua plecării din spital, simți o strângere de inimă, sentiment aidoma prin care trece ocașul când părăsește pușcări: cu legăturica în spinare, mirându-se și el de atâta libertate mai privește de pe șosea clădirea în care o bucată de vreme a fost lipsit de libertate.

Spitalul în care vezi atâtea suferințe, îți insuflă dor de viață și cine a trecut prin el, este imposibil să nu privească viața cu alți ochi.

Ori câte nenorociri m'ar paște de-acum înainte ele mi se vor părea mult mai ușoare, gândindu-mă la scena, pe care n'o pot uita — cea cu invitația pe masa de operație: „lăsați-vă moale”; „respirați adânc”, „numărați”...

Și curiozitatea mea a fost satisfăcută: am avut apendicită. Chirurgi, doctori, surori și frați în halate albe, vă trimit o caldă salutare...

Ioan Masoff



SPECTACOLELE D-NEI PIA IGY

Publicăm aci un recent portret al primadonei Pia Igy care a obținut un frumos succes pe scena Operei Române în cele patru spectacole extraordinare în cari a cântat.

Acelaș puternic Soare de Primăvară, care deschide într'o zi mugurii... încercă puterile sale și pe tenul Dvs. obișnuit cu Iarna



Deaceea Parola pentru Primăvara este NIVEA

Aceasta menține pielea catifelată, fină și o apără contra arșitei. O piele uscată primăvara, dovedește lipsa de grăsime a pielii și aceasta se înlocuiește prin Nivea cu ajutorul conținutului ei de Eucerină. Astfel evitați arșita soarelui, atât de periculoasă tocmai Primăvara, și dați tenului Dvs. tonul arămiu sănătos — sportiv.

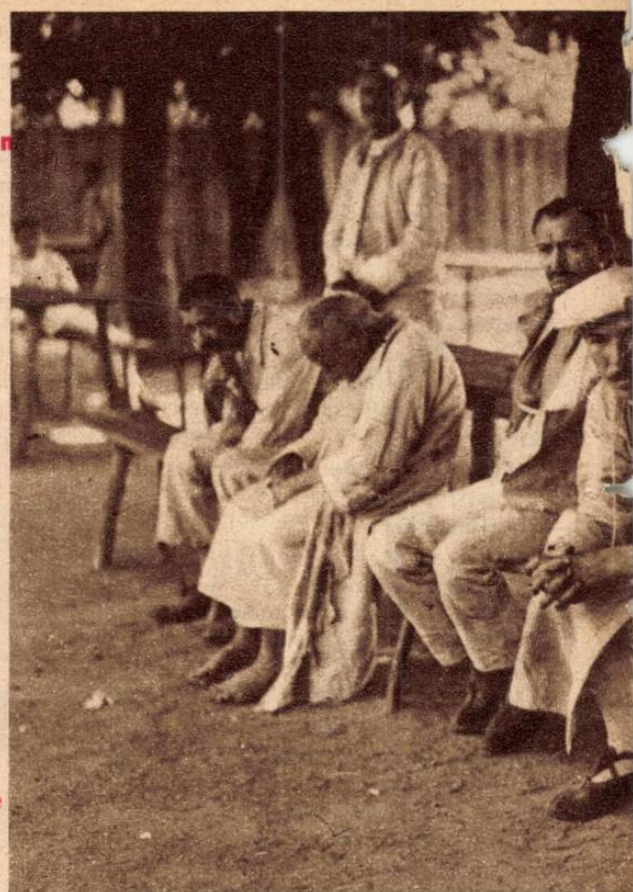


Crema NIVEA Lei 17.- Lei 77.-

Ulei NIVEA Lei 26.- Lei 80.-



Un artist în sculptură



Un grup de pacienți

Colonii familiale DE DEMENTI



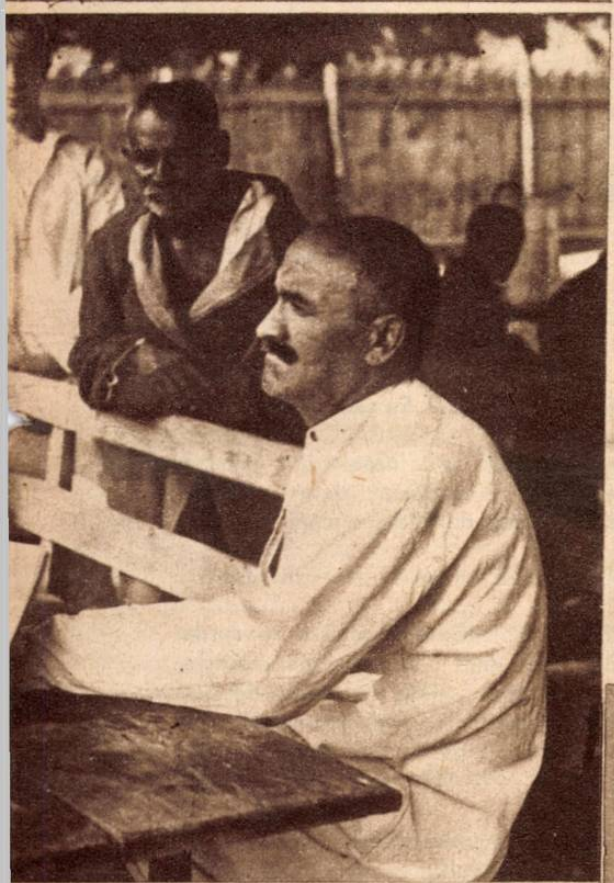
Șeful infirmierilor în bolnavilor cina.



S PITALUL de boale n
martin (Județul Târnă
1905. El adăpostește
trălă cu 230 pacienți proprii
instituție de sine stătătoare,
de bolnavii liniștiți, lăsați în
jur, și ca în schimbul adăp

agricole, la
mulți dintre
liniștiți și su
gostea famil
martori la o
poi în spital
debil, nu se





Dr. avocat X desenându-și triștii camarazi

rtind

intale și nervoase din Diciosân-
ra Mică) a fost construit în
650 bolnavi, și cuprinde o cen-
ziși, și „colonia familială”, o
și unică la noi în țară. E vorba
gazdă la locuitorii satelor din
istului și hranei ajută la muncile
ngrijirea vitelor sau la bucătărie. Cei mai
ceștia sunt demenți precoci, bolnavi foarte
uși. Mulți dintre ei reușesc să-și câștige dra-
lor în care se află. Ne-a fost dat să fim
scenă înduioșătoare: o țărancă adusese înă-
un bolnav dintre aceștia, pe motiv că fiind
poate sluji de dânsul. Copila gazdei, o fe-

tiță ca de nouă ani, era adânc îndurerată de această
despărțire silită, pentru că se învățase cu bolnavul ce
le fusese dat, și-l îndrăgise. Ea nu putea înțelege mo-
tivele care o determinau pe mama ei să ceară un alt
servitor, în locul celui vechi, și cerea, în plânsete șfâ-
șietoare, să rămâie tot Alexandru.
Foloasele acestui mod de a trata bolnavii sunt mari:
în primul rând, se descongesează spitalele supra-
populate — după cum a arătat domnul profesor To-
mescu în congresul din Sibiu, dela 1935 — apoi se
realizează economii mari la întreținerea bolnavilor, căci statul
plătește locuitorilor cari adăpostesc un dement, suma minimă
de 10 lei pe zi, față de aproape 20 lei cât costă întreținerea
unui bolnav în spital. La cei 391 de pacienți câți sunt astăzi
în colonii, se realizează, după calculele administrației, o eco-
nomie zilnică de 2.737 lei, adică aproape un milion anual.
Deasemenea, se micșorează numărul personalului necesar, utili-
zarea efectelor de pat, a medicamentelor, etc. Domnul dr.
Kahane, conducătorul spitalului, ne atrage atenția că cel mai
mare folos al acestui sistem, constă în faptul că se folosește
energia reprezentată prin munca bolnavului, care altminteri, în
spital, n'ar fi decât un parazit. Alienatul colonizat devine ele-
ment productiv.

În fiecare săptămână, un supraveghetor vizitează pe toți bol-
navii din colonie, și din când în când, se fac supravizite de
către medicii secundari și primari.

Bolnavii, bărbați și femei, sunt colonizați în Diciosânmartin,
Adămuș, Dâmbău, Boziaș, Cuștelnic, Săuca, Ganfalău, Pânci-
șoara, Subpădure, Cetatea-de-Baltă, Sântămăria, Lăscud, Cor-
nești, Crăești, Lidiveiu, Deaj.

Sunt mulți cari neputând fi plasați, fie că au nevoie de o su-
praveghere mai severă, fie că sunt debili, au fost uti-
lizați chiar în spitalul propriu zis. Ei sunt puși la dife-
rite treburi: la croitorie, la cismărie, la uzina electrică,
prin birouri, etc. Facem cunoștință astfel cu un fost
învățător, care după ce ne-a scris toate numele comu-
nelor înșirate mai sus, se apucă să bată, competent,
la o mașină de scris. Îl socotiam un funcționar disci-
plinat al spitalului, dar de îndată ce doctorul ni-l re-
comandă: „Domnul V. P. inventator”, el nu întârzie să
ne dovedească prin declarațiile ce ni le face, că și
dânsul este un biet bolnav. Cu încredere proprie spi-
ritelor îmbătate de importanța lor, fostul învățător ne
comunică unele din creațiile sale științifice, sortite să
producă o adevărată revoluție:

Autorul a numeroase invenții

Aspect general al secțiunii de boli mintale
și nervoase din Dicio Săn Martin



— Un scaun portativ, pe care-l poți duce ca o
geantă: un „centilineal”, adică un instrument
cu ajutorul căruia poți trage o linie la fiecare
centimetru: „carne fluidă”, bună pentru anemici.
Și ne explică modul complicat în care se poate
ajunge la obținerea acestui preparat medical.

— A, dar mai am și alte multe — continuă el
cu modestă mândrie, fericit însă c'a găsit un
auditor docil. — Putem prinde lumină dela soare,
noaptea, și în taină, ne desvăluie secretul: se ri-

dică ceva la o înălțime; un obiect de așa formă ca să pri-
mească lumina dela soare și apoi s'o arunce jos.

Care ar putea fi acel obiect? Inventatorul e perfect lămu-
rit și asupra acestui punct: — Un balon cu o oglindă.

Ori cum ar fi — încheie fostul învățător — asta e o curio-
zitate științifică și se bazează numai pe experimente. Va fi
ceva cu totul nou. Urmează apoi invenția împotriva frigii
de fulger. Foarte multă lume se teme de fulger — spune
dânsul. Dacă ar purta ochelari negri, ar vedea fulgerul negru
și nu s'ar mai speria.

Soluția, precum vedem, e foarte simplă, și meritul aparține
pe de-a întregul descoperitorului, care vecinic cu creierul
încordat, dă la iveală câte o nouă invenție. Astfel mai are
un fel de vată, pe care o bagă în nas, agățată de sfoară.

— Ca să eviți mirosurile urâte? întrebăm noi.

— Da, desigur, și se poate foarte bine comercializa, sau
chiar oricine își poate alcătui asemenea vată. Am și eu la
mine. Și dintr'un buzunar scoate o cutie goală de chibrituri,
tixită de vată. „Aparatul” se găsește așezat binișor în cutie,
el constă dintr'o sforică, de capetele căreia sunt legate
două ghemotoace mici de vată.

— Dar nu sunt îmbibate cu nici un parfum—obiectăm noi

— Nu, fiindcă n'am bani ca să-mi cumpăr. Dar oamenii bogați pot să puie și parfum.
Aceasta însă nu prejudiciază întru nimic valoarea născocirii, căci: — Vorba e că eu mă pricep și știu să fac câte ceva

DOI ANTIFEMINIȘTI

În colindul prin saloanele pavilionului de bărbăți, un țăran tânăr ne iese înainte respectuos, cu căciula în mână:

— Să trăiți, domnule judecător. Eu am dat foc fiindcă m'a necăjit. Am cerut bani tatei și n'a vrut să-mi dea.

— Și pentru atâta lucru — îl dojenesc eu — să aprinzi tu casa? Iși pleacă, vinovat, capul și îngăimă o scuză:

— Mi-a dat nevasta niște praf și eu am cerut bani lui tata. Și n'am mai știut de capul meu, domnule judecător. După ce mi-a dat drumul dela judecată, m'a adus jandarmii, după două săptămâni, aici.

— De câteori ți-ai înmormântat nevasta? — îl întreabă careva din grupul nostru.

— De cinci ori, dar tot nu știu dac'am scăpat de ea.

Un moșneag sare dintr'un colț de bancă și izbucnește într-o fulminantă diatribă împotriva femeii.

— Muieria s'a unit cu fata ca să omoare. Au pus bășice de sânge cu farmece, să mă otrăvească. Și eu am ridicat toporul, dar muieria s'a vânzolit ca șarpele. Nu mă las eu și, de ar veni și dracu cu care ea e înțeleasă, tot mă furizez eu de ochii ei pe care și i-a umplut cu mășelariță. Domnule judecător, să nu te lași bătut, că muieria te joacă așa, ca pe frânghie...

UN PRECURSOR AL LUI PETRACHE LUPU

E preotul reformat B., care are ca țel unificarea tuturor religiilor. Se rostește cu pasiune și insistă în deosebi asupra celor petrecute la Maglavit, despre cari au scris și ziarele ungu-rești, înșirându-ni-le și nouă în amănunțime.

— Profetul acela (adică ciobanul) nu e însă nou, — combate el, căci eu am vorbit acum cinci ani cu Dumnezeu în spitalul din Debrețin, la 15 Mai, ora douăsprezece.

Se bate cu mâna pe piept:

— Eram în bae și acolo mi s'a prezentat Dumnezeu.

— Sub ce formă?

Impetuos, convingător:

— Așa cum e fotografiat în Biblie și cum s'a prezentat la Rusalii.

El, preotul B., a fost privilegiat asupra căruia s'a revărsat harul ceresc, deoarece:

— Mi-a spus Dumnezeu: „De azi înainte ești al meu. Cuvântul tău este al meu”.

— Și ce pretenție formulezi?

Ne-o expune răspicat:

— Să nu fie cel din Regat primul căruia i s'a prezentat, ci eu sunt cel dintâi!

În altă ordine de idei, rectifică locul unde, după Vechiul Testament, s'a desfășurat idila străbunilor omului:

— Grădina Paradisului n'a fost în Arabia, ci în Odorhei, în Secuime.

De altfel, predă oricui, intuitiv, Biblia, prin mijlocul unui tablou imens, pe care a lipit vederi și portrete: toate formând, după el, o înălțare a evenimentelor din cartea sfântă. Ne tâlmăcește chiar, cu autoritate, obârșia fiecărui neam în parte:

— Dela acesta au purces Rușii, dela acesta Scandinavii, dela celălalt Englezii...

În timpul cât eu ascult odiseea acestui preot reformat, fotograf, ca să nu piardă timpul, eternizează pe obiectiv un bust cu cravată și ochii albi, cu crisantemă în piept: operă a unui talent postum, care e încântat să apară cu odrasla lui artistică.

LIPSĂ DE „DELICATESE”

Nu pășim bine în curte, unde nu atât hărmălaia, cât mulțimea de suferinzi ne surprinde, și un mărunțel în uniformă de dril ne strigă de departe, lărgindu-și mâinile, în indignări de orator avântat:

— Ai mai pomenit dumneata ceeace vrea Angelescu? Să 'ncepem acum cu abecedarul! La vârsta asta! Eu am avut șaptesprezece ani în timpul refugiuului și absolvisem șase clase, la școala superioară de comerț, din bulevardul Domniței.

Părându-i-se că citește o îndoială în ochii mei (ne așezasem amândoi pe o bancă), îmi descrie exact topografia locului:

— Strada Culmea-Nouă în spate, strada Negustori în dreapta și Tudor Vladimirescu în stânga.

Socotindu-mă lămurit, își deapănă mai departe amintirile și, mai ales, supărările:

Când am venit din refugiu, am urmat școala militară doi ani și am ieșit sublocotenent promoția 921. Sunt intrigat. Eu conțez ca proprietar și nu-mi dă solda de zece ani. Am fost la Spitalul Central, la Sanatoriul Eraclide (în spatele gării de Nord), la spitalul militar, la Butoianu, Simici, Hamet...

parantez:

Am fost în jandarmerie, subadministrator.

evine:

— Eu am spus și domnului doctor Tomescu dela Spitalul Central. Dacă te 'nsori, e rău; dacă nu te 'nsori, tot rău. Eu n'am nici cămașă, dacă mă iei ca individualitate. Sunt un tânăr net, m'am dus la doctor Angelescu pe cale de audiență și l-am întrebat acolo unde e: Casa Școalelor, sus, chestiunile de felul ăsta, căci eu frecventez restaurantele principale, ca Arta Culinară, Colin, Enescu. Vreau să știu ce conțez eu în București. Și acum să 'nvățăm abecedarul? Le-am luat succesiv. Adică să nu-mi dea mie dreptate? Să mă ție așa, la infinit? N'am parole de tutun. Și, cu un aer de prietenească sollicitare, îmi șoptește discret:

— Aș mânca niște pateuri, sandvișuri sau mezeluri și du-te la familia mea: strada Arionoaiei, numărul *, *, să-mi trimeată niște icre negre. Zău așa: mi-e dor de icre negre...

PROVOCATOR DE CATACLISME

Mă îndrept spre gard, cu avocatul de statură înaltă, în costum de Tirolez, cu până la pălărie. E atât de măsurat în manieri și marchează atâta distincție și prestanță în limbaj, că primul meu gând este: de nu cumva este victima unei erori. Vădește un talent remarcabil la desen și un caet întreg de portrete ale celor în mijlocul cărora trăește dă dovadă deplină a unui creion sigur și a unei inspirații normale. E bucuros de sosirea noastră și ne-o și mărturisește:

— Presa e o mare putere.

— Ai vreo doleanță ceva? — îl iscodesc.

Se miră de ignoranța mea:

— Cum, n'o cunoașteți? Chestia mea e cunoscută în toată Europa și chiar în lumea întreagă... până 'n America. Un om pervers și criminal, doctor Wilhelm Deppner din Brașov, este stăpânul lumii din anul de când am fost eu de doisprezece ani. El, când am fost de cinci ani, a făcut să fie omorâtă mama mea. Mijloacele lui au fost acele că, pe baza cronice scandaloase, în orașele săsești ale Ardealului, a făcut presiune asupra unei mari părți din societate... hotărât nu pot să știu cum a ajuns la așa mare putere, dar fapt e că el a dat ordin ca mama mea să fie omorâtă. Sunt fapte familiare și nu bucuros vreau să mă declar. Din acest timp, el m'a urmărit prin sugestione.

— Când am fost de doisprezece ani, el a făcut un pact cu cercurile cari au stat sub presiunea lui, ca cercurile acestea să îndemne „Liga perversă a lumii” la aceea, ca să amenințe pe oricine ar face arătare criminală în contra lui Deppner, că va fi omorât. Pe calea aceasta, a ajuns și la aceea ca să stăpânească „Mâna neagră” adică „Liga mondială a criminalilor”. Atunci, mi s'a dat de înțeles, prin aluziuni, cum că eu singur sunt acela care are posibilitatea de-a face arătare criminală în contra lui. Din timpul acesta el a putut dicta în lumea întreagă, putând da ordin oriunde, pentru omor. Pe baza aceasta, mai mult prin șantași, a provocat războiul spaniol-american din 1894 pentru vaporul „Main”

Numele acestui bastiment are însă un tâlc special:

— Prin aceasta mi-a dat mie de'nțeles că eu sunt mâna spaniolă împotriva lui. Apoi, a făcut războiul englez-bur și, în sfârșit, războiul mondial, dând ordin să fie omorât arhiducele Franz-Ferdinand și constrângând toate cabinetele Europei, și mai târziu și Senatul american.

Ar fi fost însă o putință de salvare:

Eu, în timpul acesta, aș fi fost în stare să dau înapoi lumii pacea, prin aceea ca să declar că nu sunt pervers și nu e adevărată afirmațiunea lui c'aș fi avut legături perverse cu dânsul. Eu întotdeauna am încercat, în deosebi împotriva războiului la front, a aduce chestia aceea pe tapet, prin aceea că vorbesc în mod deschis despre afacerea Deppner, dar „Liga perversă”, constrânsă de Deppner, a amenințat pe oricine care nu mă 'mpiedică de a vorbi, în mod oarecum sugestiv, că va fi omorât.

Romanul urmează în peripeții palpitate, unele mai sguduitoare decât altele și toate scoțând în relief primejdia în care se află sârmanul povestitor. La despărțire, socotii că-i bine să-i calmez temerile, cu o făgăduință categorică:

— Voiu interveni la cei în drept ca să se distrugă această asociație de bandiți.

Efectul nu e cel scontat. Dimpotrivă, se alarmează, neliniștit de soarta mea:

— Nu, să n'o faceți, căci, altminteri, vă omoară Wilhelm Deppner!

— Ași! Nu mă sinchiesc! — manifest eu o nepăsare de circumstanță. Găsim noi mijloace să punem capăt mașinațiunilor lui.

Nu-i convine și pledează, spre a mă pune în gardă:

— Da, dar numai că el procedează prin omor și riscați să vă omoare. Eu vă sfătuiesc să așteptați mai bine două săptămâni. Ce nădejdi va fi nu-trind că s'ar putea întâmpla în răgazul de două săptămâni nu ghicesc, dar cedez, față de grija lui ca să nu cad sub cuțitul asasinului internațional:

— Ei bine, domnule avocat, vă ascult sfatul! Nu voi lua nici o măsură împotriva perversului.

NAPOLÉON REDIVIVUS

În drumul nostru spre grădina spitalului, unde suntem poftiți sub un umbrar, ne întâmpină, pe o potecă, un bărbat impunător, mândru, marțial și cu cioc.

— A, bună ziua, domnule Masaryk! — îl salută un infirmier.

Dar cel interelat își umflă obraji și începe să gesticuleze cu violență:

— Eu nu sunt Masaryk! Dumneata nu știi cine sunt? Masaryk a fost un sclav al meu.

Și, aprins deodată împotriva lui Berman, fotograf:

— Știu: vreți să faceți un roman. N'ai ce să cauți aici! Te cunosc: ai fost în pavilionul II. De ce-ai fugit de acolo, dela București? Pleacă! Marș înapoi!

Berman caută să-l îmbuneze:

— Dacă nu ești Masaryk, cine ești atunci?

— Eu sunt Napoleon! — proclamă emfatic omul cu cioc. Masaryk e un fleac!

— Dar de ce neam ești dumneata? Ceho-slovac?

Altă furtună de desmințire furibundă:

— Eu nu sunt Ceho-slovac! Eu sunt Ceh! Există Ceho și Slovakia.

Și, jignit c'am îndrăznit să-l înregistrăm printre supușii lui Masaryk, s'a depărtat demn, disprețuitor, în pas de comandant de armată.

VLĂSTAR AL UNEI FAMILII IMPERIALE

Un chip palid, sfios, rătăcește printre rondurile de flori. Pleoapele îi sunt plecate și ne privește printre gene. Deși tânăr, viața îi e atât de bogată în episoade multicolore, că formează suficient material pentru o bibliotecă, dacă un biograf ar vrea să se ostenească să le adune și clarifice.

— Eu sunt venit dela universitatea vieneză, — așa își începe el spovedania. Am fost numit avocat al statului. Am condus mai multe state și aparțin familiei de Habsburg.

— Da? — voim o întărire. Și cine e tatăl dumitale?

— Rudolf de Habsburg.

— Și mama dumitale?

Declară, fără nici o șovăire:

— E Ștefania.

Genealogia e deci certă. Și, ca dubiul să fie complet risipit:

— Am și documente, dar nu la mine, ci în Viena.

Drepturile sale sunt imprescriptibile, cu atât mai mult că:

— Am fost în capul a diferite state,

— Care anume?

— Aproape toate.

Deși, față de un trecut atât de glorios, ar putea avea revendicări înalte, nu hrănește decât un ideal modest:

— Aș vrea să mă înapoiez la universitate, să studiez cosmografia și filosofia.

* * *

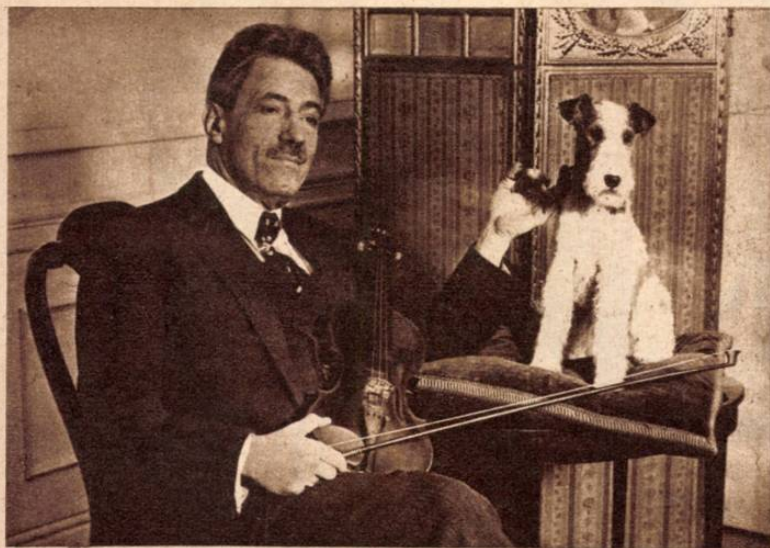
Servitoarea a sosit cu apă proaspătă și încheem vizita noastră.

A. Nora

32 de întrebări cu privire la viori

1. Cine este considerat drept cel mai mare fabricant de viori din toate timpurile?
2. E mare numărul violilor sale, întrebuințate de către muzicanții contemporani?
3. Cât ar trebui să plătească astăzi cineva pentru a intra în posesiunea unui „Stradivarius”?
4. Pentru ce aceste instrumente au o valoare atât de fabuloasă?
5. De ce n'au putut fabricanții moderni să producă viori la fel cu ale lui Stradivarius?
6. Nu și-au putut procura un material tot atât de bun, ca acela pe care l-a folosit italianul?
7. Oare tonul incomparabil al acestor viori nu se datorește în mare parte vechimei lor?
8. Ce alt fabricant de viori a dobândit o faimă egală cu a lui Stradivarius?
9. Prin ce diferă instrumentele acestuia de ale lui Stradivarius?
10. Și în cazul acesta, cât s'ar plăti astăzi pentru un Guarneri?
11. E mare numărul violilor Guarneri, ce se află în posesiunea muzicanților celebri?
12. Ce face ca vioara să fie considerată un instrument muzical perfect?
13. Cât timp îi trebuie cuiva pentru a învăța să cânte la vioară?
14. Cât trebuie să plătești pentru o vioară bună, de fabricație modernă?
15. Taieturile acelea, în formă de „F”, ale vioarei, au vreun efect direct asupra sunetelor sale?
16. Prin ce diferă violile moderne de modelul mai vechi?
17. Care e țara considerată astăzi a produce viori cu cele mai ample tonuri?
18. Care sunt ascendenții imediați ai vioarei?
19. Care este unicul supraviețuitor al vechiului tip de violă?
20. Din ce instrument coboară întreaga familie a violilor?
21. Nu este oare această chestiune a ascendenței un câmp vast de speculații?
22. Are clima vreun rol important în fabricarea violilor?
23. Ce perfecționări s'au adus violilor de astăzi?
24. Ce alți fabricanți de viori, în afară de Stradivarius și Guarneri, au mai dobândit o faimă mondială.
25. Au existat în Franța și Anglia, mari fabricanți de viori?
26. Dat fiind că viola este predecesoara vioarei, ce diferență există între ele?
27. Câte feluri de instrumente de tipul vioarei sunt întrebuințate astăzi de către soliști în orchestre?
28. Ce diferențiază tonul la aceste patru modele?
29. Care e țara unde se produc actualmente cele mai efine viori?
30. Sunt coardele vioarei într'adevăr făcute din intestine de pisică, cum spune legenda?
31. S'a adus vreo perfecționare în forma și construcția vioarei?
32. Care sunt principalele dimensiuni ale unui Stradivarius?

(Răspunsurile în pag. 13)



Renumitul violonist Fritz Kreisler este unul dintre puținii posesori a unui „Stradivarius”.

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Îngrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică.

Consult. 10—12 și 3—7 p. m.

Consult. gratuite Miercuri 11—12 a. m.

No. 487 —

R. I. — Pag. 11

CĂMĂȘI FINE

PENTRU
DOMNI

DESENE
MINUNATE



LA VULTURUL DE MARE
CU PESTELE IN GHIARE

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACĂ 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21

LUNA



BUCUREȘTIILOR

9 MAI - 9 Iunie 1936

D. EVA/TIAN

9 MAI
9 Iunie

REDUCERI
PE C.F.R.



LUNA
BUCUREȘTIILOR



VIZITAȚI BUCUREȘTIILOR
IN TIMPUL EXPOZIȚIEI MICII ÎNTELEGERI
9 MAI - 9 Iunie

40% REDUCERE PE VASELE S.M.R. 50 și 75% REDUCERE PE CAILE FERATE ROMANE

9 MAI
9 Iunie



LUNA
BUCUREȘTIILOR

PARTICIPĂ ȘI STATELE MICII ÎNTELEGERI. SERBĂRI ȘI ATRACȚIUNI
MARI REDUCERI PE C. F. R.

ISTORIA VIOAREI DEALUNGUL SECOLELOR

Cele ce urmează sunt răspunsuri la întrebările puse în pagina 11

1. Antonio Stradivarius din Cremona, Italia, născut în 1644 și mort în 1737.
2. Nu mai există decât câteva, iar posesorii lor sunt în genere bine cunoscuți.
3. Prețul lor nu e fix, variând dela opt la douăzeci milioane de lei.
4. Sunetul lor bogat și în genere de o nespasă dulceață, frumusețea lucrăturii și raritatea lor.
5. Precis nu s'ar putea spune, dar imposibilitatea este recunoscută.
6. Da, aceasta întrucât privește lemnul, dar se crede că secretul superiorității unui Stradivarius rezidă în vopsea pe care o întrebuița italianul, și a cărei formulă s'a pierdut.
7. Explicația aceasta ar părea logică, dar istoria acestor instrumente ne spune că tonul lor a fost acum o sută de ani tot atât de dulce ca și astăzi.
8. Giuseppe Guarneri, tot din Cremona și contemporan cu maestrul consacrat.
9. N'au admirabila cizelare a celorlalte, dar unii muzicanți susțin că tonul lor egalează, dacă nu depășește chiar în dulceață pe acela al unui Stradivarius.
10. Un preț foarte mare se înțelege, dar deobicei cu 25% mai redus decât al unui Stradivarius.
11. Nu mai sunt multe, deși au existat mulți fabricanți cu numele de Guarneri — descendenți din Andreas, care a murit în 1698 la 72 de ani — cele mai prețuite sunt însă făcute de către Giuseppe.
12. Cele mai multe instrumente cu coarde au pe gât chei care regulează timbrul sunetelor. Vioara, nu posedă astfel de chei și de aceea executantul obține notele lunecându-și degetele dealungul coardelor, fără o gradare prealabilă a tonului.
13. Chiar marii maeștri cred că mai au încă ceva de învățat. Nu există violoniști mediocri. În muzică ești talentat sau netaalentat.
14. Mai întâi trebuie să se știe că poți cumpăra o vioară și cu mai puțin de 1000 lei, dar un instrument cu adevărat bun se obține abia dela 30.000 lei în sus.
15. Forma tăieturilor n'are nici o importanță, dar de dimensiunile lor depinde, întrucâtva, bogăția tonului.
16. La modelele moderne, gâtul este ceva mai lung, oferind astfel gama mai întinsă, cerută de muzica modernă.
17. Aceasta este o chestiune încă discutată. Înainte vreme, Italia era centrul principal al acestei industrii, dar de atunci, se fabrică instrumente excelente pe tot cuprinsul Europei și al Statelor Unite.
18. Viola, care a fost principalul instrument cu coarde, timp de 200 de ani, cu începere dela sfârșitul secolului al 15-lea.
19. Basul dublu, al orchestrei moderne, deși nu este în sine un membru de origine al familiei.
20. Rebec-ul, un instrument medieval, cu două sau trei coarde, în formă de pară și îngustându-se către capătul de sus, într'un fel de gât abia perceptibil.
21. Da. Experții sunt cu toții de acord că instrumentele cu coarde sunt, în genere, de origine asiatică. Despre ele pomenesc și vechile scrieri sanscritice.
22. Da. Pentru că industriași, din ținuturile nordice, erau desavantajați de climă. Într-o scrisoare adresată lui Galileu în 1638, corespondentul spunea despre o vioară pe care o comandase la Cremona, următoarele: Nu poate fi perfecționată, fără căldura puternică a soarelui.
23. Sporirea rezonanței prin aceea că, corpul e mai ușor, mai simetric și prin faptul că se poate acorda mai lesne.
24. Andreas Amati, din Cremona; Gaspar da Salo, Giovanni Maggini, Giovita Rodiani și Zanetto Peregrino.
25. Da. Cei din Anglia sunt Ragman, Urquhart, Walmsley, Cross și Aireton. Printre Francezi au fost: Lupot, Chanot senior, Villame, cari au dat câteva viori ce se plasează pe un plan cu acelea produse de fabricanții din Cremona.
26. Viola avea chei pe „gât”, deschiderile de rezonanță erau în formă de C, iar dosul îl avea boltit în loc să fie plat.
27. Doar patru: vioara, violoncelul (numit deobicei cello), viola și basul.
28. În genere, tonul este determinat de dimensiunile instrumentului și de gradul de tensiune al coardelor sale. Alte diferențieri care modifică tonul, sunt lungimea gâtului și boltirea părții dindărăt a instrumentului.
29. Japonia, unde părțile componente sunt tăiate în serie, în loc să fie cioplite cu mâna.
30. Nu, deoarece coardele sunt astăzi făcute din intestine de miel. Arcușul este făcut din păr de cal. Lemnul vine din Brazilia.
31. Nu. Dar s'au făcut multe experiențe în această direcție. Instrumentul de astăzi, aproape că egalează producția italiană din secolul 16-lea, al 17-lea și al 18-lea.
32. Lungimea corpului, 35 cm.; lățimea, măsurată pe deasupra, 16—17 cm. Lățimea părții de dedesubt 21 cm.; înălțimea părților (sus): 3 până la 3,5 cm.; înălțimea părților (jos): 3,2—3,8 cm.

Dacă nu ați practicat SPORTURILE din tinerețe, e greu să începeți acum, fiindcă vreți să SLĂBIȚI!



Auzim adesea: „faceți sport dacă vreți să slăbiți”. Da, e adevărat, sporturile contribuie într-o oarecare măsură la menținerea unei siluete svelte, grațioase, dar nu oricine poate să facă sport. Unii din lipsă de timp, alții din lipsă de mijloace, mulți din cauza unui organism nu tocmai robust. Și apoi dacă nu ați practicat sporturile din tinerețe, e greu să începeți acum, adică la vârsta când pericolul obezității devine mai amenințător.

Totuși trebuie să slăbiți, nu numai de dragul siluetei ci chiar în interesul sănătății Dv. Dacă nu puteți face sport, trebuie să recurgeți la un alt mijloc, care nu reclamă nicio efortare fizică, niciun regim drastic: tabletele de slăbire KISSINGEN, remediul cel mai eficient și inofensiv pentru vindecarea și combaterea obezității.

Preparate din sare naturală de KISSINGEN și alte substanțe inofensive, tabletele de slăbire KISSINGEN au un efect regenerator asupra întregului organism, deaceia ele sunt cele mai indicate pentru o cură de slăbire rațională și eficientă.



Tabletele KISSINGEN nu provoacă o slăbire vertiginoasă, atât de vătămătoare organismului, ele îndepărtează grăsimea treptat, pe nesimțite. Efectul dorit se poate obține numai după un tratament mai îndelungat.

LA FARMACII ȘI DROGHERII

BOXBERGER KISSINGEN

REPREZENTANȚA GENERALĂ: PARFEX, CALEA MOȘILOR 78, BUCUREȘTI

O privire pe tabela Scherk

TABELA SCHERK				
părul	ochii	tenul	pudra	torul
blond deschis	albaștri	palid	rosée	blonde rouge
blond deschis	albaștri-bruni	vioi	rachel I	corail
blond deschis	căprui	brunet	rachel I	diva
blond mijlociu	albaștri-gri	delicat-palid	rosée	corail
blond mijlociu	albaștri-gri	vioi	rachel I	orange
blond închis	albaștri-gri	vioi	rachel I	blonde rouge
blond închis	albaștri-gri	palid	rosée	
blond închis	albaștri-gri	deschis-delicat	blanche	
blond închis	căprui	brunet	rachel II	
brunet	căprui	aproape-incolor	rosée	
brun	căprui-gri	cald-colorat	blanche	
chatain foncé	căprui	brunet-vioi	rachel II	
		aproape-incolor	rachel I	

arată că la ochi albaștri-gri, păr blond, ten vioi — se potrivește pudra Mystikum Rachel I și puțin fard Orange! Dar aceasta este numai un exemplu, căci fie părul blond, brunet sau acajou, pudra Mystikum aleasă după tabela Scherk completează frumusețea Dvs. și ceace este mai important: vă dă o notă personală. Pudra Mystikum în cutii a Lei 35, 75 și 130 • Tabela Scherk se găsește în fiecare magazin de specialitate.

Pudra Mystikum



Prin Metoda Americană
Depilarea perilor de prisos de pe picioare și brațe pentru sezonul de vară.
Specialitatea Institutului „MARGO”
BUCUREȘTI: Bd. Brătianu 16 (Creditor Minler)
BRĂSOV: Piața Libertății 7
Se expediază prin poștă ramburs Lei 200



Suferinzi de cord și a vaselor sanguine, tensiune, gută, ficat, rinichi și a căilor urinare (prostată etc.) reumatism, debilitate, neurastenii și boli femeiești găsesc adevărata vindecare la:

BĂILE LIPOVA (Perla Banatului)

Alhambra SE MUTA



Intre masinisti, dl. Nicușor Constantinescu, unul din directorii Alhambrei, a amenajat o trăsură ocazională condusă de girafe, decorată cu felinare din „Palatul dragostei” și susținută pe panoul de reclamă al revistei „Strada Sărindar”, stradă de la care întreaga trupă își ia rămas bun.



„La Rădulescu așteaptă ca decorurile să fie încărcate în camion pentru a da bice calului și a-l conduce pe străzile Capitalei dela „Alhambra” până la „Excelsior”

După cinci ani de glorioasă stagiune în teatrul din Str. Sărindar, Alhambra a decis să se mute în sala care este astăzi cea mai frumoasă din București: „Excelsior”. Oferind spectatorilor un confort desăvârșit, fotolii largi, foyere spațioase și elegante, „Excelsior” va da în același timp regisorului spectacolului vaste posibilități de realizare, prin scena utilată după cele mai noi cerințe ale tehnicii moderne. Reporterul nostru fotograf a reușit să prindă pe peliculă în ziua mutării, la care au luat parte activă vedetele trupei, câteva interesante aspecte pe care le redăm în această pagină.



După cum vedem în fotografiile alăturate, compozitorul Ion Vasilescu nu a avut să-și mute decât bagheta. Căci cellalt compozitor, Mișu Constantinescu a cărat în spate cu forța-i herculană mai toate instrumentele orchestrei „Alhambrei.”



Foarte activ la mutare a fost Titi Botex care a ținut să-și afirme puterea, cărând în spate mai multe decoruri.



Didona Rădulescu s'a mulțumit să ducă în spate doar un gât de girafă...



Dintre vedetele feminine, cea mai activă la mutat a fost Margareta Marian, care după ce a încărcat o sumedenie de lucruri în camion, a luat calul de căpăstru și l-a condus pe străzile Capitalei spre teatrul cel nou.



Firma glorioasei „Alhambruna Nebuna”, este dată jos. Ea nu va mai străluci niciodată pe strada Sărindar.



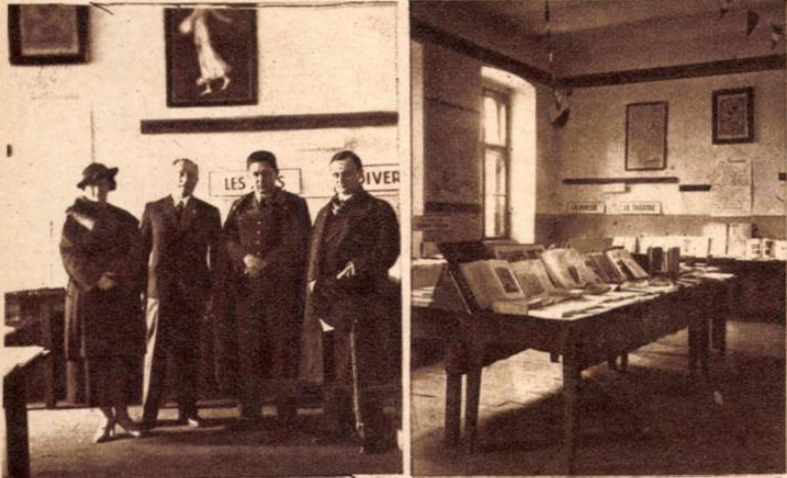
...iar Virginica Popescu a fost plasată de mașiniști între decoruri pentru a fi transportată pe sus împreună cu ele, dela „Alhambra” la „Excelsior”.





RECORD DE VITEZĂ CU BARCĂ MOTOR

Dl. Braun Anton din Timișoara a bătut un record de viteză cu barca cu motor „Taifun” pe canalul Bega, înregistrând 70 km. pe oră.



Membrii cercului franco-român din Alba-Iulia au organizat o interesantă expoziție a cărții franceze, expoziție care s'a bucurat de un deosebit succes. Fotografiile noastre înfățișează pe dl. profesor Dupont, directorul institutului de înalte studii franceze în România, medic-căpitan dr. Igna, președintele cercului franco-român, d-na și dl. profesor Charnier din Misiunea Universitară Franceză precum și un colț al expoziției.



SFINȚIREA CELOR CINCI FANTANI ALE LUI PETRACHE LUPU

La Maglavit a avut loc recent în prezența a mii de pelerini, sfințirea celor cinci fantani ale lui Petrance Lupu. Sfințirea s'a făcut de către un sobor de preoți și călugări la prima fantană care este săpată pe locul așa numit „stâna lui Petrance”. După sfințire s'a aruncat în fantană tradiționalul bulgar de sare după care toți preoții au început a boteza credincioșii cu apă din fantana lui Petrance. Fotografiile noastre înfățișează pe ciobanul Petrance Lupu înconjurat de cler în procesiune și apoi după sfințirea fântanei adăpându-și oile.



Nu oricine e dispus

să-și părăsească domiciliul, să suporte greutatea drumului și să umble apoi în căutarea unei locuințe în locul de cură impus de medici ori de modă, se poate găsi azi oriunde posibilitatea de a face o cură completă și eficientă acasă, dispensând lumea de orice cheltuială de deplasare și întreținere într-o localitate balneară. Reumatismul și scrofuloza, durerile de încheeturi și oase, diferite boli de piele ori afecțiunile specifice ale femeilor sunt vindecate prin băi cu sare naturală de iod de Bazna.

Sarea odată de Bazna se bucură de un renume de câteva sute de ani și poate fi socotită drept un remediu clasic. Condițiile de tratament sunt atât de simple și atrăgătoare încât toți cei cari au făcut o singură experiență, nu se mai pot dispensa de această binefacere. Sarea naturală de iod de Bazna se găsește de vânzare la toate farmaciile și drogueriile în pachete originale a 1 și 4 Kgr.

VICTIMELOR UNEI RELE DIGESTIUNI!

Dacă aveți dureri de stomac la câteva ore după mese sau noaptea, este mai mult decât probabil, că suferiți de hyperchlorhidrie sau, în termeni simpli, de un exces de aciditate gastrică. Neutralizați efectul dăunător al acestui exces de aciditate, durerile Dv. se vor calma și digestiunea va deveni normală. Cel mai bun anti-acid este Magnezia Bisurata care de mulți ani a dat o mare ușurare în cazurile de acreli, arsuri de stomac, gaze, indigestii și dispepsie. Luând Magnezia Bisurata în puțină apă după mese, sau atunci când se simte nevoie, vă veți da seama prin Dv. însuși despre efectul ei binefăcător. De vânzare în toate farmaciile și drogheriile. Prețul pentru public flaconul mic, Lei 74, sau în format mare economic Lei 110.



Cum devine Părul BLOND-ÎNCHIS cu 2-4 nuanțe mai deschis,

prin simpla spălare, fără decolorare vătămătoare. Chiar și părul blond devenit castaniu, își recapătă culoarea blondă naturală. Blondinelor! Este surprinzător cât de irezistibil atrag toate privirile, blondinele cu părul blond natural. Dar dacă părul dvs. blond-deschis s'a închis sau a căpătat culoare castanie, pierdeți tot farmecul. Veți admite oare că părul dvs. în urma unui tratament greșit, s'a devinut urât și lipsit de orice farmec? Spre a-l face cu 2-4 nuanțe mai deschis vă puteți spăla părul cu Nurbond, minunata cură de șampon pentru blondine. Milioane de femei cu părul blond închis sau prea deschis din întreaga lume, cari știu de mult că Nurbond este o adevărată binefacere pentru orice blondină, întrebuințează acest șampon, căci împiedică pigmentarea atât de temută și redă chiar și părului devenit închis sau decolorat, blondul natural dela început. Nu conține materii colorante și nici henna și n'are sodă sau oricare alte substanțe vătămătoare. Dă o spumă minunată de bogată și mătăsoasă, nu lasă urme de săpun și face ca ondulațiunile să fie mai durabile. În caz de nemulțumire, restituim banii. În străinătate cunoscut sub numele de „Blondex” și de „Stablond”. Repr. exclusivi pentru România: Kraft & Herberth, Piața Libertății 7, Brașov.

NUR-BLOND ȘAMPON SPECIAL PENTRU BLONDINE



Fotografii speciale pentru nunți și alte ocazii la polyfoto

POLYFOTO a complectat studioul și cu aparate de salon, pentru, GRUPURI, NUNȚI ȘI OCAZII, executând orice lucrări de bransă — alături de renumitul sistem

AMATORII vor găsi articole fotografice, aparate, și cel mai modern laborator.



polyfoto
48 FOTOGRAFII
DIFERITE PENTRU
Lei 100



POLYFOTO — OPTICA — specialități de bransă.

CALEA VICTORIEI 86

SOIR DE PARIS



BOURJOIS
PARIS

Aparate RADIO

vinde cu :

120 Lei

PE SĂPTĂMÂNĂ
ACONTURI MICI

„ROYAL” cu 4 lămpi, la priză sau baterie LONDRA, PARIS, BERLIN și ROMA în timpul zilei numai cu: „RADIO ROYAL” G-ral Florescu 13 (Piața Sf. Gheorghe)

REPARĂM APARATE CU PREȚURI MODESTE (în rate)



PASTA DE DINȚI

Chlorodont

un preparat științific

ACEI cari sunt în căutarea unei paste de dinți cu adevărat superioară — și vor să dea ascultare unui sfat bun — să întrebuințeze numai Chlorodont, pasta de dinți care de ani de zile stă în fruntea tuturor.

Numai un produs de calitate superioară poate să-și mențină simpatia și încrederea publicului, deaceia milioane de oameni întrebuințează pasta de dinți CHLORODONT, preparată după o formulă științifică. Numai CHLORODONT curăță și îndepărtează toate impuritățile de pe dinți, numai această pastă de dinți apără smalțul prețios al dinților Dv. Pentru aceste însușiri și pentru gustul ei de mentă, atât de plăcut și înviorător, pasta de dinți Chlorodont este apreciată de toată lumea — tineri și bătrâni.

Deosebit de aceasta, pasta de dinți Chlorodont — prin compoziția ei științifică și datorită unui amestec de sare de oxigen cu mentol — are proprietatea de a neutraliza

efectele tutunului și a face să dispară mirosul urit al gurii. Aceste două substanțe — sarea de oxigen cu mentol — stimulează și activează funcțiunile glandelor salivare și ale gurii, provocând o salivă abundentă. Astfel gura Dv. este curățită pe cale naturală, fără să recurgeți la substanțe antiseptice cari atacă smalțul dinților și provoacă iritațiuni.

A întrebuința Chlorodont, înseamnă a vă îngriji dinții în mod științific.



*Pasta de dinți Chlorodont
apără dinții și sănătatea Dv.*

DUMINICĂ S'A INAUGURAT BALCANIADA!

Intr'un cadru sărbătoresc, a avut loc Duminică deschiderea Balcaniadei de foot-ball, la care participă echipele reprezentative ale Bulgariei, Greciei și României.

România a debutat printr'o victorie, învingând Grecia cu 5-2. Fotografia noastră înfățișează o fază palpitantă la poarta Greciei.

(Foto Berman)

REALITATEA ILUSTRATA



ANUL X No. 487

20 MAIU 1936

10 LEI

Voevodul Mihai dând mâna cu jucătorii echipelor participante la Balcaniadă.



România-Grecia 5-2 (2-1)



O fază în careul Românilor.



Al doilea goal al Românilor: mingea se odihnește în plasă spre deosebita lui Rimbos și marea bucurie a lui Dobay.

BALCANIADA 1936 a fost deschisă într-o zi mohorâtă. Nouri plumburii și vântul rece au fost potrivnici competiției, astfel că numai 20 de mii oameni au putut asculta cuvintele simbolice ale Marelui Voevod Mihai, care a deschis turneul celor trei țări din peninsula noastră. E curios că în zilele noastre, socotim 20 de mii de oameni, drept o cifră prea puțin impresionantă față de o manifestare sportivă atât de importantă ca Balcaniada. Avem însă deplină dreptate să decretăm că au fost puțini oameni, când la matchul cu Jugoslavia a asistat un număr aproape dublu de spectatori. Timpul rece a împiedicat însă ca puhoiul de oameni să se reverse mai mănos în tribunele stadionului din Dealul Spirei.

Prima zi a turneului, nu a deziluzionat, căci am asistat la un match foarte spectaculos între România și Grecia. Echipa noastră a învins cu 5-2, nu însă fără să se întrebuințeze. Înainte de match se credea că Elenii vor fi victime sigure. După rezultatul excelent pe care România l-a obținut în dauna Jugoslaviei, acțiunile noastre au crescut enorm. Toată lumea știa că partida cu Grecia este o chestiune de scor. E drept, România și-a făcut pe deplin datoria, învingând detașat, dar pe teren, lucrurile s'au petrecut ceva mai anevoios decât credeau optimiștii suporteri ai Românilor.

VITEZA ELENILOR

Oaspeții nu au o echipă athletică. Jucătorii greci nu sunt bărbați spătoși ca legendarii lor



Defilarea echipei române prin fața tribunelor.



Rimbos (Grecia) prinde greu o minge.

CREMA COSMETICĂ Profesor Dr. VERESS

Îngrijiți-vă tenul cu **CREMA COSMETICĂ** preparată după indicațiile distinsului profesor dermatolog **Dr. VERESS**

Ea nutrește, conservă și regenerează tenul

Prețul 200 Lei la farmacia și drogerii

Dep. general Farmacia „THOISS”, București Cal. Victoriei, 124

SE EXPEDIAZĂ COTRA RAMBURS

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulații permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-2

Citiți:

„MAGAZINUL”

revista publicului select



FOTOGRAFIILE DV.

mici sau mari vor fi înoldeguna de o reușită ireproșabilă, întrebându-l

Gevaert

EXPRESS SUPERCHROM

Filmul cu dublă emulsione!

Cereți-l deci pretutindeni!

strămoși. Legea compensațiilor i-a înzestrat însă cu o viteză remarcabilă, astfel că din acest punct de vedere s'au putut lua la întrecere cu Românii. Elenii și-au dat seama că în ceea ce privește tehnica jocului, ne sunt inferiori. Și-au dat seama de aceste lucruri la Atena, Sofia sau Belgrad, orașe unde s'au mai ciocnit de noi. Au căutat deci, în matchul de Duminică, să joace repede și să ne deruteze. Trebuie să recunoaștem că au reușit în parte, căci în prima repriză, deși Românii au avut vântul în avantaj, n'au marcat decât de două ori, iar Grecii o singură dată. Au știut să fie adversari dârzi și n'a lipsit mult să egaleze.

În partea a doua a jocului, Românii s'au lăsat întrecuți vreme de treizeci de minute. Mai apoi, Schwartz, această perlă de deșteptăciune din atacul românesc, a stricat socotelile grecești și a marcat un goal. A urmat Bodola și Dobai, astfel că cinci goaluri față de două, au asigurat victoria românească.

UN SCOR SEVER

Fără îndoială că România a meritat victoria pe deplin. A fost cea mai bună echipă de pe teren. Scorul este însă prea mare față de valoarea Grecilor. Când o

echipă marchează alteia cinci puncte, acest lucru înregistrează o disproporție categorică între combatanți. Lucrurile nu stau tocmai așa. Grecia a fost un adversar demn, o echipă greu de învins. A avut însă momente slabe care au înlesnit Românilor să marcheze mai mult decât a trebuit. Un 3-1 sau 4-2 ar fi fost scoruri echitabile. Football-ul este însă un joc capricios. Nici odată nu știi cum se



■ Voevodul Mihai primind defilarea echipelor.

■ O frumoasă săritură a portarului grec Rimbas.

învârtește mingea. Adversarii României, dacă nu sunt conșolați de scor, sunt însă foarte mulțumiți de jocul pe care l-au făcut. Într'adevăr, Grecia a furnizat cel mai bun joc internațional din carieră. A reușit să impună prin schimburi corecte

de balon și mai ales cu deschideri largi pe aripi, lucruri care contribuie în bună măsură la spectaculozitatea unui match. Concomitent cu progresul Greciei trebuie să notăm că valoarea footballului din Balcani este în plină ascensiune, fapt care ne îndrituește să conchidem că un viitor turneu balcanic, ceva mai animat în concurenți va stârni interes.

MATCHURILE VIITOARE

Cu ziua de ieri, România și-a asigurat jumătate din cupă.... Mai are de trecut un singur obstacol: Bulgaria. Joi, tot la ONEF, Bulgaria va juca împotriva Greciei. Indiferent de rezultatul acestui match, dacă România va învinge pe Bulgari, își asigură pentru a treia oară Cupa Balcanilor. Matchul cu Bulgaria este în funcție de echipa care o va prezenta România. După matchul cu Grecia, echipa a mers bine, exclusiv linia de halfi. Mijlocașii Vintilă și Feraru nu au arătat lucruri prea bune astfel că e probabil că vor fi schimbați. Cu o echipă retușată, România are toate șansele să cucerească titlul celei mai bune formații din Balcani.

Art. Vogel



MOARTEA FOSTULUI PRIM-MINISTRU GREC TSALDARIS

După Condylis, Venizelos și Demertzis, al patrulea mare bărbat de stat al Greciei, Tsaldaris moare la interval foarte scurt. Fostul prim ministru a încetat din viață în urma unei congestii cerebrale.

Femeea e mai sensibilă, mai expusă la suferințe, mai irascibilă.

În timpul menstruației, ovaarele nu numai că activează mai mult ca de obicei, dar secreția lor are o influență capitală asupra organismului. Spasmele uterine provoacă femeii junghiuri vii în regiunea abdominală, încât ea e nevoită adesea să stea la pat, aceste suferințe fiind întovărășite de dureri de cap, grețuri și vărsături. Până în timpul din urmă nu a existat leac contra acestor rele; când iată că știința a dat

la iveală preparatul „Menoklin“. Această importantă realizare științifică reușește să înlăture și să vindece toate simptomele morbide. „Menoklin“ este din ce în ce mai cerut de către clientela feminină, devenind un factor indispensabil în sănătatea femeii. „Menoklin“ se expediază în provincie contra ramburs de Lei 125 de către Reprezentanta generală: Farmacia Thoiss, din București, Calea Victoriei 124.

*Nu există
tenuri urâte
ci numai
tenuri
neglijate!*

Și Dvs. puteți deveni frumoasă și fermecătoare dacă veți încerca minunata inovație cosmetică

Pudra - Parfum CA-O-LA

Pudră și parfum împreună, iată minunata combinație care vă va face nu numai frumoasă dar și atrăgătoare! Încercați noua pudră, acum în timpul introducerii, căci între 10 Mai și 10 Iunie veți plăti pentru o cutie de pudră numai lei 30 în loc de 40. Dacă cumpărați între 10 Mai și 10 Iunie în loc de o cutie, două cutii de pudră deodată, căpătați o a treia cutie gratis, ambalate într-o elegantă casetă-bar. Pentru 60 de lei veți avea așadar, pudră și parfum pentru un an de zile și posibilitatea de a vă face singură mixtura care să convingă de minune tenului Dvs.

FACEȚI O ÎNCERCARE!

NUMAI ÎNTRE 10 MAI ȘI 10 IUNIE.

De vânzare în magazinele de specialitate.



Pudra





**Stiinta
FACE PIELEA DVS.
FRUMOASA si TANARA**

NOUL TRATAMENT COSMETIC „DERMATONIN”
UN NOU IZVOR AL FRUMUSEȚII...

Tenul Dv. trebuie îngrijit și corectat. Acest lucru care în primul moment pare ușor și simplu e în realitate destul de complicat și greu de îndeplinit. Prin întrebuințarea noilor preparate „Dermatonin” produse pe baze strict științifice vi se oferă mijloace ideale ca să obțineți rezultatele cele mai fericite...

Nu puteți aprecia un preparat cosmetic fără să-l încercați, de aceea vă punem la dispoziție un tratament complet „Dermatonin”, împreună cu o broșură explicativă, pe care le obțineți trimițând bonul de mai jos la adresa: Repr. G-lă „Dermatonin” București I, Bulevardul Carol Nr. 5, Telefon 341 33.

BON GRATUIT
valabil până la 1 Iunie 1936
Rog trimiteți în mod gratuit o casetă conținând un tratament complet „Dermatonin”. Anexat Lei 26 în mărci poștale pentru porto.

Dermatonin
Crema și loțiunea de față

De vânzare la farmaci, drogherii și parfumerii

Când dorința de a trăi ne părăsește...

Dorința de a trăi, de a ne bucura de bunurile vieții, și deci de a prelungi existența noastră cât mai mult, e în funcție de starea noastră sufletească și de acea dispoziție optimistă, care ne face să acceptăm lucrurile așa cum sunt, dar care lasă totuși loc și speranței de mai bine. Când însă dorința de a trăi ne părăsește, atunci devenim pesimiști, lumea nu ne mai oferă nimic atrăgător, iar viața ni se pare de prisos. Devenim apatici, deprimați; izo-

larea, singurătatea, ni se pare cel mai potrivit refugiu. Această stare bolnăvicioasă nu trebuie privită cu nepăsare; ci dimpotrivă, se cuvine să intervenim energic, pentru o cât mai rapidă înlăturare a ei. În urma tratamentelor și a rezultatelor obținute în cazuri de grave depresii nervoase, „Tonoglobine Irradié” s'a dovedit a fi un tonic neîntrecut și un excelent regenerant al echilibrului moral.

MAGAZINUL DVS. FOTOGRAFIC
s'a deschis la 1 Maiu a. c. și se numește:

FOTOPTIC Bulevardul Elisabeta, 3

CEL MAI MODERN LABORATOR FOTOGRAFIC al țării vă stă la dispoziție: în 4 ore se dezvoltă negativele Dvs. și vor fi livrate împreună cu copiile:

PENTRU FOTOGRAFIILE predate până la ora 9 dimineața obțineți după ora 12 la amiazi copiile:

FOTOGRAFIILE predate până la ora 3 d. a. le veți putea ridica după ora 6 d. a.

LEICA sau ori ce **negative mici** vor fi dezvoltate de specialiștii noștri în developajul „TETENAL” și mărite artistic.

APARATE FOTOGRAFICE, modele speciale găsiți întotdeauna în depozit. Înainte de a vă cumpăra un aparat fotografic, consultați

MAGAZINUL FOTOPTIC unde găsiți aparate speciale, care nu se găsesc nicăieri.

MATERIALE FOTOGRAFICE, numai mărci controlate de noi, ținem în depozit.

FACEȚI O INCERCARE și vă veți convinge că:

FOTOPTIC Bulevardul Elisabeta, 3
este magazinul fotografic, pe care îl așteptați de mult.

Artin

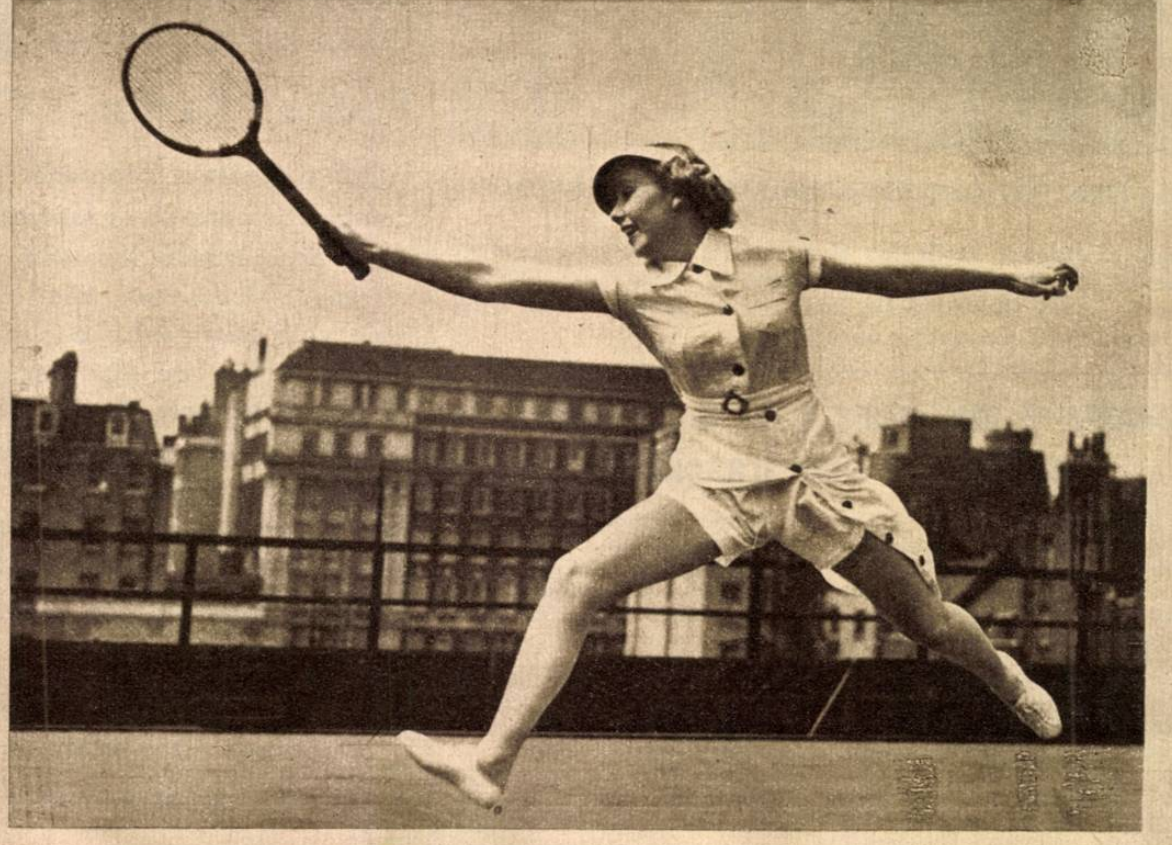
CEL MAI EFICACE LAXATIV, nu provoacă dureri, nici turburări! Nu obișnuiește stomacul.

ARTIN constituie tratamentul ideal al CONSTIPAȚIUNILOR acute și cronice.




MODA

Ceeace vedeți aci nu sunt aspecte dela un concurs de apariții vechi și pe care ne obicinuiseam a le socoti grotești, ci câteva dintre cele mai noi modele de pălării. Cu siguranță că aceste creațiuni sunt fructele unei diabolice ironii bărbătești care, sub pretextul unei feminizări a modei caută să ne amețească bunul simț. Și conspirația va reuși. În privința aceasta nu-mi fac iluzii, pentru că asemenea aberații sunt întotdeauna inaugurate de câteva rare exemplare de femei, al căror farmec iese învingător din orice tentativă de caricaturizare, dovadă o face fotografia din extrema stângă. În schimb, toca albă cu bogatul său pompon deasupra frunții dă purtătoarei o fizionomie de pasăre în cel mai deplorabil sens al cuvântului, iar pălărioara îmbrăcată în flori naturale este pur și simplu o catastrofă dela forma ei și până la privirea nedumerită a chipului de păpușe searbădă care o exhibă.





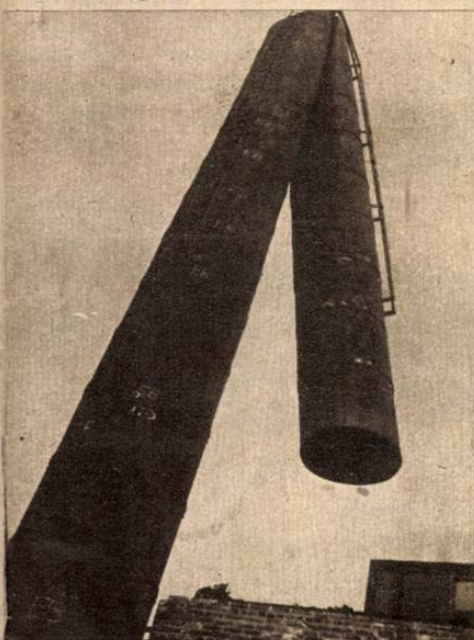
NOUL VICE REGE AL INDIEI

Cu prilejul instalării sale, noul vice rege al Indiei a organizat mari festivități la palatul din Delhi. Fotografia noastră îl înfățișează pe vice rege, marchizul de Linlithgow împreună cu soția sa în caleașcă, escortat de lăncieri.



DESĂVÂRȘITA ELEGANȚĂ DIPLOMATICĂ

Fotografia noastră îl înfățișează pe tânărul dar energicul ministru de externe al Marelui Britanii Anthony Eden. Este impresionantă silueta desăvârșită și eleganța nobiliară a acestui mare diplomat.

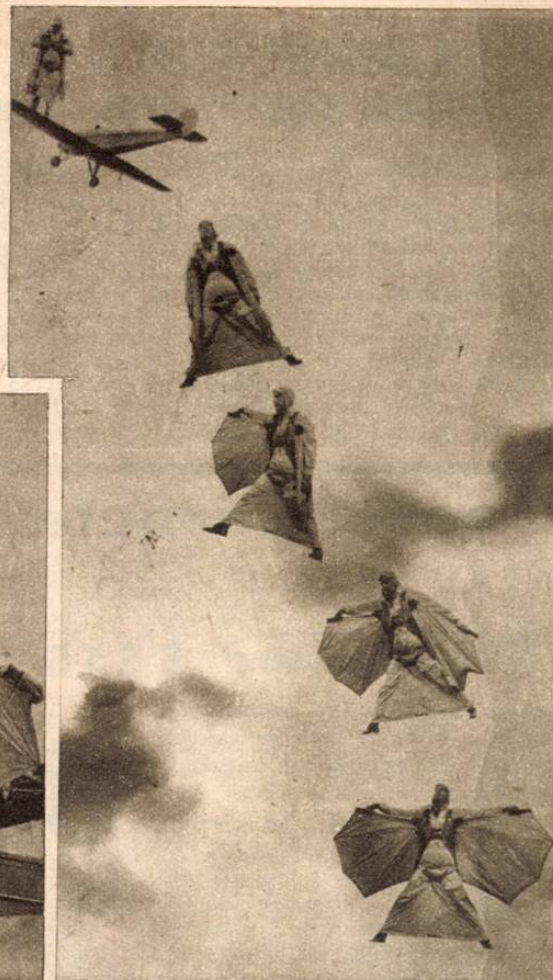


S'A RUPT CA UN BĂȚ DE CHIBRIT

Iată cum a fost îndoit de furtună coșul unei fabrici de gumă din New Jersey.

OMUL PASĂRE

O lume imensă a urmărit la Londra demonstrațiile lui Clem Sohn, care s'a aruncat din avion dela o înălțime de 3.300 m. cu aripile construite de el, înfăptuind astfel vechiul deziderat al omului zburător, al omului pasăre. Fotografiiile noastre îl înfățișează pe temerarul inventator în clipa lansării de pe avion și apoi în diferite faze ale zborului.



Gospodina practică intrebuintează VIM!



Vim ajută la orice! Curăță temeinic orice obiecte cu suprafață aspră, iar pe cele fine, menajându-le. Vim curăță toate într-o gospodărie: uși, ferestre, faianțe, robinete, sticlă, farfurii, cești, tacâmuri, oale și castroane.

Cu o singură
condiție: să fie

VIM

veritabil în cutia
sa originală!

„M'am vindecat de grozavele crampe de stomac, rămase după operație...

cu un singur flacon de Gastro D. — ne scrie d. Simion Balint din Lazarea, jud. Ciuc, și continuă, vorbind despre crampele insuportabile ce îl chinuiau de 3 ani, de când a fost operat, și-l recomandă cu multă căldură tuturor suferinzilor de dureri mari. (Scr. orig. la dispoziție). Astfel de scrisori, prin care ni se aduc la cunoștință efectele binefăcătoare ale preparatului emerician Ga-

stro D. ne sosesc de pretutindeni, căci leacul acesta e bun atât în bolile de stomac și intestinale cât și în afecțiunile renale, în stări nervoase, insomnii, etc... Farmacia Thoiss din București, Calea Victoriei 124 expediază preparatul și în provincie, contra ramburs de lei 130. — Persoanele suferinde ne pot adresa cererea printr-o carte poștală.

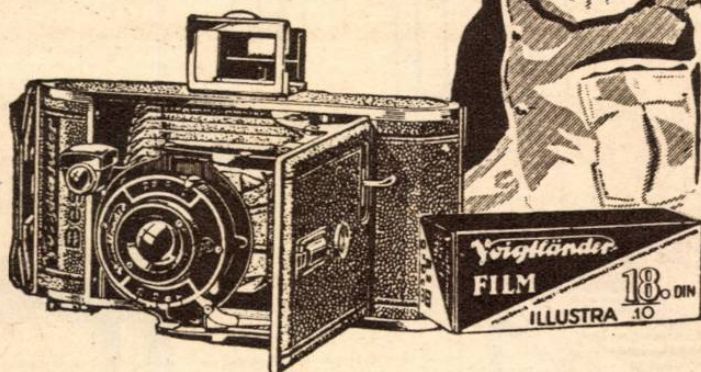
Ceeace caracterizează noul aparat

Voigtländer „BESSA“

este declanșatorul pe capac. Nu mai este vorba de declanșatorul de sârmă, ci de un adevărat trăgaci, ca la armă.

De aceea, aparatul „Bessa“ poate fi ținut, liniștit și sigur, cu ambele mâini și puteți fotografia, nu numai în 1/25 dintr-o secundă dar și într-un interval de 1/10 și 1/5 dintr-o secundă, fără a risca să obțineți imaginea mișcată.

Adresați-vă magazinelor de aparate fotografice, unde vi se arată acest nou Voigtländer „Bessa“ 6/9 făcându-vă, fără nici o obligație din partea Dv., demonstrații cu acest aparat.



Voigtländer



BOLNAVI de PLĂMÂNI!

MII DE BOLNAVI VINDECAȚI

Cereți imediat cartea asupra

METODEI NOI de NUTRIȚIE,

care a salvat pe mulți. Această metodă poate fi adaptată oricărui regim și ajută a învinge repede boala. Sudoarea noaptea și tusea dispar, greutatea corpului se urcă, și o calcificare treptată oprește suferințele.

OAMENI SERIOȘI

ai științei medicale confirmă eficacitatea metodei mele, și sunt de acord cu întrebarea ei. Cu cât mai repede se începe cura cu atât mai bine.

GRATIS ȘI FRANCO

primiți cartea mea din care veți afla multe demne de știut.

Deoarece editorul meu trimite în total numai

10.000 bucăți gratis

scrieți imediat, pentru ca și Dv. să fiți printre primitorii fericiți.

Este suficient o carte poștală la adresa de mai jos:

Ernst Pasternack, Berlin 80, Michaelkirchplatz 13, Abt. Z.596



INMORMANTAREA GENERALULUI ENRICO BAFFIGI

Duminică a avut loc la cimitirul eroilor dela Ghencea înmormântarea generalului italian Enrico Baffigi, fost atașat militar. În fotografia noastră un grup al coloniei italiene după carul funebru.



RIDICAREA PAVILIONULUI...

La școala de fete no. 17 din Polizu a avut loc Duminică solemnitatea ridicării pavilionului. Fotografia noastră a fost luată în timpul demonstrațiilor gimnastice ale elevelor.

SĂPTĂMÂNA VINULUI

La ministerul agriculturii a avut loc Duminică inaugurarea săptămânii vinului. Fotografia noastră a fost luată în timpul solemnității de la „Bufet“.



STUDENȚI POLONEZI ÎN CAPITALĂ

Un grup de studenți polonezi a sosit săptămâna trecută în Capitală în vederea unui spectacol. Fotografia noastră înfățișează pe studenți la sosirea în Gara de Nord.



Cum a fost sărbătorită ziua de 10 Mai la Timisoara

Ziua de 10 Mai a fost sărbătorită cu ceremonialul obicinuit în toată țara. Deosebit de fastuoasă a fost această sărbătorire la Timisoara. Corespondentul nostru fotograf ne trimite câteva fotografii interesante luate în cursul festivităților. Vedem trei faze diferite ale defilării, Defilarea hornarilor

Defilarea premilitarilor

Defilarea pompierilor

DI. General Gheorghe Opreșcu, comandantul diviziei I-a infanterie trecând trupele în revistă.

(Film Foto Pittoni, Timisoara)



SUCCESUL LITERAR A L Z I L E I

Noul roman al scriitorului I. Peltz: „Țară bună” obține un pe deplin meritat succes literar. „Țară bună” este cartea menită a fi cunoscută de toate straturile sociale.

O orchestră uriașă în cadrul festivităților „Lunei Bucureștilor”

D. Al. G. Donescu, primarul general al Capitalei, a luat inițiativa organizării a două concerte extraordinare de muzică românească populară, modernă, executate de o orchestră de 250 de instrumentiști, pentru a da o amploare cât mai mare festivităților, pe lângă spectacolul mareț pe care-l constituie cadrul acestei impresionante sărbători a Lunei Bucureștilor. Spre a da un caracter cât mai atractiv acestor concerte, publicul spectator va hotări prin vot decernarea unor premii celor mai bune compoziții. Compozitorii premiați vor primi cupe donate de marile ziare și reviste din Capitală.

Aceste două concerte, primul la 31 Mai, iar al doilea la 7 Iunie, se vor desfășura chiar pe insula special amenajată cu 10.000 locuri.

Dăm mai jos în ordine alfabetică numele și melodiile tuturor compozitorilor care au lucrat pentru aceste două concerte:

D. P. Andreescu, „Cine e mai dulce ca tine” foxtrot și un tango.

Mișu Constantinescu, „Suită românească” (colind, băută, sârbă) și Impresie Simfonică.

G. Dendrino, uvertură la „Trece, trece regimentul zece” și un vals.

Mihail Daia, „Fantezie de jazz simfonic” și tangoul „Dragostea mea”.

Max Halm, „Despărțire” tango și „Se spune că au prins” potpouriu.

Mișu Iancu, „Zadarnic caut fericirea” vals lent și „Arz'o focu dragostea” cântec în gen popular.

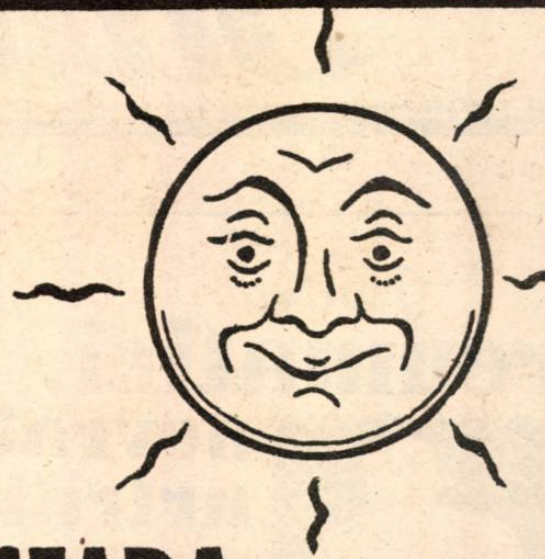
Nello Manzatti, „Frumoasa mea cu ochii verzi” romanță și „Cântă, marinare” tango.

Anghel Mădăcuș, „Să nu mă minți” tango și „O noapte de amor” Carioca.

Mai colaborează: d-nii Elly Roman, S. Horceag, Alex. Razu.

D. Ion Vasilescu, compozitorul cunoscut și apreciat de public a lucrat special pentru aceste două concerte două marșuri: „Marșul Lunei Bucureștilor” închinat d-lui primar general Al. G. Donescu și „Marșul 8 Iunie”, închinat M. S. Regele Carol II.

D. col. Egizio Massini, inspectorul general al muzicilor militare, va dirija câteva bucăți în cadrul acestui concert.



DIMINEAȚA ȘI SEARA



Spălatul dinților, dimineata și seara, constituie o regulă elementară a igienei.

Numai săpunul prin proprietățile sale specifice poate dizolva și îndepărta grăsimile și resturile de mâncare ce se depun pe dantură.

Intrebuințați deci săpunul de dinți „GIBBS”.



...ea într'adevăr mai are menirea să asigure o temperatură constantă a pielii și o normală respirație a ei. Dar în plus, ea trebuie să dea nota de eleganță atât de prețuită.

Lingerie „SANA”, confecționată din cele mai fine variații de mătase „Bemberg”, răspunde acestor condiții, ceea ce i-a dat marele succes în occident și e adoptată cu același entuziasm de eleganțele doamne dela noi.

MINTE SANATOASĂ
IN CORP SANATOS,
CORP SANATOS!
IN LINGERIE „SANA”

Sana

DE VANZARE NUMAI LA MAGAZINELE DE SPECIALITATE DE PRIMUL RANG

Pentru reumatici, nevralgici, artritici

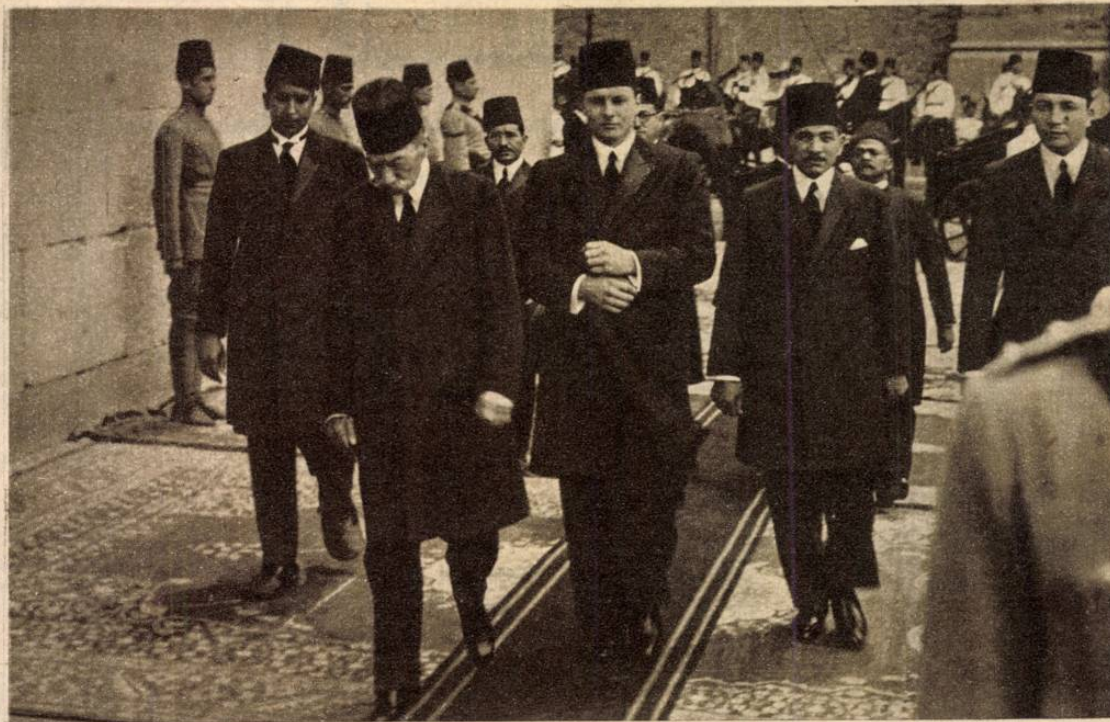


TOGAL este medicamentul ideal. Deși are în compoziția lui acidul ACETYL-SALICILIC, deci un preparat salicilic tămăduitor al reumatismului, totuși nu vatămă stomacul. La aceasta îl ajută și CHININA care intră în compoziția TOGAL-ului, calmând durerile și tonificând țesuturile. Iar LITIUL, al 3-lea component al TOGAL-ului, dizolvă și elimină acidul uric, această otrăvă iritantă din organism.

O cură cu tablete TOGAL e remediu ideal al reumatismului și nevralgiilor.

TOGAL-ul simplifică
tratamentul și vindecă
rea REUMATISMULUI.

Togal



REGELE FARUK LA CAIRO

Fotografia aceasta îl înfățișează pe regele Faruk I sosind la moscheea El-Rifay pentru a se înclina în fața mormântului tatălui său regele Fuad I. La dreapta sa Zulfikar Pașa, marele șambelan, iar la stânga Ali Pașa Maher, președintele consiliului de miniștri.



ENTUZIASMUL POPORULUI LA PROCLAMAREA NOULUI REGE

Cu prilejul proclamării noului rege al Egiptului, entuziasmul poporului a fost de nedescris. Fotografia aceasta este mărturie suficientă pentru afirmația noastră.

DOCTOR

IONEL HAIMOVICI

STRADA ITALIANĂ Nr. 5
(colț Bulevardul Carol)
Telefon 382,71

Institut medical cosmetic

Str. Brezoianu 9, București III
Telefon 3-5922. Consult. 11-1, 5-8
sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctoressă din Berlin.

Sfaturi și îngrijiri date de către specialiști în toate tărimurile cosmetice. Înlăturarea radicală a perilor de prisos, prin diatermie, îngrijirea frumuseții și a trupului etc.

Deveniți zilnic mai frumoasă



dacă vă îngrijiți pielea rațional! Scherk Cold Cream, de noapte, compusă din ceară curată și uleiuri fine, nutrește țesutul, îndepărtează ridurile și dă obrazului o înfățișare sănătoasă și înfloritoare. Iar crema de zi Trisena, uscată, aplicată înainte de a vă pudra, menține tot timpul fața mată, fragedă și superb parfumată.

Cremele Scherk se vând în borcane à Lei 90 și 120 — în tuburi à Lei 45 și 65. Cereți o mostră de Coldcream contra Lei 12 timbre la »Parfex« Cal. Moșilor 78 București.

REALITATEA ILUSTRATA



ANUL X No. 488
27 MAIU 1936



ROMÂNIA A CÂȘTIGAT CUPA BALCANICĂ

Deși a plouat aproape fără întrerupere, 25.000 spectatori au asistat la finala cupei balcanice, România a învins Bulgaria cu 4—1.

Fotografiile noastre înfățișează: excelentul portar al Bulgariei, Savoff, prinzând o minge la picioarele lui Schwartz.

Un colț al tribunei, cu umbrele.

(Foto Berman)

CONCURSUL DE DANSURI NAȚIONALE LA EXPOZIȚIA SATULUI

LA EXPOZIȚIA SATULUI INSTALATĂ ÎN PARCUL REGELE CAROL II AU AVUT LOC SĂPTĂMANA TRECUTĂ MARI CONCURSURI DE COSTUME ȘI DANSURI NAȚIONALE ORGANIZATE DE SOCIETATEA



Jocuri din Săliște (Sibiu).



Țărani din ținutul Făgărașului.

Jocuri și costume din Satu-Mare.

„ȚINERIMEA ROMÂNĂ”. PUBLICĂM ACI CATEVA SUGES- TIVE ASPECTE PRIN- SE DE REPORTERUL NOSTRU FOTOGRAF ÎN TIMPUL DANSURI- LOR.

(Fotografii Berman)



TRANSPIRAȚIA

picioarelor dispare sigur
întrebuințând preparatul

PODEOL AL LUI CSANDA

După spălare folosind Podeolul dispare imediat transpirația și consecințele ei. Vindecă picioarele de răni, întreține pielea, dispare mirosul și înlesnește mersul. De vânzare la farmacii și drogherii. Fabricația farmaciei Csanda, Oradea.

DINȚII URĂȚI ȘI PĂTAȚI POT DEVENI ATRĂGĂTORI



Dacă dinții Dv. se decolorează și se cariază lesne antiseptizații cu Kolynos și vor redeveni atrăgători. Petele și caria sunt cauzate de germenii bucali, pe cari Kolynos îi distruge definitiv, curățind repede dinții. Numai un cm. de cremă Kolynos pe o periuță uscată, și în curând dinții Dv. vor căpăta albeața și strălucirea care măresc frumusețea zămbetului Dv. Cumpărați tubul mare — e mai convenabil.

KOLYNOS
CREMA DENTARĂ



Săpunul de lux
preferat de D-V.



A APĂRUT
MAGAZINUL
Pe luna Mai. — 160 pagini 25 lei.

Citiți:
„MAGAZINUL”

R. 1. No. 488 —
Pag. 2